

15 மார்ச் 1954
மேலும் குறிப்பிட்டு
~~கொடுக்கப்பட்டுள்ளது~~
கொடுக்கப்பட்டுள்ளது

T.D. R.R. 2251
R.R. 60-4-84.

O-892MKPS,T
M84
116257

ஸ்ரீ

சாமஜேயம்

ராளநாடகமென்னும்

மழங்குனை

தமயந்திநாடகம்

தஞ்சைமாதகம்,

சொக்கலிங்கதேசிகர்

மாணாக்கராய

விட தஞ்சைமாதகர் ம.ள.ள.பு.

கிருஷ்ணசாமிபிள்ளை அவர்களால்

இயற்றியதை.

இஃது,

ம. தர்ப்புதிஸ்வார்கவாமிகளால்

பரிசேறித்திரிதிக்கிணங்கி

*)

திரிசுபுரம்

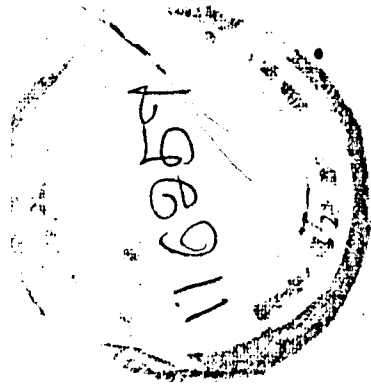
புத்தகலாபாரம்

சபாபதிபிள்ளை அவர்களது

ஸ்ரீமட்டுவாரகுமலம்பாள் அச்சுக்கட்டறையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ச.அ.ச.இல

0-892-MKPS, T

1991

தமயந்திநாடகம்

விநாயகாதி

காப்ப

நேரிசை-வெண்பா

சுத்தமிருபாதிதத் துநளவேமாயேட்ட
நற்றமயந்திச்சரிதை நாடகமா-யுற்றுரைக்கந்
நங்குமுமைபோர்பாணன் சங்கரனாரீன்றகரிந்
துவகமலந்தானே துனை

கிருத்தம்

நிற்கனெனும்பதுமலர்ப்பயத்தோனெட்டுத்
திக்குமன்னர்வணங்கவெஞ்செயத்தோன்வெற்றிச்
சிங்கமெனுநிதநகர்தன்னிலவாழுஞ்
சிதரபதிச்சதரபதிச்செங்கோனதிந்
துவகநளச்சகரவர்த்திச்சரிதைதன்னேத்
துதித்திடவேயக்கரவந் துமபைருந்
கங்கையணிசநகரனாரீன்றசத்திந்
கணபதிபொற்பாதமலாகாப்பநாமே

சு.க.வ.ர.துதி

சக்கரத்தாற்புவிபனைத் துமொருகுடைக்குளாண்டளச்சகரவர்த்தி
தக்ககதைநாடகமாம் முக்யமிருஞ்செந்தமிழாற்றமியேன்குற
மைக்கடவிற்பிற்துவருமிக்கவிடமுன்மெழுமாரீயந்தி
நங்கனெனும்புரமெரித்தமுக்கணன்றன்பதழன்திந் துனை

முருகாதி

நிடதநகர்தனக்கறிபன்னுதிவேலாற்குநதலுந்தெஞ்சினுட்டிக்
கடல்குழந்தபுவிமுழுதுமொருகுடையிலாண்டளன்கதையைப்பாடத்
துடியிடைத்தெய்வானைவள்ளி தடியிருபாகத்திலைவத்துத்துவலகுலை
வேற்றிடமுடன்கொண்டொமயிலவரு முருகனிருபத்ததைதசெனனி
சேர்ப்பாம்

திருமாலதுதி

வாளம்திபொது அருந்தமயந்தி கவிவிராமண வானஞான
சீலம்துதிடமகமரபுடன் கன்னசரிதநினைச்செப்பமுன்னால்
முலமென்கிவாஸுதிவேழமடைதக்காத் தருணமுதினமெய்போன்ற
வேலைகிததுதினத்திருமந்ருபாதாம் புயத்ததெவென்கிவேனெ

சுஸ்வரிதுதி

திதிபெருமதுதிதிதிமுன் நமைதனைநடத்துகிடதர்கோமாலி
ததிபெருகுஞ்சரிதநிதிநன் விதமதனைச்செத்தியிழாந்தாந்ததற்கு
மதிமுசமுதகசமலவரைத்தன்னமுந் துதியிடயின்னடி வுபோன்ற
துதிபெருமதுமகட வன்னினையடியெயது தினமுந் துணையதாமெ

சுரஸ்வதிதுதி

திதியுதிதிருமதுதனதுடையவசமாகிதுத்திதி
கலமானபதமேவகிடதகன்னசரிதனைவிவப்பாரிற்
பலமானகலைதுவின்கிபொருளாகிநின்றவகிப்பதுவந்தகருந்
கலமதுதினைசமுதகனின் பூவகமலத்தாளினையைக்கருதுவேனெ

நாலாசிரியர்

கருகைகுலத்தனிதுதித்தசொக்கலெவக தேசுதன்சொகலிநகடன்னிற்
செங்கமலாலையகாரநன் மனையானவிடபெயிரிந்தபின்பு
கொன்னுலையுலையெடன்றனை வெயித்தத்தமயந்திக்குநைநகர
மலகனமுந் துளகவிபுமலர் சீடன்கிருஷ்ணபிள்ளைவகுத்தாமெ

அளையடக்கம்

பஞ்சிதன்சொற்பதுனைப்புலவர்வஞ்சிக்கதிர் மதியாம்பதுமைத்தவா
ய்விஞ்சையர்சொன்னாலியாப்புலகொழிகொண்டென்பமுந் துளையி
யாதுயிஞ்சுபுதற்களன்னசரிதகன்னையதியென் முதுரைசொல்லிநும்திசெ
ன்னையிஞ்சொன்மொழித்தையறிஞர் திலலாகொற்பினைத்தெனையெம்
பெடரே

பாசிரமுதறும்

—(1)—

புலனமுமுதொகுதுகை சீலனன்குதெகெவதுன்னசெலுத்தும்
புதுபலனன்னசரிதையினைத்தனைக்கத
பவனியதுவகுமுடிநாருடனாவது
பாலதலமையுந்நெக்கென்பதன்பாத்ததுணையே
திதிசெத்தியுமலாதிசெத்தொல்பதமுந்
செய்யமுன் துதிசெத்திருபனபுகழுரைக்க
தாதவிழங்கட்பமலர்த் தாரணையாயமுருதன்
சுரவணபவன்கமலத்தாளினை கடுனையே

(செய்ய)

செத்திருவைகொழகுசுந்தரஞ்செத்தமயந்தித்
சுதனிமணவாளன்புகழ்-ஆவதுடன் துதிக்க
தந்தமுந்தொண்டர்முன்னேவந்துவந்தததுன்பி
தாமனெழில்பெருமேனி வாமனடித்துணையே

(செய்ய)

மங்கலம்

திரு-இ-ம்-பந்துவாரி ஆதிதாளம்

மங்கலம் நளேந்திரனுக்கு	மங்கலம்
மதிமுகத்தமயந்திக்கு	மங்கலம்
பயகயக்கன்னமாயனுக்கும்	பாவையிருநெயனுக்கும்
சங்குசக்கரநாருக்கு	மங்கலம்-நித்ய
சர்வதயாபரர்க்கு	மங்கலம்
திங்கலணிவேணியர்க்கு	செய்யமமுபாணியர்க்கும்
மங்கையுமபாகனுக்கு	மங்கலம்-கொன்னெ
மாலையணிவாகனுக்கு	மங்கலம்
ஒதுமறைவேதனுக்கு	முற்றகலைமதினுக்கும்
சீதகள்ளராஜனுக்கு	மங்கலம்-யாலும்
சிருஷ்டிக்கும் ரகுகனுக்கு	மங்கலம்
வாரணமுகவனுக்கும்	வல்லபக்கணவனுக்கு
சூரசம்மாரனுக்கும்	ஜெயமங்கலம்-பசு
தோகைமயில்விக்கும்	கபமங்கலம்

பொது-அகவல்

பூதலம்புகமும் புராதனராசன்
நீதிசேர்மன்ன விடதரவிடையோன்
சந்திரகுலத்தான் சங்கராயுத்ததான்
தந்திரநயத்தான் சுயிலகோபுயத்தான்
ஆனையொட்டகமு மகவமாரதமுந்
சேனைகளுடனே சிவிகைதண்டிகையும
அவனியோர்களுடையா ஹிலொன்றுடையான்
மமதைவம்படையான் வசிகரமுடையான்
எண்ணெழுதேச மிருக்குமன்னவர்கள்
நண்மையாய்வந்து தான்புடைஞமு
கலிராயாபாடக கட்டியங்குற
தவரத்தமயமாய் நலமுடனிழைத்த
செங்ககனத்தில் பூநளராஜன்
மங்கலக்கிரீட வந்ததனராகி
ஆச்சிரியமாக வரசெங்கோலால்
ராசரியபார நடத்துமந்நாளில்
வேட்டையில்விருமி வேந்தனுக்கண்டு

காட்டில்லா தீநல்லன்னபக்தியை
 தூதுக்குவிட்டுத்தே. கையையினாவதி
 சேதிநன்வந்துசெயமென்று சொன்னார்
 இந்திரன்னைபிரிந்துவிட்டுச்
 சந்தேகமாகத்தானவர்களை
 கழுதனும்விடன்கந்தரப்பெண்ணும்
 தமயந்திதனக்குந்தானைப்பண்ணம்
 ராச்சியமன்னரில்லாமகாட்சன்
 ஆச்சரியமாகவப்போதேவில்தான்
 கருத்தின்படியேகவியாணஞ்செய்தார்
 இருவருகிடதாட்டினுக்கிவர்வந்து
 நளபுராலனலமருண்மைந்தரை
 வளமையாய்ப்பெற்றுமருவுமாநாளில்
 இந்திரன்சொல்வாலேழனாநாட்டான்
 வந்துமேபுல்கரந்திடிவாநளன்முன்
 சொக்கட்டாணுடித்தோற்றிடச்சீர்மைச்
 சிக்கியேசீமையைச் செல்வெனக்காட்டில்
 மைந்தரைத்தந்தைமனைக்கேய ஓப்பி
 கிந்தையுநொந்துச்சென்றனவனத்தில்
 மறித்தன்னபக்திமன்னவன்புடவையைப்
 பறித்திடனும்பாவையுமொருதுகில்
 உடுத்தியேதுயின்ருருனாவறியாமல்
 புடவையைக்கிழித்துப்போகவேயரசன்
 அவன்கடிங்கவப்பாலயோத்தித்
 தருரிதுபான்வசமுநத்தில்கூறு
 சயம்பாருஞ்செய்துத்துலைத்திடக்காலம்
 பயந்தேமுறித்துப்பார்த்திடமங்கை
 புருஷனைத்தேடிப்புலம்பத்திகைக்கச்
 சீரத்திறசரப்பநதான்வந்துகற்ற
 வேடனுகண்டுலெட்டியோபாம்பைக்
 கூடவேமையல்கோதைமேற்கொண்டார்
 பக்கமேருநகப்பதிவிருந்தான்
 அக்கினியாலேயவ்வேடனெறிந்து
 வேதவியாசாமிகுமாசீம
 மாதரவாகவடமவிட்டோவதி
 செட்டிவகடுக்கச்செட்டியையாளை
 முட்டியேகொல்லமொல்குமலான்றம்
 திருமால்தனையேசேவித்திவணக்கி
 வணிகனாயேழுப்பிவந்தனள்சுவாகு

தாயார்விட்டிற்றுவன்வந்து
 வாயாற்புலம்பி மதிமிகக்கலந்தி
 தாநிகர்வென்றுத் தான்பெயரிட்டு
 வவதுஞ்செய்து விருக்குமநாளில்
 தந்தையாம்வீமன் தன்புரோகிததைத்
 தேசமாகுநருத் தேடிவாவென்க
 வந்தவர்கண்டு மாதும்கிரண்டாந்
 கவியாணாயமரன் களங்கமாய்ந்
 வடியவேய்யோத்தி மன்வனத்தோன்
 ராஜாவினுடனே நளமகாராசன்
 ஓரையாய்த்தோவிட ஓர்வகிறுலைய
 விதர்ப்பதேசத்தில் மேவியேரிருக்கத்
 தப்புளமொழியான் தமயந்திகண்டு
 வணக்கியேயழைக்க மன்னவனளனும்
 இணங்கிலவெனவே யீசனுமுமையும்
 வேதனும்வந்து விவியேகாகூதி
 யாதாவாய்த்தவ மறித்தருள்செய்ய
 புகர்நளன்மாதும் பதியெனுதித
 நகரதுபுருத்து நல்லபுட்குறொடு
 மதுருதேடி வாழ்வெல்லாங்கெலித்தத்
 திறனவமணியொளி சிம்மாசனத்தில்
 நலமுடனிருந்த தமீழ்தமுன்னூலை
 நாடகமாக ஒங்கமசிவாய
 முறைகிடுந்தமிழை யுதமுடிவளவம்
 கல்மேலெழுத்தாய்க் கவிப்புலவோர்கள்
 சொற்பிழைதிருத்திச் சொல்வதுகனமே.

பொது - விருத்தம்.

பொன்னினவமணியினுத்தமொலீதோனறப்
 புதிதுதநறில்தமதிபோலுநால்வாய்க்
 கன்னமதமொழு திருமுடிமுனைந்து
 நாகமதிலங்குசபாசககாணவேந்தி
 பன்னுமறைமுன் லாலாபரணமாடப்
 பசும்பொன்னுடையுயிலகப்பதாம்புயத்தின்
 வண்ணமணிக்கிண்கிணியுயகலகலென்ன
 வாலகணபதிசபையிலருவின்றோ
 வியோகாவருகிற தரு-இ-ம் - மத்தியமாவதி-ஆதிநாளம்
 ஆதிவிநாயகர்வந்தார்-ஆதிவிநாயகர்வந்தார்

காதலனைச்சிதை யோதுமதுபேரிதை
 சாதனைபுடவகாரகப்ப பொதுமல்லோருமபார்க்க

(ஆதி)

தமிழ்நாட்டின்

சந்திரவந்தக் குடைத் தாங்கவேயிருமுமுஞ்
சாமனாகருட்டி யோவகவே
வந்துமன்னரினா நெங்கவே-வந்தனையுடன்
மானிலத்தோர்கள் நிககவே
பைந்தமிட்ககவிஞர்கள்சிந்துபதங்கள் பாட
அந்தமிஞந்தசய அந்துமியொலிநீட
ஆர்த்திடுஞ் சேனையினங்கப்
பாரதிப்பொல்லாம வணங்க (நளம)
ஆரணம்புகழு நீதியே-மறையோர்சொல்லி
ஆசிமகிழ்ந்திட வோதியே
பூரணகும்பங்கள் சோதியே செழிக்ககிதம்
பூவுலகெக்கும்போக யாதியே
பூரணங்குடநல்லத்தாரணித் தனங்களுநம்
வாரணம்பரிபுடன்காரண மாகவெங்கும்
மாமையாளர்க்கு நீத்தம்
மொழுகமாதக் கொடுத்தி (நளமக)
கதிரமுணிக்குடற் கூட்டியே தகதகெனக்
கனகபொற்பணிகள் பூட்டியேசிகங்காரண
மதனென்னுஞ்சம்பிரமன் கட்டியேஒயிலுடனே
வந்தனநாம்பா டட்டியே
கதியுளேதோடி விதமுடனேபாடித்
அதிக்குமணமகிழ்ந்து மதிக்குத்தயவுகந்த
கந்தரப்பயவு தாரப்
பைந்தருவெனுங்கெம் பிர
நளராச்சன்சொல்லிருத்தம்
சென்னியிப்பாகணிந்தாதிகமுநற்பணிகள் பூண்டு
கன்னபநமதுவாசலநயத்தகட்டியனேகோய
சொன்னையமிருந்தனிதில்மகதிரிகமுக்கோயின
மன்னியசமுதநன்னிலவருக்கேயழைப்பிப்பாயே
அகோவாரும்பிள்ளைய கட்டியககாராந்மிட்டமிதிவெ
கீகரத்திலுழைத்தவாரும்பிள்ளையகட்டியககாரா
கட்டியன்சொல்லிருத்தம்
சேமங்குலவுநீதிதெளிந்தநல்லறிவுமுன்று
காளமுத்தருதியோதுங் கருதுதுளவமைச்சனோ
சூலமேபுகழுங்கீர்த்திவகண்டனாராசேநீதிந்
கோலமாஞ்சமுதநன்னிலவருமுடனவரச்சொன்னோ
வசனம்
சாணஞ்சாணமையாகவாமிதேவரீரவாககோந்நசக்தவாத்
திமகாராசாவானவ் கொதுவுக்குவரச்சொன்னுளாயாகவாமி

THE END OF THE LINE

[illegible]

சதித்ருணமத்யகிம்மேவதுச்சலருஞ்சுகம்மததே
புதியதாயநமதுவார்த்தைபுதுவாயப்புகதுவாயே
வம்அகேவாரும்பிளையம்மீயுடையந்திரியநம்புடையஐம்பதார்
துதேசதயாசகட்டகஞ்ஞம்மீயுடையபுமாயியச்சமும்அள்ளத்திரமு
தலானதுஐநமதேவாலயம்பிரமாலயமும்செவ்வையாதவும்கனகத்தே
தேசமாதவியிருக்கிறாளாய்த்துவந்தசெவ்வாய்பிளையம்ந்திரி
யே

ம: இரீசெரல்-விருத்தம்

நல்கண்ட மத்தியேயா ஒரு நாமகாரரானே னே
 விவரிசெயலா லேயிந்கக் கேசத்திலுள்ளே செல்லா ஒரு
 சவுச்சையமுலகிருபையா லேதானவரி க்குகிருந்கள்
 சபமடியேனுங்கடச் தானையுந்கனாசனக்கட னே
 தவம் தகோசனஞ்சா னையா சுவாமி நக்கடைபதியா வியள்ளச்ச
 கரீர்த்திமகா னுபவையே சுவாமிசேனைடயகிருபையினுலிம் தக்க ஒருட
 ய ஆக்கினாக்காத்தினுலிம் அடியேனும னுபத்தா தகேசத்தாசாசுட
 யுந்கருந் திலுதாபுர மாதியத்தமும் தேவாலயமிஷ் னுலாலபமுதலான
 அமஅணசத்திசும்கமய்கடத் தவருகுதையா சுவாமி.

சாசனம் - விசனம்

அகேவரூட்டிள்ளாய் மங்கிரியோம்முடப்பிராண்டமாயிபதம
பாந்தேவலிளபாட்டிடசமுததிரகு வரும்படி திட்டஞ்செய்து வாரூபி
வளையமந்திரியே

18 செப்டம்பர் - வசந்தம்

அப்படியே மகாபாகதியைப்பிடித்து வந்த
தமயாதி கிணர்...

தமயாதி சிறப்பு அகவண
காரணிக் கால் கழிதநமலரின
திராணிசெ னால் சடைப்பெல்லகாக
பதலமகிப்பிறையும பட ரொளித்திரா
கலையு கமத ளிலாதபணி துலக
நலமணிச்சட்டி கண்ணைலீலங்க
தலமகிணுக் கழிநிலையிலரிப்பக்
கத்தனிலணிக் கத்திரமணிக்கொப்பு
கோதமணிக்கத்தி தட்டதவிளக
பகதரைமாந்தப் பகம்பொன் னிணழ்த
முத்தழகுகுத்தி பழுநிலையென
மங்கலத்தீகமு நாளணிகு துத்திணிக்
தங்கலட்டிவையின நன்னிலையென

அந்தச் சந்திரா பழகிய பழக
கொத்துமல்லிகையுக்கொப்பில் தஞ்சை
சாமிநீரேலேசைப்பள்ளிக்குக்
மருவியமேகனையையொப்பானினி
யாபாணிமுலைமேல் வாய்வுழிவேங்கு
அம்புமலரி னன்கமுதாரி
தங்கணைஞாடகலைமலையாசை
செங்கையல்லையுக்கொத்துமலரி
புனைந்திலெவகிப்பொப்பாசுடந்
வணந்ததாழித்தி மணியெழிலகாட்ட
தாய்ப்பொந்தரிதை அகிலணிசீனமுயின்
தாய்வினிடையிற் தகைக்கொவன
மேகனையேந்தம் விளக்குமொடியாணை
மேகமபுகம்பொத நிறுத்திலெகை
தண்ணைசெல்லமுதகைக்கொத்து
மணமொலிபொதகை மலையாபு
மலையாபுவிழையாள் மலையாபு
தாண்டையிழைத் தாண்டையிழை
பரிமளசுக்கைப் பரிமளசுக்கை
மருவிகுந்தாரி மரிமகுந்தாரி
காண்டையேக்கொத்து மலையாபு
ஆடையிழைத் மலையாபு
நாமகனிந்திரை நாமகையா
காமநாயிதியுந் கைக்கொத்து
விழைக்கையிற் மிகுதுவிழைக்கை
கருசென்னுக்கைகொத்து மலையாபு
தாண்டையிழைத் தாண்டையிழை
மேளவாதையுக்கை மிகுதுமலையாபு
இருபுறங்கலரி இணையிருக்கை
அருவையாபுமலையாபு
மினவொலிவெண்ண மிகுதுமலையாபு
தண்ணைக்கை மலையாபு

பொ. வி. கொச்சகம்

அப்போதிற்குத் தனது வாலா யிரோகென்குணங்கரி
கொம்போதருதெழுதி கொண்டனாகே. கூ
செய்யலாதிப்பித்திரைவாசகையுடன் நல்ல
சம்போகத்துகொஞ்சேர் தமயந்திவந்தனமே.

தயைநிவருகிற முக்கு விருத்தம்

கருநிலைபெயருமலணியுமலகமதமெனகசகமசுகெரனிகப
இருதமுதபவ மணியுமசபதியுதிக்கெனயிசகுதுசயினை-அவனவே

1940

குழுவே
தாயுவே
நடமிட
வாழ்ந்து-கொட்டி

சொருகுக்குழல்சொர
மதிமுடிமயோவைசொரப்
புதியதழம்பெருப்ப
பிஞ்சொலதிகவே
சம்லையிலாமது-கெர்ப்ப
கேகம்பகநாம்புந்
வேணாழமாப விரும்புந்
லோகநாப விவின்னுள்
சொஞ்சொல்கருங்குயில்
அஞ்சரிடை டென-கெர்ப்ப
பித் தடித்திருமாதநகைக்
யடர்க்குப்பெனுணரி
பிடித்துத்தூத்தூகன்னி
செங்கதிவொளிபென
யங்குள்புரிந்திடம்-கெர்ப்ப

பொது-விருத்தம்

செஞ்சடங்காபஸ்மீரிகள சோமைய்யாடித்துக்கொண்டு
சஞ்சிதப்படிப்புச்சோம இம்மடிபுணைவிட்டுப்
பஞ்சாங்கசுந்தொட்டி

பிரதமனார் வந்தறிவ-திரு-இ ம-சக்தி உரப்பரணம்-ஆகி தானம்
வாகாள் விட்டு யோவனைப் பார்த்துக் கொண்டு வருவது கவிஞர்
உள்ளேயே நிகழும் பெரிய சுவைநிறம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,
காங்கிரஸ் மற்றும் பொதுக் கல்வித் துறை
அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நடைபெற்று வரும்
சர்க்கார் பின்புலத்திலிருந்து பிரதமர் அவர்கள்
உள்ளிட்டவருடைய உறுதிப்படுத்தப்பட்ட

தமிழக அரசு உத்தரவு எண் 12/2011
தமிழக அரசு உத்தரவு எண் 12/2011
தமிழக அரசு உத்தரவு எண் 12/2011

அறிவுதயைகரங்குரத்திதது. இதேந்திதது
அனந்தசுந்திரபக்திதது

மெச்சியோடுந் துயிரித்த தளபமால்
மெய்யினிலணித்த பாரித்த

சுச்சந்தனே விந்தாவென்று அனந்தநோததிராமமொன்

இம்மாதிரியாகச் செய்யவேண்டியவைகளெல்லாம்
இதில்தான் வகையாயின

முமலதேவரகசபெய்யலே துத்துமியார்ப்ப
புளையசனகன்செய்யலே
பெய்யலே சிவமலகன்செய்யலே

மாணாளுசேய்யதாலோத மிழ்வுடன்பயிடுவத
-ம் அகேவிரஞ்சிவிதிக்லாநமையாகனசேசரவாதிய

இராமன் லக்ஷ்மன்

[illegible]

1951年11月15日

தேவோதாரவேஜைநிஸ் ஸ்ரீமத்தருகூர் தத்தஞ்செய்ய
வாராபகவதாசாரி ஸுனர்பிதிகம் தத்தருகூர்

செருள், சிவிரி, நெய், கமையாய்விருவதற்கும்
பூணாம்போகம் இவ்ருத்தமாயிருக்குதல்.

[illegible]

பொது நடுநிலைமேலாகியிருந்தால்
பொது நடுநிலைமேலாகியிருந்தால்

வினாக்கள்
(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

உள்ளே இருக்கிற பித்தம் அங்கே இருக்கிறது
அது உங்களுக்கு அங்கே இருக்கிறது. உங்களுக்கு அங்கே இருக்கிறது.

பெரிய-பித்தர்து

பெரியார். வெறுவதற்கு வருகிற-என்று

இ-ம-ஆன்சைபரளி அடிகளும்.

(12)

(11)

பெரியசாலை

[illegible][illegible][illegible]

புதிதாயிற்று இவ்வாறு நடைபெற்றது.

[illegible]

சென்னை நகராட்சித் துறை

வாணாபுரத்தில் கிள்ளாபுத்தூரை மெளரிய
பூத கிள்ளாபுத்தூரை மெளரிய

குழைந்தொண்ணுவிழுந்துதுழுகுவதெய்வச்செயல்வல்லமல்லேற
ல்லாங் தவந்தகொண்டேன் கீர்போடுமிள்ளைய ராஜனே.

புஷ்கரன்சொல்-தரு.

கான்போடுகிறேன்பாரும்களமகிபா-கான்போடுகிறேன்பாரும்

கான்போடுகிறேனிறேநலமாவிரு.யங்குத்

தான்பேடுகிறேன்வீடு தானேதுவைந்துதிந்தா

[க.ன்]

(வ-ம்) அகோவாருமையா நளமாகா சாலே நமக்குமுதல் முதலாகப்
பந்தயம் பனிரெண்டு எட்டுதிருக்கால் விழுந்ததுகான் துவைந்துக்கொ
ண்டேன் கீர்போடுமிள்ளைய ராசனே

நளாசன் சொல்-தரு

எட்டுன்பனிரெண்டு வேழவேணும்.

என்கய்சோடுகட்டவேணும்

பட்டுடனேகறுப்புப் பழமேபழங்கவேணும்

பாரிலாறெண்ணேற பகட்டையுமவியுந்தது

(எட்டுடன்)

(வ-ம்) அகோவாருமியொளாய் புஷ்கராசனே நமக்குபந்தயம் இ
ரண்டுபகடை ஆறெண்ணேழுவிழுந்ததுகிதுவு அரியின்செயல்வல்ல
மல்லேறல்ல கீர்போடுமிள்ளைய ராஜனே

புஷ்கரன் சொல்-தரு

இருக்காலும்கடையிறே எத்தனாகுப்போ

ஒருக்கால்விழுருமதே

பெருக்கயிரண்டுமெட்டுமே குங்குமம்பகை

பிரணாமற்சோடுகட்டமே

கருக்காகப்பனிரெண்டு சொல்லுமுன்போடுகிறேன்

பிரிக்கமல்பெருக்கியேபோகயிலோடுகிறேன்

[இருக்கா]

வ-ம் அகோவாருமையா நளமாகா சாலே இரு தால்பனிரெண்டு எட்டு
இரண்டுபந்து விழுந்ததுகான் சோடுகட்டிப்போகயிலோடுகிறேன்
கீர்போடுமிள்ளைய ராசனே

நளாசன்-வசனம்

அகோவாருமிள்ளையபுஷ்கராசனே நமக்குவிழுகிறபந்தயமெல்
லாம முதலுத்தொண்ணுநாலகதோரைந்து ஆறெண்ணேழுவிழுந்ததே
யல்லாமல் பந்தயம்விழவேயில்லை இதுவும்கிவன்செயலேயொழியவேற
ல்ல கீர்போடுமிள்ளைய ராசனே

புஷ்கரன்சொல்-தரு

பனிரெண்டும்களமகிபா-கான்போடுகிறேன்வீடு தானேதுவைந்துதிந்தா

தனியாகத்தருகொண்டுமே

கனியெடுத்தேன் கிளையாட இளியுன்சம்மதங்கறும்

மனிதாவதுவொதெய்வவது வெனத்திருக்கையில்

செய்துசெய்யலாமததாணுண்டவர்செய்யில்

பனிரெ

(வ-ம்) அகோவாருமையா நளமாகா சாலே நமக்கு விபீதபந்தயம் விழு
ந்ததினாலே நான் சோடுகட்டிப்போந்து பழம்பழத்தை விட்டபடியால்
உம்முடைய ஆட்டம்தோர்த்து விட்டுதையாராஜனே,

பொன் விருத்தம்.

மத்தியானாருதை மன்னவனும்கிப்போது

சித்தம்போதகித்துமொடுநி தீராநகலையாமி

மெய்தவம்புரிந்தமது மின்னிழைதழைய்கிபென்

பத்திகிசமுக்கேடிப் பதறியேவருகின்றோ

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாசம் நளாஜாவானவர் புஷ்கராசனே நான்
பித்தோர்க்கின்றாமயத்தில் மந்திரிகண்டு விதனமடைந்து தமயந்திதே
வியின் அண்டையிலவந்து தொல்லுகிறவித மெப்படியென்றால்

மந்திரிசொல்-விருத்தம்,

வைக்கிரிமொழியேயம்மா பாவிபுஷ்கரனைக்கண்டு

சங்கையில்லாமல்ராஜன் சமதையாயிருக்கவைத்தார்

வகணமாகச்சுதை மகிழ்ந்துபந்தயங்கன்னவந்து

இவகருவோருமாட விடர்வருஞ்சொன்னேனம்மா

(வ-ம்) அகோவாருமம்மாதாயே நம்மிடச்சாவானவர் புஷ்கராசனே
வைச்சரிசமானமாய் உட்காரவைத்துக்கொண்டு பந்தயங்கன்னவந்து
சொகட்டாளுகிறபடியால் இதோ அனந்தகாலமாகத்தோன்றுதமமா
தாயே.

தமயந்திசொல் விருத்தம்,

மந்திராஜாவுக்கு எந்துதோவிபீதங்கள்

இத்தமாமொழியைக்கேட்டு விருசெவிகுளிர்த்துதையே

அந்தமஞ்சனபயிற்சென்று வரசருக்குகந்தவார்த்தை

தந்திரமாகச்சொல்லித் தடுத்துநீவருவாயே

(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளையமந்திரியே நம்முடையராஜாவிடமிட
ப்போய்செய்தந்திரமாகச்சொல்லி குதாடவொட்டாமல் துத்தினை
துமதுசமாச்சாரம் வந்துசொல்லும் பிள்ளையமந்திரியே,

மந்திரிசொல் விருத்தம்,

பாரதனிலக்கமன்னர் பந்தயவைத்துக்கூறி

குரியகுலத்துராஜர் குதினோமோசம்போனா

தாரணிமம்னாக்கன்று தாதியாக்கடுத்தவித்தை

விசனையித்தருதை வினையாடவொண்ணுதையா

வ-ம், அகோ சாணஞ்சாணமாயாகவாமி நளாசனரிவர்த்தி மகா
னுபாவினே இத்தப்புகைத்திலே குரியகுலத்து ராசாக்களில் வேகுபே

ரூபாடிசகலமு மிதந்தரங்கள் இச்சகல தாடுகிறொழிந்தேவநாகிசுரு
க்ருபயோகமானகல்லாமல் ராஜாக்கள் சூதா கட்டாயையா சுவாமி,

நளராஜனுக்கும் மந்திரிக்கும் தாககதரு,

இராகம்-ஆனந்தபாயி-ரூபகதாளம்,

ஏதடாமந்திரி இவ்வார்த்தைகளைன் னுடவ்சொன்னாய்

ஏதடாமந்திரி இவ்வுலகத்தனில்

சூதினையாடிய தொல்வேந்தரில்லையோ

(ஏதடா)

வானம்-அகோவாரும்பிள்ளையந்திரி நமனைசூதாடவேண்டாமென்
றுசொல்லவந்தாயே அகினுவேவருவிறகாரணத்தைச் சொல்லும்மந்திரி
யே,

மந்திரிசொல்-தரு

நிறுத்துமையாயிந்தச் சூதாதி அத்துமையா

முன்னிந்தீர்ந்தருளில்பொருத்தனபதியுந்தமிழ்தனன்

(வ.ம்) அகோசரணஞ் சரணமையாகவாமி இந்தியபதார்த்தேசம்
கிரானவன் இத்திராணியுட்டுன் சூதாடிதன்னரசம் பதியுமிழந்துபோன
னையாகவாமி,

இராகம்-சொல்-தரு,

இழந்தனனென்று என்ருமுன்னின்று

வளங்களை நீயுளததால்-முன்

தளங்கவச்செய்பொன் அழித்திடுமென்று

தயவுகியமபகிப்பயங்காமதலால்

உளத்தனிலொன்றுங் குறையாமளிப்போது

உன்மொழிகொண்டோநான் பொன்னரசாள்வது (ஏதடா)

(வ.ம்) அகோவாரும்பிள்ளைய மந்திரியே நமனைசூதாடவேண்டா
மென்று கொஞ்சமாகினும் ஆடக்கம் ஓடுக்கம் பயமில்லாமல் என்னெதி
ரினவந்துகூதாதி அத்துமென்று சொல்லவந்தாயே தாமென்னகொஞ்சம்
னிதர் அகப்பொருளிழந்துபோமென்று மறிமலம்பிப்பயந்து சொல்வா
கள் உளத்தனிலொன்றுங் குறையாது உன்சொல்லுக்கேட்டோ நான்
அரசாளுகிறதுசி அப்பாள்போயினளாய்மந்திரியே,

மந்திரிசொல்-தரு,

அருவகென்று அடிமமுன்னின்றுநீர்

நீளமொழிவற்றவநீர்

வேளையறிந்து அரசாங்கமேச்சன்

விளம்புவதென்றே தருடபாமலேபுலி

நீயுழைமயில்லாமலேவாய்மைபொறுத்தனம்

சொல்லித்திற்படி தோறியேசொல்லுகிறேன்

(ஏதடா)

வானம்-சரணஞ் சரணமையாகவாமி இந்தியபதார்த்தேசம்

கூன்பம்வரும்காலத்திலே மந்திரியானவன் அறிந்துசொல்லவேண்டுமெ
ன்று தருமசாஸ்திரத்தின்படியே சொல்லவேண்டியாகவாமி

இராகம்-சொல்-தரு

சொன்னதினிலென்ன அன்னிதமோ அந்தச்

சூதாதி அத்துமென்று

பன்னுமதைக்கேடுவென்னெதிரே

படிக்கிறதென்னவொடுக்கமில்லாமலே

கன்னியரக்கன்வலைதனில் பப்பம்

காமுசர்பேரெல்லென்னவொடுக்கமென்று (ஏதடா)

(வ.ம்) அகோவாரும் பிள்ளைய மதியுதிமந்திரியே இத்தசூதினிலே
மோசமாருமென்றுவந்துதிமாரக்கங்களைச் சொல்லவந்தாயே நாமென்
னந்திரியாகத்தினால் அகப்பாட்டகாமுசர்பேரெல்லென்ன வருதாப்படி
கிறாய் இனிமேல் என்முன்னே நிற்காதேவாள்ளேவெவ்வுள்ளிநிததுபோ
டுவேன் அப்பா வேபோயினளாய்மந்திரியே

மந்திரிசொல்-தரு

வருத்தமில்லாமல்திருத்தமுடிகிந்த

வையகமாண்டிருந்தோம் நீர்

பொருத்தமுடியுமரக்கங்கனமும்

பொருத்துமதியுதிருத்தமில்லாமலே

வெறுத்துமதியுங்கருத்துடனெங்கோ

விட்டகச்ச்சிதொட்டதுகாணிது

(ஏதடா)

(வ.ம்) அகோசரணஞ் சரணமையாகவாமி இந்தியபதார்த்தேசம்
ம் ஆக்கனை சக்கரத்தினாலாண்டு தாக்கியில்லாமல் செக்கோல்செவ்வி
வந்துமீப்போதுசுநியசரண்மாய்கையினுலே எங்கோவருத்தப்படுப
டியாகவிடுகிறதாய்த்தோனுதையாகவாமி

மந்திரிசொல்விருத்தம்

செந்திரிமாதுபோன் நதேன்மொழியேகாணும்

உந்தனல்லுணாப்படிக்குவோடியேவெந்தனாக்கு

வினையாவுலகநிதினாம்பவங்கேட்டிடாமல்

உந்தன்மாமுனையேதாமந்துவிலங்குநான்வந்தேனய்யா

மந்திரிதமயந்திரிடம்வந்துபுலம்பல் தரு

இ-ம்காட்டோதிருபுளடதாளம்

தாயேதமயந்திரி ஞாயமினியென்ன சொல்லேன்
சக்கிரவர்த்திசெய்தஅக்ரமத்துக்கென்னவியல்பென்
மாயச்சூதாடவேண்டாமமந்திரி மென்றேன்
மன்னவெந்தனைக்கேடுக்கவகன் னி பிந்தேன்
தான்மொழிதள்ளமோசரமருமென்றுசொல்லேன்
தானமலேதக்கவாணையுநினுற தொல்ல
காசினியாண்டிடும் பாசாக்குமேகாதென்தரு

சுற்றிமும்பித்தையின்தைதொழ்காட்டி. காசிவ்மேன்
கண்வெணங்காந்தென்னிடமேயெனவந்தேன் தெய்வ
கற்பணியாய்வருந்துதல்மென்றுளம். பொந்தேன்
பொல்லாபுஷ்கரன் தன்னிடனேமிதச் சூது அஃர்
பிரியமாக்கேதொழக்கொண்டாரையோ வந்து
சல்லாபமாகிய தன்னாசகாவின டாசே சோம
சகலபுஷ்கராஜனேழப்புகொண் டாசே
(வ-ம்) அகே வானும்மீதாயேசம்முண்டாயர்ஜாவானவர் எவ்வளவுகே
சாஸ்மெல்லாஞ்சொல்லியும் அவர்களுமல் அந்தப்புஷ்கராஜனிடமா
கச்சுதாடி நம்மிடசெழைபூதியான ரதகெஜனாக பாதாநிகளெல்லாந்
தோர்த்துவிட்டார் வினாசகிரிசு. பகவான்மாயையாயிருக்குதம்மாதாயே

பொதுவிருத்தம்

மந்திரிசொல்லங்கேட்டபாத்திரந்தமயந்திப்பெண்
சுந்தாவதனஞ்சொந்துதுடித்துமேமண்ணிலிழந்து
சின்னையுங்கலவருட்போதுசேடியருப்சரிக
சுந்தமேபிராணநாதாவென் துவேபுலம்புவானே

தமயந்திபுலம்பல்-தரு

இராகம் தைரவி-ஆதிதாளம்

இயோயிதற்கென்னசெய்வேன்-என்மந்திரியே
ஆருடனசொல்லியுய்வேன்
வையகத்தரசர்களைத்தொழுதனம்போக
வைநாநகைக்கலாச்செவாழ்வுமாகுபே-ச்சே
பாடாநாமவேதனிடம் புஷ்கரன்பாவி
நேராச்செய்தானேயவிடர்
தூரானுதைநடத்தேராமல்லாஜனிட
திராப்பகைமுடிததலிவாரச்சகிபிடித்தான்
சின்னாரபுடிசூட்டியேரால்யபா-ரு
செய்தெங்கும்புகழ்ந்திட்யே
பொங்கமுடனேவளாந்துபொல்லாசுருகிறுமறனர்-து
பங்கப்பித்தவேதனபக-ததானேலே ககாதன்
நகெருயிழந்தோம்பஞ்சைகப்போலே
நாமுமணந்தனர்க்கேதோம்
பாடுபட்டவுஞ்சொந்தப்பாருடனேயந்தப்
காபேரும்மடியத்தக்கலிராஜன்செய்தவிந்தை

இயோ

ஐயோ

ஐயோ

ஐயோ

பொதுவிருத்தம்

சின்னையுமெவித்துவாடித்தேன்மொழிபுலம்பியேதாம்
தந்தைதன்னுருக்கெத்தனையசையனுப்பவேண்டிப்
அந்தமார்ஞ்சபையிறசொல்லவழைத்தல்வனையயக்கேட்டு
இந்திரசேனருவிமெழுந்துமேவருகின்றானே

விருத்தம்

செவ்விதனல்லமருடமின்னப்பணிகளபுண்டு
திக்குமுழையிலிரந்திக்குண்டலங்காட்டி
கண்ணலமதவறனககிணையாழிவென்னெறண
கவரிசூடைவாதியெடுக்காளமு-தக
கன்னயமாய்க்கைசிலில்விலிப்புக்கொண்டி
காசிவார்க்குடனமிடங்குகள்கூர்ந்து
மன்னர்மன்னர்துதிக்குமனசுபையாகாடி
வாமந்தலிந்திசேனனிதோவருகின்றானே

இந்திரசேனன்வருகிறதரு

இராகம்-காமக-ஆதிதாளம்

வருவவிலிந்திரசேனன் ஓயிலாகவே

வருவவிலிந்திரசேனன்

செந்திருமலர்முஞ்சு	சந்திரோதயங்கத்
தெய்வமலையாகுண்டு	சுந்தாமிகமயங்க(வந்தன)
சென்னிதனில்சூட	முன்னிதமாயிலெகக
திக்குறதலிறநிரு	காமமயமிலங்க
கண்ணக்குழையிலாதக	கடுக்கத்தக்கென்னக
சூழத்திலமோகனமலை	கண்டசங்கத்துண
சரிசுருயிடைமிகுத்த	சுந்தாவகிதமான
தரித்திடைபினிற்சறவ	புஷ்கரமுமணிந்து
பிருசரணாத்திறன்னடை	கொதுகவெண்டயமிட்டு
பிகந்தலிலேமாத	வினையாச்சுவாசிலிட்டு(வந்தன)
மெறிக்குடையிலங்க	வெண்காய்க்குலுங்க
கமறுதுமாதாடச்	முந்தகட்டிப்பாட
மத்தளமேளதாளம்	வையமென்குமதிர
சுத்தமிருமாலாத்தி	தோகையேத்திவா (வந்தன)

இந்திரசேனன்-விருத்தம்

பூவலாயென்னையின்வவையேசரணங்கேளும்
பூவினிவிசனகொண்டு பொன்முடிமேற்பட்டக
கெல்லமாகுளளங்கிலேசமகடைசூவானேன்
கீவாட்சகியேயம்மாதிருலடிசரணந்தானே
வ-ம் அகோசரணஞ்சரணம்மாதாயே தாக்கனித்தனே அபரத்திட
னே அடியேனை அகழப் பித்தகாசியம் இன்னதென்றுதிருவுளப்பற்றினே
னுமம்மாதாயே

தமயந்தி-விருத்தம்

சுருதியே வுணுதநகைகாசியாகமெல்லாம்
பொருதியிருதிருவுளபுஷ்கரனெப்புகொண்டாய்

(LIT 617)

அனுகூலிதா தந்தாட்டிலகப்படுமோய்ப்பா

இந்திரசேனன்-தரு

அகப்படுமொலென் னு கொள்ளவர மாவுண்ணைப்பூர்த்தி
அண்ணவநிகாதமெங்கட்புருபமோவம்மா

தமயந்தி-தரு

அபுருபசித்திரமொன்னெனசொல்லுமொத்ததை
தவராமலெயாட்டாவிடநான்போயிருப்பேரே

இந்திரசேனன்-தரு

பொய்வருத்தாயேவுன் புத்திமொழிதட்டாமல்
ஆயன்செயலுள்ளபடி யாகுமெந்தமம்மா

தமயந்தி-தர்க்கம்-தரு

இராம-பந்துவரணி-ஏகதாளம். நிககள்
உத்தியைழந்திருத்தவு மவதுகாட்டோகண்மணியே
நெய்தவாழ்மிருகதாமலே ஓல்லுபநிகதனே

இந்திரசேனன்-தரு

செய்யுமென்றுசொல்லி வந்தசேதிவொவ்வாதே
தொல்வதுசிறிதல்லாபிதுதோற்குகிந்தை

தமயந்தி-தரு

எந்தையாசிதற்புரிமெனியிருத்தால்
யந்தயந்தமாணுமே வந்தசெருவோம்

இந்திரசேனன்-தரு

சேருவோமெனதுவாதுகநிச சேயேயேழாந்தால்து
பொயரதகாட்டமேந்தவகள் மின்னெவருவேம

தமயந்தி-தரு

பின்னவருவாசரிததை யெண்ணிப்பறாமலெந்தன்
மன்னவனுஞ்சுதாடித்தோத்ததற் கென்னசெய்குவோம்

இந்திரசேனன்-தரு

என்னசெய்வமென்றுகொல்லையெகவேவுரைத்தால்
கென்னபால்தமமைவிடசெ சேருதுண்டே

தமயந்தி-தரு

விடப்பிரிக்குஞ்சுவேசநிவித்தானெப்பரியெயகள்
கல்டகாண்டித்தவடன் பட்டணபவருவோம்

இந்திரசேனன்-தரு

பட்டணத்திற்செல்லுவோம்நாங்கல்பார்புருழியன்
இஷ்டமுடனெகவிடைமட்டுந்தருவாய்

(வ-ம) அகோசுணஞ் சரணமம்மாதாயே மாதாபிதாக்கன்சொல்லு

கிறவர்த்தைவாத்தட்டவாகாதென்றுதருமசாஸ்திரத்திற்சொல்லுப
ருப்பவிலுல் நாங்கள் விதப்பேசம் போய்வருகிறோம் நீங்கள்ஒன்றுக்
குஞ்சஞ்சலப்படாமல் போய்வருவத்களிடமாதாயே

பொது-நுத்தம்

விரியாதத்திலேகான் னிளங்கலெபரிசனகுட்டி
சேருடனவன்கரித்துச்செய்வெற்றிக்கொடிக்கடபுக்
காரகுழந்தமயந்திப்பெண் கருகிணபடிக்குத்தானே
சுரத்திதோடையத்தத் தணியருமேகினுரே

தரு-இராம-செனராஷ்டகம்-ஏகதாளம்

ஜெயமிகுளராஜ தீரனஞ்ஞந்திர சேனனேதேவரினுனே
வயித்தமணி மதித்திப்போனநி-
வந்தபுவுணனும வாம்பறிநூன்றி-
ஆன்னையேயுந்தின விடப்பிரித்தி

லாச்சுதேர வென்றமுது
விண்ணில்லாமலே போய்வருமெனது
விடைதருகத தொழுது
பொன்னெளிமேவுத் தமயந்திவல்லி
புத்திரசிகாமணி தித்தமகிழ்ச்சொல்லி (செ)

மழைமுகங்குணப் பசிராபேனவே
வாழமுஞ் சோரகது
பழகும்திரி மாரகள் நுணர்மனன
பலரினவ சூரபது
கிழல்பெருகுந்தளரிசு கோமையுமலர்
நிறைந்துவாழான் விடத்தபுதென் (செ)

நாயுரைதட்டாமல் பாட்டினுதேசு
சுறுதியிற்செல்ல வென்ற
நேயமாயச்சாரதி நேரைகடத்தும்
நிமிஷமெனப் புதன
வாயுவெகங்கொண் டெழுந்திப்பிரவியும்
வாரிப்பொலதிரவே மண்டலமுக்கெனியு (செ)

குதாசேரு

இத்தாட்டமுத்தோத்தாயே உனதுகையும்
மிந்தாமற் பார்த்தாயே
வந்தாட்டக தனனுலே தோத்தபத்தம்
வெற்றுகுணை கைமெலே
சுந்தாசுலமெனினே செயிப்பென்பதைவிட்டுச்
சுத்தோஷமாகப்பந்தயத்ததழுவனெனெட்டி-கான்போடு

புஷ்கராஜன்-நுத்தம்

தித்தனென்கொழுப்பாசிரிணாட்டத்தோத்தாயே
மதியப்பந்தயங்கள் வரவெனியெந்தன்கையில்
பத்தியாயாகிசேனை பரிவாயம்திரியோடு
முத்தனாப்பெகங்குளா முன்னுண்பிப்பாயே

(வ.ம.) அகோவாரும்பிள்ளாய் நளராஜனே நீதோர்த்தபிரண்டாட்
டத்திற்குப் பந்தயங்களை ஓபபித்துப்போட்டு அப்பாலேபோம்பிள்ள
ய்ளராஜனே

எந்தனாயச்சக்கராநியியலுடனாரைக்கேளாய்
அந்தமாரிடத்தேரம் மாணிகளசேனையோடும்
தந்தரப்பொக்கிஷங்கள் சமஸ்தானமுதலலாக
இந்தப்புஷ்காணித்திவிசுணமொப்பிப்பாயே

(வ.ம.) அகோவாரும்பிள்ளாய் ராயச்சக்கராநியிடசீமைபூமியானே ரத
கெஜதரகபதாதிகளெல்லாம் இந்தப்புஷ்காராஜாவுண்டத்தில் ஒப்பித்
துப்போடும்பிள்ள ய்ளாயச்சக்கரா

பொதுவிருத்தம்

நளராஜன்சீமையெல்லாம் நலமுடனிழந்தபின்பு
வளர்பதித்தரகோனும் வனவாசந் தன்னிற்செல்லத்
தளவினாச்சபிகவான்றன்னிடசெயலினுலே
நளராஜன்போல்புஷ்காராஜனுமிருக்கின்றனே

வ.ம. இந்தப்பிரகாரம் நளராஜாவானவர் புஷ்காராஜனுடனே சபிக
வான மானயினுலே குதாடிசாச்சியங்கள் நமஸ்தானரொக்தம் இதுமு
தலானதுகளெல்லாம் தோர்த்தபிரகு புஷ்காராஜாவானவர் அந்தராச்சி
யமுதலானதுகளெல்லாம் எக்ககொண்டிசெய்க்கோல் செலுத்தபிறநே
ளராஜாவானவர் தன்னுடைய ராச்சியமுதலானதுகளெல்லாம் புஷ்க
ராஜாவினிடத்தில் ஒப்பித்துப்போட்டு விசனப்படுகிறவிதங்கானக

பொதுவிருத்தம்

பதியுடனாகசேனை பரிவாரமானையாலும்
மதிகப்பிகுதாற்றேறத்தன் மன்னவன்றைகுனிந்து
விதியினுற்சரியச்செயந விசமென்றுமனதிலெண்ணிச்
சத்தமோசமான்பின்பு தமயந்தியிடம்வந்தாரே

இராஜா முதல்புலம்பல்-கண்ணிகள்

இராகம்-கவரோஸ்-ஏந்தாளம்

இருபதென்றாவமசமதா யிருந்தேமதிஷதா பதிரி
கருமவசத்தாசெல்லவுங்காட்டி மலைவிதியே
சித்திரமேவியமாடமுங்கன சேனைகளதோறும்கல
சத்திரமாமணிபெரும் அதில்திகழ்த்தமந்திரிமாரும
பெயமாப்பெரியோவந்துநீ திராலெண்ணைதடுத்தார்
நியாயமாகவே களமன்றன் குதையுநொடுக்கேன்
கோடுமோகனாடையுத்தித் தொன்னாமணிபிழந்தேன்
அந்தாளுவேதனைசெய்யமென்பவர்க்கான் தோணும்கேவெடுத்தேன்

ஆசாரமுமில்லாசலாம்அழிவீதிக்கடந்தோம்
ஊன்அம்பேசாமலெவனமேகுவோம்பெண்ணைவிழிடப்போக

இராஜன்-கவிதனை

கண்டோர்க்கிருவுடலாய்பென்றாகண்மணியே
விண்டானவர்க்குமலையன்செய்தின்றவிதியினு
ஊண்டானகுதிடபந்தாத்தாலெண்ணுளமயங்கச்
சண்டாளன்புஷ்காநெய்அவிட்டானடிநையலரே

நளராஜன்சொல்தரு

இராகம்-பைரவி-நவரோஸ்-ரூபகதாளம்

அதிருபசித்திரமேதலைவிதியால்மதியங்கா
னுவம்புவியனைந்துபழித்தாளுடபடியானேன்

தமயந்திசொல்தரு

என்பிராணாதனையேன்றித்தத்துயர்மன்தில்
முன்பாச்செய்யுந்தவப்பலனிதோமுன்மீதோபுவியாண்டதையே

இராசன்சொல்தரு

அனையானசெங்கோலங்களைசிறைபானகாலெழும்சல்லாஞ்
குதால்பரிகொடுத்தேனாந்தன்மாதேபதிவிடுத்தேன் அகிருப

தமயந்திசொல்தரு

விடுத்தாலெண்ணொகொடுத்தாசநினைக்கஞ்சிடலாமோ
அமித்தோர்மமைக்கெடுக்கு கினவுஅரணிநுக்கிறாவருமவித்கிலென

இராசன்-சொல்தரு

விதியேதிவிசதியாகவேஅதியாசைகாண்டதின்குதத
விரும்புமபடிவரும்புஷ்கரன்விருதாய்வெற்றிகொண்டான் அகிருப

தமயந்திரொல்தரு

விருதாலிந்திரன்கெருவத்தாவிந்தவிதஞ்செய்தானெகண்டிதஞ்செய்
பெருதாய்க்குப்பின்முதலையக்கண்
பின்னாகன்போலகல்கெள்ளலாமோசுவாமி என

இராஜன்சொல்தரு

கொள்ளுங்கலியுள்ளக்களிலெள்ளலவுபிழையையுன்னே
கட்டிநடந்தேதியெந்தக்காட்டில்தரித்திடுவேன் அகிருப

தமயந்திரொல்தரு

காட்டுகுவதேனாதைநாடேவினுமிருக்கலாம்கவாய்
யிடாப்பைரவிநவரோசோடாய்மொழிந்தருந்துவாழலாம் என

தமயந்தி-கவிதனை

புத்தேவிருந்தபஞ்சாயகோடிப்புவனமன்னா
சித்தவென்றுவந்தேதொழுதாரீங்காதிருந்தால்
சிறைவினாசத்தி னுவலகாண்டிருப்பியந்தன்
நாதானும்விதியாசெயலோசொல்தும்காயகளை

ந அ

த ம ய ந் தி ந ட க ம

[ல-ம்] அகோவாருக்கையா சுவாமிசெல்காலம் நிகழ்காலம் தவழ்
லம் இநதழன் ஸகாலமு மரித்திருந்துர் தேவரிர் இப்படி கிலேசபு
லாமோ ஏதுகாரியம் எப்படியிருந்தபோதிலும் ஸதரியலட்சுமியைத்
விடாமலிருக்கவேணுமையாசுவாமி

இராஜன் சொல் தரு

சட்டமாயற்கு போன்றதம் பந்தமாரிலேகேளாய்
விட்ட ரசிழந்த போதே விதற்பதேசத்தனகேகித்
திட்டமாய்ப்பாலரோடுஞ்செல்லுவாய்சித்திரத்திற்
கஷ்டகாலங்களை நீர்த்துக்கொடுக்கவேண்டுக

இராஜனுக்கும் தமயந்திக்கும் தர்க்கம் கண்ணிகள்

இராகம காமபோதி ஆடுகாளம்

கண்ணியே நான் வனம்போங்கிறேன் கஷ்டகாலநீர்நீட்டும்
உன்னிட தாய்மனைக்கே குமவுறுதியாய்ப்பெண்ணே

தமயந்தி சொல் தரு

உறுதியாயிற்றளவுகான் உமமுட ன்கலத்திருக்கப்
பிரியமனைக்கொடும தாண்டிராணசாயகா

இராஜன் சொல் தரு

நாயகித்தமயந்தியைத் தன் கலல் சிழந்த போதே
தமயந்திமே குவாயெந்தன் தையரைசெ

தமயந்தி சொல் தரு

அரசிழந்த போன சினையேனே வுடைப்பிரியச
சராவோ சொல்லிச் சொந்தக் கவாபிரா தனே

இராஜன் சொல் தரு

நாதனாருளாலுந்தகாதலருடன் வனத்திற்
வேனகனாகத்திரியவேணுமோபெண்ணே

தமயந்தி சொல் தரு

பெண்ணையுமுழை தையுமேபற்றதாய்மனைக்கவாபி
திண்ணமாயுமுடன்வனஞ் செல்லுவேன்மனஞ்

இராஜன் சொல் தரு

செல்லுவாயுன்றன் தாபிடத்தேனொழியாதேகமக்கு
கல்லகாலம்வந்தவுடனேநாமுங் கூடுகொம்

தமயந்தி சொல் தரு

கூடிராவ தென்றகப்பன் ராமிராசியங்கொல்லாம்
சுடலலா தாயை யன் பிடுக்கலையா

தமயந்தி சொல் தரு

போவதெனினே விட்டுப் பிரிந்துநாநிருந்தமாதேன்
ஆலையப்ப ஸ்கம்மையனுப்பினேன்றதையூறி

தமயந்தி சொல் தரு

பூவுலகாருமன்னுமிராணாநாயகிராணா
வேனமுடாபாததிருசெலுத்தவேணுளாமெட்டு

இராஜனுக்கும் தமயந்திக்கும் தர்க்கம்

இராகம-பைரவி-யேகதாளம்

அந ரபேரிம்மைபிரிந்துதுணிவேனே-இந்ததுரைத்தனமவிட்டுத்
தனாமிதிவிற் றயங்கிமயங்கியே

இராஜன் சொல் தரு

மயங்கியே நான் தியங்கித் திரியவோஇந்தமாளிலந்தனில்
செயமாய்தத்தைப்பிரி செயலல்லாம்

தமயந்தி சொல் தரு

சொல்லடவாகான் பிள்ளைகளைபுமவிட்டு செகம்பதியிழந்துநான்
கல்லோமனதிரக்க மில்லையோ

இராஜன் சொல் தரு

இரக்கமில்லையென்றது சொல்லுவதும் என்னை
மறக்கேனெருராளுமுந்தனை

நாளுமுந்தன்பாதக்கெதி யென்றேகவாபிஷம்மையல்லாமலே
சாலஞ்செய்தாற்சகியனும் பாவி

இராஜன் சொல் தரு

சரியன்சொய்தாலவ விதிக்கென்னசெய்வேன் புஷ்கரன்செய்தான் பாவி
அடியாயமதாயடுத்ததைக்கெடுத்து

இராஜன் சொல் தரு

விநியின்பயன்களெனையுந்துடர்ந்து விதம்புரிந்தகவிவால்
மதியுங்கலங்கமணிபுஞ்சிறந்த மகுடம்புனைத்தவரசும்

பதியுந்தெருண்டமதிமந்திரிசேனை பலவும்பிரிந்துதனியே
புதுமன்றல்செய்தவுன் தந்தையூறி

போனல்பெருநமசருமோ
இந்தவேழமுமாறும் கணிசம்வருமோ

மானமிஷலாமேல நாறுமுன்னோடெதிர்
கோனெழில்விமலாநாநாசாணியில்

தமயந்தி சொல் தரு

சல்லாபமானமுடிமன்னர்வந்து சரணம்பணிந்துமரிழ
வுல்லாசமாகமணியாசனத்திலுலகோர்குடைக்குளான்

எல்லாமிருத்தவருகெனெனச்சொல்லியல்போலெவர்க்குமில்லையோ
மல்லார்புயுபதி னரவேகிதாப்ப

மானகர்தன்னில்சென்றகசு தம்மையெய்குல
நீனஞ்சொல்லார்க ளுண்டோதான்

தமயந்தி சொல் தரு

மானநிவான்புலிக் காணதமேகுவேம
தெனெனதாருமிராணவரையினி

(போனல்)

(மாநம்)

இராஜன் சொல்லுதலாந்தம்

ஓயிலேயிருந்தகனையென் னவனாகியுடலேயினதெவ்வகனாந்
அயலாக்கமாநகரத்தின்குடி யேயின ஸ்ரீகோநம்மக்கோடுறையோ
மயிலேயிருந்தகனையென் னவனாகியுடலேயினதெவ்வகனாந்

கயலேயிருந்தகனையென் னவனாகியுடலேயினதெவ்வகனாந்

கயலேயிருந்தகனையென் னவனாகியுடலேயினதெவ்வகனாந்

கயலேயிருந்தகனையென் னவனாகியுடலேயினதெவ்வகனாந்

கயலேயிருந்தகனையென் னவனாகியுடலேயினதெவ்வகனாந்

கயலேயிருந்தகனையென் னவனாகியுடலேயினதெவ்வகனாந்

(வண்ண)

தமயந்தி சொல்லுதலாந்தம்

இடியோசைகொண்ட அரவமலிந்த விருகாஸபணிந்துயெழிலாய்
மடமாளையென் சொல்லுதலாந்தம் மதவாடமெலந்தனாசே
விடைதாருமென்றுயெனையேமொழித்த விதியேதுமென்றுமறியேன்
அடியேயிரிந்துபடமிருந்து

அரைநாழிகையுமுப்பேனே வுணம்பிபிந்து

தரைநீலென்னசெய்வேனே

அரசுமிழந்திட மருவியிருந்திட

இருவர்பிரிந்திடவுரைகள் புகர்ந்திட [அரைநாழிகை]

இராஜன்-விருத்தம்

அன்னீதசுருதையாடி யாடவனம்போறேனென்றால்

என்னுடன்வருவேனென்ற யேதுகாணங்கன்தானே

அனமீதேறும்பிறம் னனமத்தனவின்போகாது

கன்னியநகரவிட்டுக் காணாமேருவேமே

இராஜன்-தமயந்தியும் வணம்போருதல் தரு

இ-ம-ப-ச-சகதாளம்

வன்னம்பிலேயன்னபேயினிவருகுவிவனமேருவோம்

இந்நகரத்திலென்னரசையு மிழந்தாநாளினிருத்தவே-மன

கோக்கலேபயந் தீர்க்கவேநகரமாத

கொடுக்கவேதுண்ப பார்த்துளேயுண்டோ (வண்ண)

வாசமாயினவனாகிட்டு வேஷமாறியேவாத்தம்-நூக்கு

நேயமானவொருவரும்வந்து பேசிடாமலேயிருந்தும்

கீடவேழங்கம்வாடவே எந்தவகடவேதய

போடவே பெண்ணே (வண்ண)

நாட்டுக்கிறங்கு மிலகளுண்டுமெவாட்டும்பரியைத்தீர்க்கலாம்

இந்தநாட்டிற்காணாதவசியங்களுமே பேட்டியாகவபார்க்கலாம்

அடிநகையேயசியவங்கைய யேன்னசநாகையேநீர்

மங்கையே இப்போ (வண்ண)

கோட்டைவாசலுநகருங்கடத்து பாட்டையிலவந்தனடியே

காட்டமுடனேபாசாகமுடி சுட்டுமபதங்கள் பாடியேயும்

காடியோசைகொண்ட அரவமலிந்த விருகாஸபணிந்துயெழிலாய்
மடமாளையென் சொல்லுதலாந்தம் மதவாடமெலந்தனாசே
விடைதாருமென்றுயெனையேமொழித்த விதியேதுமென்றுமறியேன்
அடியேயிரிந்துபடமிருந்து

மொழியெனையே

இந்தான் (வண்ண)

இராஜன்-விருத்தம்

இடியோசைகொண்ட அரவமலிந்த விருகாஸபணிந்துயெழிலாய்

மடமாளையென் சொல்லுதலாந்தம் மதவாடமெலந்தனாசே

விடைதாருமென்றுயெனையேமொழித்த விதியேதுமென்றுமறியேன்

அடியேயிரிந்துபடமிருந்து

இராஜன்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

இராஜன்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

பதியைவிட்டியினிதிவருகயிலேயேயுடி- பெண்ணே

பாடப்படுவெனிலேவாசனபாடும் பெண்ணே

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

சுருவகதாணுதலாந்தம்-சுருவகதாணுதலாந்தம்

பொது-விருத்தம்

இப்பொழுதுநகருக்கொரு சருவகதாணுதலாந்தம்

விருத்ததொல்லுமென தமயந்திப்பெண்

தம்பிதமொன்றிலேயிருந்தொன் செயலுமெனது

கைரியமுடன் அணிந்திருவர் தாம்பொலித்து

எப்பொழுதுவகர்க்கும்க் கீசன்பாச

மொனவிரகைடு யோசனை தாசகடத்து

அப்புதமாய்க்காண முயல்களேதேச

வதிகையமுக்கேயியருக் கருள்கையோசே

இராஜன்-சுருவகதாணுதலாந்தம்-இ-ம-முகாரி-வகதாணு

பெண்ணேவனங்கன தனையப்பாசாய் பெரியோர்களதரிசனம்

பெற்றிடலாகவனி சத்திடம்வாய்

தனையப்பாசாய் சத்திடம்வாய்

சாப்பிலைக்கள்கோப்புலிலேகே

மஹாநாசுரமும்வீணையாகும் பஞ்சவான்னங்கிளிகள்தன்
வாய்க்காசுரிலுலையார் திராசுதிடக்கடிகம்
வன்னம்புலியானிசிக்கமயானைகாட்டெருவைபட்டம்பைக
ளவகெனதும்வாழ்மலை மல்கையிதாதுதேனே

மந்தகாலிலை சர்மனியோர்கள் நிகமன்புடனையிருக்
காசுரவாசினன் யோகஞ்செயலாகன்
நுத்தலழியும்மீய் த்திகளேளும் விதர்ப்பாபுரிநிம்
னிய,கரும்பதிக்குச சுநக்குடன்போகும்
முன்னேதெரியுதெயோருசேலை அந்ல்வெதவியாசரும்
முக்யமுடனசெய்யு கெம்பிசாலை
பின்னேதுட்டேகவருகடி உட்கேழுகாரிவைப்
பெதைவாதேநியுள் சாசுலயப்பாடி

(பெண்ணே)

பொது-விருத்தம்

மன்னவாருடனேமாது மலைவளர்ந்தாங்கண்டேக
வின்னாழிமென்னமச்சு தெனச்சுபிபசவான்றாணம்
த-சுனியரில்லாருடிக் தமயத்திகண்ணினமுலனே
அன்னததைப்பலருடையகியேவகிவினருசே
அன்னப்பபகிவருகிற-தரு

இராகம்-சௌரட்டகம்-சுதாளம்

அன்னப்பமடிகியுமவத்தே-சநியசர
அன்னப்பமடிகியுமவத்தே

மன்னவாருடனாக	தன்னவாருடனாக
கன்னியாம்பலகந்த	வலவீதஞ்செய்வவந்த(அன்ன)
நீயம்புதழைமையும	குயிம்மணிபுடியும்
தேயிம்பொருள்செய்ததே	செய்தணிவியிதகே(அன்ன)
முன்னமேகளுள்செய்தலைப்	பெண்ணுள்செய்ததெல்லை
எண்ணிப்பகலினைய	வன்னத்திலகளைய(அன்ன)
கந்தகந்தகந்த	சுதைமகிழவுத்திக்
குந்தகந்தகந்த	வந்தகளவழிக்(அன்ன)

தமயத்திசொல்-சொச்சகம்

கீழ்மெனக்குமொரு நிறையம் ய்தது சனுப்பி
கோவைகதமேவாவாச செபபுமொழிதப்பாமல
பாரும்மடிகையாவப் பட்டிதாசுபாடிக்கதது
காரும்வீணையாடவென்று தமயத்திதகாணுநத்தரன்
(அ-ம)ககோவாருகத்தைய-கலாமி என்று சேணநாயகாஇக்கககோ
சமனகாட்டில விதர்ப்பாபுரி செளத்தரியபாபுரிருகிற அன்னப்பமடிகி
யிலேபெரிசெ ஊயாயிறுக்குது துதை அடியாருக்குப் பிடித்தததா
வேணுமையாகவாடி

இராகம்-சௌரட்டகம்

கன்னியாகதமயத்திப்பெண்குருதினபடிக்குத்தானே
அன்னப்பமடிகியைப்பிடித்தது அந்ததியகதருவெனைய
வன்னமாருசினகத்தாக மாயவன்பிடித்தது பிப்பால
மன்னவானேநிசெய்யவன் வந்தன்னமடிக்கின்றுதே

தரு-இராகம்-சௌரட்டகம்-ஆதிதாளம்

வந்தவன்னமடிக்ககளை-மன்னவான்மயத்தாலிதே

கந்தமலர்முழல்மோக	முந்தமேவசெய்ககிளைக
காட்சியகாய்கிளைந்து	தாட்சியிலலபுலென்று
குந்தியசெய்திடவந்த	கோட்சகிளையபுக(வந்)
கருதியேபிடியுமென்று	காதலிசொல்லாநுழுக
கள்ளவன்னப்பமடிகிதே	கருதியேமெல்ல
முடிபிபதாவிடனாடி	அடியின்பிறக்கயோடி
முர்ககத்தாடனேபெத்த	பார்க்கப்பயங்குதெத்த
வேர்க்ககத்திரேகமுத்த	மாரக்கந்தனி?லயெத(வந்)
திக்குகள்தேஅகதடர்ந்துத்	திருமபியெயினதுஅன்னத
கெட்டிமொழும்பத்தனது	கிறகடிக்கொவ்வி
அக்களமேடியேருத்தத்	தக்களேகதாபிசு+த
ஆச்சரியவகள்கொணரி	மாச்சரித்தன்னவென்று
பாச்சலுடனேசென்று	எச்சுந்தன்னமவெருணமி(வந்)
அலைந்துமேதிரிக்ருக்கா	லயர்ந்துமயங்ககிடி
அருகிளில்லந்ததுபோல	லபுசந்தயங்க
கலையனையுரித்தபோட	கலையெனவிழாஅமுட
கன்னமகலெழந்து	மிகவுமனமகிழந்து
திருமவகலையிழந்து	மகிபந்துகிழந்து(வந்)

அன்னப்பமடிகிசொல்-விருத்தம்

பெண்மணிமகுடம்பூண்ட புரவலளனேகோய
எவ்வேகீழிக்ககந்தா பெறுந்துகதன்வஸ்திரத்தை
பின்னமாய்ப்பறித்துக்கொண்டேன் தெய்வகாட்டின்னமும்பா
தன்னிலேயெண்ணவேண்டாஞ்செய்கவாணமகாணே
(வ-ம)ககோவாரும்கிளைய ருளதாதுகளைக்கிழக்கவேணுமெ
ன்று எண்ணங்கொண்டி எவ்வேமேலேபோட்ட வஸ்திரத்தைதெத்தக்
கொண்டோம் காலகள் அன்னப்பமடிகிளென்று எண்ணவேண்டாந்
தாச்சரிப்பவாண மாயையிறுலெகந்த அன்னப்பமடிகளாக்கும்ஜின்னமும்
அருக அன்னப்பமடிகிளைய காலகள் பேய்வருகிறோம்கிளைய
சாதுனே

இராகம்-சுலித்துறை

நிலையாழிநுத் வாகபதிசுரு கிட்சயமோ
பாலமாதனத்தையுருதுசெய்தித்தன்னப்பமடிகியைப்போள்

கலையப்பறிக் கலன் காட்டிலுதென்னைக் கட்டுசெய்யச்
சலமேதுமக்குச் சலபேனவுத் தயங்கினனே
இராமன் கண்ணிகள் இம்மாதகம் கிளியை ஆதரளம்
பகலானேனையுபிம வேதனைகளெய்ய
பழியேபாழ்வுகயத்தென்ன தாவமே
மதியுஞ்செய்வமுஞ்செய்கோல்சுருஞ்செய்யுஞ்செய்மொந்
பாரமணிமுடியும் பறித்திரோலல்ல
மதிமுகூரியுடன்பெற்ற எதனையுபிமிந்து
மன்னையுடன்பெற்ற திணியுதேனே-மூப்பு
விதிவசத்திலுந் தன் மதியேசமாகச் சூனிக
வினையாழியேனேகலம் வினையாலேகலாமி
சததயவாகத்தப்பி வித்தியாசமாகவித்த
தாலிதனையாண்டேனேதமியேனே அன்னை
பெற்றபிதாக்குருத்தருத் தெய்வங்களையுள்ள
பிதாழியுத்தெய்யேதேனேபெருமாளே எந்தன்
கலிமொழித்தமயத்தி வலிதைபிடிக்கச்செய்வ
காலன்னபும்கியுப பபம்கலேவகது
சலிமென்னையினுந் திலிப்பச்செய்வமும்
தான்புத்தகுகொண்டென்னைச் சதிதந்ரோகலாமி

இராமன்-விருத்தம்

செப்பியேசகரவர்தி சித்தமபேதலிதனினு
ஒபிலிததமயத்திப்பெண்ணுதித்தினதுகிலகனதன்னல
தப்பினமபுடனாவென்னையத் தாமிருவருமுதது
இப்படிமுடித்ததென்று விசைனம்புலம்புவாரே

இராமன்சொல், கண்ணிகள் இம் பிலரி எகதாளம்

உடுத்தும்புடனவத்தெத்தனடனேசனியன்வகலன் தெய்வமே-முப்பு
கொடுதகசெய்வத்தனைத் குறையாக்கொடுத்தேனே தெய்வமே
உபகாரஞ்செய்துன்ன அபகாரமாச்சுதே தெய்வமே இப்போ
அபகாரஞ்செய்தோரை யார்கேட்கப்போருகன தெய்வமே
நூதாழிவாய்ப்புருகரேலேதோர்ததோனே தெய்வமே இது
போதாமலகாட்டினல் பெண்ணைத்தட்டிவந்தேனே தெய்வமே
அன்னப்புகிதளாலே அன்றாயிலகஸ்ரீமபோச்சே தெய்வமே இப்ப
முன்னஞ்செய்தகினை மூண்கிதோயிலகனத்தில தெய்வமே
ஆரூபுடனகருபு போசைகொண்டேனே தெய்வமே காணு
மிக் கல்களால் பிபகாரகனசெய்தேனே தெய்வமே பெற்ற
கனசெமெனேனேகலன் வந்தாநதசெய்தேனே தெய்வமே பெற்ற
தாயைமனவருணை வாயினுந்சொன்னேனே தெய்வமே
மருதமாபாதக் கொண்செய்தேனேனோ தெய்வமே அகல
பாதகந்ரணிகத் தோனசெய்யுதே தெய்வமே

காலமும்விதிசெய்யினேனோ தெய்வமே-சொகட
மறையகட்டாணு மிணைமன்னசெய்வானே தெய்வமே

சபையார்-விருத்தம்

அருவையுமரசனாக் கன் மகேசுதாரகனசெய்ய
பெருகியகட்கமவாவிப் பேருளகுளத்தகக் கனநி
பொருகுழலாளசலகைத் பேசனமாக்செய்ய
இருவருவருளிர்த்தீழ் விடத்திவழிவீழ்ந்திருந்தார்

இதுவுமது

புக்கம்பினைவிடபிற் பிறந்தகமும்வேலிவிட
அக்கலாய்க்கொன்னது அடிக்கடிதயாமாகித்
தக்கமுமனவகொள்ளாமலதயருடனேநிலத்திற்
சகரவர்த்திமடியின்மேல் கமயநதிநித்திரசெய்தார்

சபையார்-தரு இம்-மகேசுதாரகனளம்-எகதாளம்

பிந்தித்திரசெய்தாரே-நவராஜன்-மடியில-நித்திரை செய்தாரே
மடியில-நித்திரசெய்தார் வடிவான்தமயக்கி
கெடியானபகலானே யமயாளிமனதிசெண்ணி மடியில்
மட்டரணமனையாளப் பட்டணத்தகல் விட்டுப்
பொட்டிலில்தகிற கடம்புதகச்சேல் மடியில்
பரகவிபாழலான தாவரும்கிசர் மட்டி
மாவருபிலவரமெத்த ஆறாராரோனே மடியில்
இலியிருவேரையுந் தவியாய்ப்பிரித்தவிடச்
சநிபகவானமனது சகேதாஷ்மசலேமடியில்

இராமன்சொலவிருத்தம்

கலையென்கொண்டாய்க்கிழித்தக்காரிழைவிதித்திடாரன்
நிலத்தைத் தூக்கிப்பூமிதன்னிலேமெல்லவைத்தச
கிலைமகனாதிபோலெதாதேவியுமுறவருமபோது
நனமுடனாரோக்சிரகட்குமேபுலம்பவாரேன்

இராமன்-தமயந்தியைவிட்டுப்-பிரித்தபோருகல்

கண்ணிகள்-இராமன்-முகாரி-ஆதிதாளம்

காமிவந்தகாவனியாலேநுணவனத்திலவிட
கொம்பிழைக்கலிபோலெகொற்றவருடக்கூற்றார்
காமிவிட்டுகாரோரைகதாரசனமதிமயக்கி
பெக்கிட்டவன்னம்போலேபிரித்தாடக்கூற்றார்
சகமெனதமயத்தியைத் தனித்தவிட்டுப்போகையிலே
இகமல்லவென்றுசொல்லி யெண்ணினுளளாச்சேந்திரன்
நெற்றொருவரவிலிளாமல் விடயிவந்தகயகியை
பார்த்துவாரேனுமென்று வண்புடன்றிருப்பினே

இராமன்சொல விருத்தம்

பேசாரனான்றிருப்பிப் பென்னுசகொணலென்று

சாசுத்தொருங்க வெழுப்பினும்பிலாந்தன்னை
ஆகாதசிறுபுலையென்கிறவையுங்கொண்டான்
வாகாதுவிடாமல் வந்தவிறுக்குவாரே

இராசன்புலம்பல இம் சங்கராபரணம் ஏததானம்
தெய்வமேன்னைசெய்கேன் பெண்ணே இவ்வனத்திற்பிரியேன்
தையல்தம்பத்தி கொட்டறந்தேறிநகை
செய்கின்றவெனையெனையோர்ப்பாணி (தெய்வ)
கன்னல்தன்குயிலே மன தென்னமையான் னுணியேன்
சின்னவயதனி லன்னமுடவ்சில
சொன்னவறுதிகள் நன்னமறந்திடத் (தெய்வ)
இந்திரவானவரும முன்ன வந்துமணம்புணர வெகு
தந்திரமுஞ்ஞாநம் வந்தையாய்செய்யச்
சிறைதகலயகாம செலத்தனைமணங்கொண்டான் (தெய்வ)
கூடிக்குலாநியைதனை நாமும வேடுகையாயிருந்தாம இப்போ
நாந்ககொடு கோடித்தனங்கொடும்
ஆடினேன்ருதினா வாமுலந்தேனிகே (தெய்வ)
பூதலமபுரமும் வந்தன் மாதரசைத்தனாய்
ஆதரவல்லாமல் பேதைகையோனவன
மிதினிலேவிடச் சேர்த்துனைசெய்திட (தெய்வ)
வட்டமதிமுக்குமந்திரப் பொட்டங்குருதாலும்
நிட்டமதாரவே இட்டமிருந்தின்ன
கட்டபுகழை விட்டுவிட்டெனவும் (தெய்வ)
வலையதுதனில் பெருதம் வலையைப்பிரித்து
ஆலமெனக்கொடு காலனைச்சரி
கொல்லுதெய்வநாய்ப்போ சாலவெய்கு (தெய்வ)
பூண்டுகிந்திர நன்னமற னுணைதருகாணையோ
அன்றிலும்பெய்தென நின்றிருவேருயிர்
ஒவ்வொருநாள் நன்னமற நன்னமறக்கொண்டேருள் (தெய்வ)

இராசன்சொல் கலித்தனம்

காலனிகொன்னவயுள் சிறுநிலைகாட்டி மதங்கலளி
யாரம்புகுதெய்வத் தமய்க் கிணையிட்டகலவென்றான்
இவ்வானைக முன்னருத்தகரி யுடனெனவந்த
காலனின் மிழக்குதெய்வவியு மேக்கிணைய
இராசன்புலம்பல இம் புன்னுதவசானி ஆய்க்கேன் மண்ணிகள்
மாதேயுக்கிணையிடம் மேதேயிரியமனம்
வருகுதையே சினைத யுருகுதையே
பாதகச்சரிவனம் மேதேயிரிகநமாயம்
பண்ணினேன் குணதன்னனிதனே
கூடலுமுள்ளு கைத்திட மெல்லுதையருத்தத்

கொட்டில்குந்தெய்வக்கொட்டி வந்தேன்
அன்றுமப்கலிமுதல்கொக்கிணையிணைந்தேன்
ஆர்ந்திருந்தேன் தயாநீர்க்கிணைந்தேன்
உன்னைத்தனிகெய்க்கிணையிணைந்தேன்
ஊலாந்தருமோ - ஆசைமறந்தருமோ
சின்னஞ்சிறுமனையுமபொன்னிமுடியாகவந்தேன்

தேயுவனே - மனம் - ஆறுவனே
செகதாமனாமுதமுதன்பல்லொளிகையும்விட்டுத்
தேயுனே - மீதுகுவாயிடுவனேபெண்ணே
வந்தகபுனையுதவராளியிந்தவந்ததெய்வம்
மெய்மறந்தேறித்தினையெய்க்குயோ - அழிமெண்ணே (மர)

இராசன்-சொல்லிருத்தம்

அருந்துவாரலேம - அருதிக்கிணையுங்கொண்டான்
பெருந்துயர் - கண்ணுமன்னப்பிரியரிச்சயமெய்யது
வருந்திவிறுமலிம்பிலவன தன்மதேவதைக்கு
திருக்கணத்தமய்க்கிப்பெண்ணினமடைக்கவென்றே
இராசன் தரு - இம் - பூரிகையாணிதாபகானம்
வனதன்மதேவதைகா - னொந்தமாதரட்சிப்பிரோ

மலறுகியேகாதல்குணவந்த
மலையகயிவட்கொருபுகையிலையலே (வனதன்ம)
மதயானவெய்யுகொல்லாமலேவிதமாதிரிதையிலையலே
நிகமயொருவினையிலையலேசைதமேதினியுமபலையலே
உதவியாரித்தக்காட்டிவந்தெய்வம்
நிகழங்கார்த்திடங்கிணையுங்கொண்டான் (வனதன்ம)
தெய்வத்தானமதிமிடக்காச்சனிகம்காநகமிலேதனி
உடற்கொருயிரிப்பெண்களி அடுக்காதெனவித்தேனிலி
அடுக்காபிராட்டிப்பூகன்கள்
தந்தகாமலேதனைசெய்யிராசன் (வனதன்ம)
மதியுமபுன லுக்கரித்தலேணியேகதிதருமபாசு வகுசபாணியே
ததிபெருகிய ஆகாயவாணியேவிதியமாரகோ ணுடன்கிணையே
சிறுநடையிமனகரித்தேசுவம்
பதிபுகழ்பூரிகையாணிகுறவும் (வனதன்ம)

இராசன்சொல்-கலித்தனம்

கற்றுமதிக்கியல்லாந்தருயிலன்னக்காணமயிந்தான்
கொறுமலரணிகஞ்சியைக்காணிட்டகொழியெனவந்த
சற்றுமன தாழகம்பார்க்காணிச்சலித்தனக்கொ
நறுமெனவுந்தமமே - பெருந்தகடகண்கொ
இராசன் - தரு - இம் - காதகாமகிரியை ஆகதானம்
காலிலையு முக குயிலேகுவாமறவமயிலே

பாதிவந்தியாயுந் துபெய்து மென் னுறையோ (காவி)
 வாயுநதன் பூவெனியோகாலைமலர் ததெனியே
 கோலையாவிடேயெனியேசு லையினிதப்பறியே
 பாதிவந்தியாயுந் துபெய்து மென் னுறையோ (காவி)
 ஸுமந்தியாகப்பிரித்து கொண்டுபெண்ணைதழிந்து
 சண்டாளனென்றேயறிந்து கண்டவுடனேயொளிர்தோ
 கண்டுகள்வனாபுருதுக கண்டதுமறிவேனே (காவி)
 குறையிடிகள்தனியே மானைதீட்டிச் சிறியே
 தீவாதனைத்தால்தனியே வேளையுமாணெனினியே
 மாதகாமகவிரியைநானே வேளையேதோடவுமாணே (காவி)

பொது விருத்தம்

தாங்கலாய்ப்பெண்ணெயிட்டுத்தனியுமேமனதுவேறு
 யெங்கியேவருகுமேபொது விருத்தம் துவிருத்தம்
 பாங்குடனிருக்குமத்த பாதிவந்தியாயுந் துபெய்து
 மென் னுறையோ

(வ.ம) துபெய்தியிரக்காரம் களச்சகரவர்த்தி மகாராஜாவானவர் தனைய
 ன்தியைவிட்டுப்பித்து விசனத்தோடுவருகிறவழியில் மூலகலந்தருப்புபு
 தியெரிய அதுவே ஒருசர்ப்பமகப்பட்டுக்கொண்டு அவதிபடச்சேவந்த
 சர்ப்பம் இராஜாவைப்பார்த்துய ராசனே இந்த அக்கினியில் அவதியு
 றுவெய்வனெனத்தது அப்பாலேவிட்டுவிட்டாலவமக்குச்சகிந்தமுண்டெ
 ன்று சொல்லரசாவானவர் தனமேமெசெய்மென்று அந்தசர்ப்பத்தை
 கத்து அப்பாலேவிட்டனேசர்ப்பம்ராசாவை தண்டராசாவுக்குடனே
 தேகமாயிரத்தமும்கதறுத்துபெய் புனக்குமாரகாராவானவர் மகாதுயர
 ததுடனேபுலம்புகிறவிதம்எப்படியெனருல்

இராசன்சொல் தேவாவிருத்தம்

வையமோடியுள்க மாததழீகலகுத்தம்
 பையாவனை ததுயினற பரமனைசெயென்செய்தேன்
 தையலாள்சபந்தானுசர்ப்பமுந் தினைமெய்தன
 மெய்யெலாகறத்தனாகுமேயெககேகென்னெசெய்தேன்

இராசன்சொல் தரு இமவாணி ஆடுதானம்

மாதவாமதுகுதருந மயங்கமேவியமார்பனே
 ஆடுகேடசெய்தபாவமோவந்த என்கமிப்படியாகுமோ
 மனமநன் தன்னிலெண் டடங்கதி வடிவாமெழில்செய்தோ
 திவ்மையாகவேபாம்பிருவதுல சேயுமபுண்களுஞ்சிறுதே
 வர்க்கமுஞ்சுத்தா திகளபுரி வசமுத்தருதேகதா
 துர்க்கந்தவகளுமாதகேயிண்ணு டிசுதனை செய்வதேதோ
 சாதருவகவிச்சாதுவவாதத்த சரிவையாடைகளணிதேனே

பாதிவந்தியாயுந் துபெய்து மென் னுறையோ
 நேயமாகியகாயதிதன்னே தித்தனையிலிதித்தனே
 தாயகந்தன்னித செர்வனோவேந்தன்தையலாத்தேடிவாருனோ

பொது விருத்தம்

துரும்பிடைபொப்பிலாத தோகையையழைத்துவந்து
 அரும்பழிசெய்தொரு னருவையைத்தனியேவிட்டு
 வீரும்பியேபிரலாதித்து மெத்தவுந்துயரத்தோடு
 திரும்பியேபார்த்துப்பார்த்து செனநனயோத்திரானே
 (வ.ம) அகோகேளும் இந்நபபிரகாரம் களராசாவானவர் தன்பெண்
 சாதையைக் காட்டிலே தூங்கவைத்துவிட்டு அவருக்குத்தெரியாமல்அவ
 னகட்டியிருந்தபு அவையில் பாதிவிழித்துக் கட்டிககொண்டு திரும்பித்
 திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு காடுகளமலைகள் வனங்கள்இதுமுதலான
 துக்காண்டி அயோத்தியாபுரியில் ரிதுபர்னன் மகாராஜாவி விடம்வா
 அப்போது ரிதுபர்னன்மகாராஜா கொலுவுக்கு வருகறவிதம்எப்படி
 யென்றால்

பொது விருத்தம்

தங்கமாமருடமின்னச் சரப்பளிபுத்தக்குத்துத்
 துங்கமாமனியிழைத்த தோல்வளைத்ததென்ன
 மங்கையாடனமாட மதிமந்திரிமார்க்குமுதப்
 பங்கயமுடவேள்ரிதுபர்னனுஞ்சபைவந்தானே
 ரிதுபர்னராஜன்-தன்கொலுவுக்குவருகிறதரு இ-ம்-சஜ்ஜாஞ-ஏகதான

பர்னன்சபைவாற வுன்னதம்பார்த்திபல்
 பாகவிலாத வுலாசமதாய்
 கன்னல்வில்மம்மதனென்னமகிழ்ச்சொழிந்
 பெர்னனகர்மேவியமன்னவன்போரில்ரிது பர்னன்
 துலங்குமதிவதன மிலங்கிடவேரத்தச
 சுடர்மணிமகுடமும் விளங்கிடவேசெம்பொன்
 இலங்கும்குண்டல்ஞ் செவியநங்கிடவேயன்ட்
 செவரும்பயந் துமனதியங்கிடவேல்ல்
 பிலகொளும்சதுரங்கப்பெலங்களும்கெருங்கவே
 களங்கமில்லாமல்மதிக்கவிடைகிழக்கரிது பர்னன்

அரசர்மந்திரிமார்க்கு முந்தி வேகண்ட
 அருவையர்மயல்கொண்டு வீழ்ச்செய்தேசெங்கோல்
 தாணி முழுதுமெவரும்வாழ்ச்செய்தேவந்து
 சகலஜென்முடி தாழ்ச்செய்தேவல்ல
 அருமதையவாசி தருகவேகடலோகை
 விருது செய்பேரினா முரசுமதிரிது பர்னன்

சுப்ப-விருத்தம்

மதுவாசகோலோருந் மகாசுயோத்திவிதித்
தெருவினிற்பலாசொற்றேட்டுதெய்வங்கியெனராசேந்திரன்
ஹருவமுமகமவேறு நிருவியேதலங்கெஞ்சு
மருவியவிதனந்தேடு மன்னவன்மனைக்கண்டானே

ரிதுபர்வனராசன்சொல்-விருத்தம்

மகசுயோத்திதன்னில் வந்தவள்தொழுது
எகருத்தெற்குவந்தாதிதற்குமுன்பழங்கமுண்டோ
தக்கியேதில்தெய்வத்தனிந்துயோகையுமேது
இவ்விதகன்பேரென்ன நிருத்திமெப்பதெனவையே
வ-ம் அகோவாருமென்னாய் நியாநந்தஜி சுத்ததேசம் எங்கிருந்தெ
ங்குவந்தாய்-மன்னிட்நுருட்டேருந்தெரியசொல்லும் மன்னாய்

நளராசன்சொல் விருத்தம்

மாவலாதிதேசம் நிருத்தாய்ளராஜமது
மாவலாதிருத்தேயாந்து மேழரை எட்டானுலே
மேலையேவனத்திற்போனா யீட்டுமுனைசமுத்தன்னிற்
கேவலமாவதேன் திந்தியுண்டென்கார்ப்பாயே
அநேர் உரணஞ் சரணமையா கவாபி மகாசாதனே நான்விததாபுரிய
மப்பட்டசைச்சகிரவந்திமகாசாசாலக்குச் சுயம்பாகம்சாரதயகுசெய்
ஆக்கொண்டிருந்தேன் லுவாசதிபகவான் மாயையினுபேல ருதாடிசாசரி
யீயிட்டி அவன் வனத்துக்கும்போனார்கள் தங்களுடையசமுத்திலுக்
ருவந்தேன் என்மெயர் பாகவனென்ன சொல்வார்கள் என்னைவைத்து
சுருத்திடவேண்டியெயாகவாபி

ரிதுபர்வனராசன்சொல்-விருத்தம்

நியாமமே வென்பால் வந்த நளமுனிபாகவாபி
காமகாமகவேதான் சாரதிருவர்கு
சேயயாபிநுக்கையாதி னித்தழந்தாழ்சிலால்
ஆரீசம்பெயர்ச்சொடுப்பே எனமெழந்திருந்திடாயே
(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளைய பாகவா நான் உனக்கு மாதமொன்றுக்
காபிசம்பிபாந்தருதிமேன் தீநம்பிடசாரதிகளுடனேகூடிசுலக்கியமாகந்
காப்பிட்டிக்கொண்டு குதமாயிரும்பிள்ளையபாகவா

நளராசன்சொல் விருத்தம்

கீதகொட்டும்வென்று திரையளந்தரசர்போற்றச்
சக்கிரமாதிரியென்று சதஸதேவருங்கொண்டா
இருகுவின்தலேளென்ன விதாஹபளித்தேனெந்தன்
அகமதந்தாலேய னுமடிமையர்க்காளேனே

நளராசன்சொல்-இ-ம-பு-வ-கு-வ-ர-வி-வ-க-த-ன-ம்

வாழ்க்கைத் திருநாடகம் நளராசன்சொல்-இ-ம-பு-வ-கு-வ-ர-வி-வ-க-த-ன-ம்
செய்யவியுயிரிது உயர்வுக்கேவல்செய்த தாழ்த்தேன்

பொன்னியாசனத் தன்விருநதுல காண்டேன் எங்கள்
கண்ணியத்திரி தின்னகர்தன்னிலே பின்னேன்
தாரணிதாசர்க்குச் சிஞ்ஞன்விடை கொடுத்தேன்-என்னைச்
சாரதிவாவென்று கூறவேவாழும்பே ரெடுத்தேன்
பாரிலெலாக்குமபென் வாரிக்கையால்தினத் தந்தேன்-இப்ப
சோறுபமைத்திடவேரிட்டதால்மன கொந்தேன்
தங்கச்சரிசைநி னங்கமுத்தாரங்க ளனந்தேன்-இப்ப
மங்கைத்துயில்பாதியும் கொய்துபொற்றி-து-னுணந்தேன்
குக்குழங்குதூரி தங்குஞ்சாரத்திற்று-னே-பாம்பு
பொங்குமணித்திது லெங்குந்தவத்திட லானேன்
வந்தித்தமயந்தி அஞ்சியெனைத்தேடு வானோ-நத்தை
வாழும்புன்னு வராளிசொல்லக்கூடு வானோ

நளராசன்சொல்விருத்தம்

சிருவத்திடதக காண்டோ
சேனனருள்பாலனென்னு செழிக்குங்காலம்
பாருலவமுழிதுமொரு குடையிலான்து
பைம்பொன்முடிவேந்தென்னைப் பணிந்தாலம்
தாருலவினனமது தாறுதகேசித்
தையல்கமயந்தி மனாம்புணர்ந்தகாலம்
காருலவசோதியெழி லானமேனிக்
கவிதர்சனெனைதுடரக்கருதுங்காலம்
கோலமதாய்வாழ்திடநாடிந்நது
கொடுங்குள்ளிவாழ்சனி குனித்தகாலம்
பாலவனந்தன்னிலவந்து தித்தரைபோன
பாவயணவிட்டுவரும் பாவிகாலம்
ஆலவிடநாகமது திண்டவென்னை
யங்கமெலாதொந்தபுனாக ளானகாலம்
சேழுள்ளிதுபானன் செல்லனவேலை
செய்யவிதிக்கொண்டுநது சேர்த்தகாலம்
பொது-விருத்தம்

தாரிதமாயிடு கமாண்டு சகத்துட விருத்தமன்ன
சரிசதிபகவனென்பொன் நன்னிடசெயவினுலே
கருதுரிதுபர்வனராசன் காட்டிடயேவல்செய்தது
நருவினையாடல்போனச் செய்தவனிருக்கின்றோ

(வ-ம்) இந்தப்பிறகாரம் நளராஜவானவா தமயந்தியை நிக்கிரையில
காட்டிலேவிட்டுவிட்டு அயேரத்தியாபுரியில் ரிதுபர்வனராசனிடத்தில்
எவற்பணிவிடை செய்துக்கொண்டிருக்கே இவரிப்படியிருக்ககாட்டிலே
நிக்கிரையிலேவிட்டுவந்த தமயந்திதேவி தித்திரதெனிகது தன்னன்
காட்டிலிருந்த பாசனக்காணாமல் திகெடுகெடுத்தேனதுநா லுபங்கமுனே
டிப்பாநதுராசனைக்காணாமையால் புலம்புகிறதமெய்ப்படி யென்றால்

பொதுவிருத்தம்

திருக்கோனவிழித்துமாறு திணைத்துராசகோனாமல்
நடுக்கியேபதறியுள்ளம் நவாண்டமுதுவிழி
வடித்திருநாணைவெள்ளவாரிபோலோடவெங்குஞ்
சடுக்கெய்லடிப்பாத்து தமயந்திபுலம்புவானோ

தமயந்திபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-சுத்தகாவேரி-எகதாளம்,

அருவிநிந்தவரசுகோனோனே	தெய்வமே- எந்தன்
ஆனதுடிக்குதே பாவிலுனைச்செய்வேண்டி	தெய்வமே
இருக்கண்ணிந்திரை யேனின்னுவந்துதோ	தெய்வமே-இப்போ
என்பிராணநா தனுமெங்கேபோய்ச்சிசுன்றாரோ	தெய்வமே-
உருவினசத்தியை யோங்கிவெட்டாமலே	தெய்வமே என்னை
ஒண்டியாய்விட்டுவொளித்திட-தார் மமோ	தெய்வமே
பரியாசம்போலெண்ணைப் பார்த்திடலாகுமோ	தெய்வமே, இந்திய
பாரவனத்தளிற் பழுத்துமாருதே	தெய்வமே
கட்டியிருந்தகலையும்செண்டிச்சுதே	தெய்வமே-மன்னன்
ஓகயால்சிறித்திடச் செய்திடுமோ சரி	தெய்வமே
விட்டுப்பிரித்திட வேணாவதுற்றுதோ	தெய்வமே- நிரிஷ
வேணாதலில்மண வாளன்பிரிந்தாரோ	தெய்வமே
நித்திரைதன்னில் நினைவுமறந்தாரோ	தெய்வமே உயர்
நிருபணைக்கோனாமல் நின்றுமயங்கிறேன்	தெய்வமே
சத்தியஞ்சொன்னதைத் தாமதமறந்தாரோ	தெய்வமே சுத்த
சாவேரிபாடினான் பூவைபுலம்பவு	தெய்வமே

தமயந்திசொல்-விருத்தம்

அனைவரும்மடியிலேகான் சேரந்துநித்திரையுஞ்செய்து
மணலிலேதலையெழுந்த எவத்தெனையொண்டியாகத்
தண்ணிலெழுந்தபோலத்தன்னிலேபுடயிவாடி
கணவனாற்பிரித்துபோகப்படமேதநிலேனே

தமயந்திசொல்-வறு-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-தளையாதி-ஆதிதாளம்

ஐயோகானென்செய்வேனாணயந்தலிலேதான்	பிராணநாத - சுவாமி
அழைத்துவந்துவிட்ட	பிராணநாத - சுவாமி
நிமிஷமா னுலொந்தன் நித்திரையிலுழங்கன்	பிராணநாத - சுவாமி
நினையுமறந்தறியேன்	பிராணநாத - சுவாமி
இயிசைப்படுத்தவெண்ணையிவ்வனத்திறந்திரால்	பிராணநாத - சுவாமி
என்னையினைழப்பேனே	பிராணநாத - சுவாமி
பண்பெரியாசம்போற் பங்கத்தினிலெளிந்ததால்	பிராணநாத - சுவாமி
பாவினைச்சிறப்பேனே	பிராணநாத - சுவாமி
மனடவத்துமுத்தன் மடிமேதலையெழுந்தது	

மயங்கித்திரை செய்தேன்

பிராணநாத-சுவாமி

உறமயங்கிதரில்லை யொருவர் ஆணையுங்கானேன்

உருகு தேயென்மனது

பிராணநாத - சுவாமி

இத்கலந்தன்னிலேநா னென்றோனுவெண்பலம்

இரக்கிவந்தருளிவிர்

பிராணநாத-சுவாமி

தமயந்திசொல் விருத்தம்

சருவியமாயிட்டு நளபதினைக்கானாமல்
அரைநொடிநிந்ததில்லை யவருமேகா னுபின்னு
பருகிகண்டிடுபிப்போற்கவாறுமெறக்கித்தான்
அருவனத்தன்னிலையோவகையேயெனத்திட்டாரோ

உவது தமயந்தி புலம்பல்-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்
என்செய்வேனென்சன்மனம் குக்கேயிவ்வனத்தில்
பஞ்சமாபாபியாகினேன் வெண்சுவாமிநாதர்
முன்சொந்தினைக்கோவனசுகமேசெய்தேனே
தஞ்சுக்கேருருக்கானேனே யெண்சுவாமிநாதர்
மானுங்கலையதுபோத்தேனஞ்சலையெனவும்
நானுங்கலத்திருந்தேனே யெண்சுவாமிநாதர்
கானகத்தன்னிலேதான்மானில்லாமல்லிட்டு
போனதடமுங்கானேனே யெண்சுவாமிநாதர்
சின்னஞ்சிறுவயதிலென்னைமனம்புனாந்த
மன்னவாயென்முதகாண்பேனே யெண்சுவாமிநாதர்
அன்னமுடனேமுன்னான் சொன்னவறுதியெல்லாம்
என்னமாயத்தானமறந்திரோ யெண்சுவாமிநாதர்

பொதுவிருத்தம்

உறுதியாய்மாயிட்டுவந்தமச்சக்கிவர்த்தி
மருளெய்நாளுயின் னவனத்திலெந்தனைவிட்டேன்
இருவிழிகளோட வெங்கியேபரதவித்துத்
தருவனத்தன்னிலிழந்துத்தமயந்திபுலம்புவானே
சுவறு-தமயந்தி-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-காப்பி-ஆதிதாளம்
சரிபகலானேதயவுரெய்

இனியென்னைக்காரையா ஏழைமுகம்	பாரையா (சரி)
சின்னஞ்சிறுபொ நினிற்செங்குகொட்ட	நாதனே
அன்னைதம - வேதொட்டி ஆசிறந்தலைய	வித்தா சரி
பால்கருப்பிலி-தாபேனபத்தாரோசம்	பிரிந்தாரே
காலம்பொல்லாத கககாட்டிவிட்டுப்	பொரு சரி
சென்றவழிநானேனே தேடியுயினை	னேன்
என்றுவருவாரோ கூவின்கண்ணைக்கண்ண்பேனே	பாவி (சரி)
காட்டில்லாடலாகசேகருஞ்ஞயித்திப்ப	பொச்சே
நாட்டைவிட்டுநெஞ்சுண்ணியவன்செய்ததை	யெண்ணி சரி

மாணங்ககோபேர்லேமருவிப்பிரிந்தா லே
யானென்னசெய்குவனையோ ஆதியிற்சொன்னரொல்பொய்யோ

தமயந்திசொல்விருத்தம்

இந்திராணியரம்பைப்போற்றவெழிலுடனிருந்தவெண்ணைச்
சிறந்தவஞ்சகமாய்க்காட்டிற்றியங்கவேவிட்டுப்போன
சந்திரகுலவேனேநிரன்னைக் குமேபாரியாகத்
தந்திடவென்றேறவையாதவமிருந்தெனைப்பெற்றயே

௭.வது-தமயந்தி புலம்பல்-தரு-இ-ம்-பூரி-கல்யாணி-ஆதிதாளம்

ஐயாவென்னசெய்வேனெனத் தூண்டயத்தன்னிலேதான்
செய்யாததவம்புரிந்துதேவாலயத் திரிந்து
மையலுடனேபயின்னெனத்தெய்திடம் ரின்றே (ஐயா)
சந்திரகுலபோஜனச்சந்திர விராஜன்
லந்தென்தென்கொட்டார் வனத்திலே விட்டார் (ஐயா)
பரிதாபமெட்டமபாதந்தான் விட்டார்
பூதலத்தேன்காலேழமுதிபடிய விட்டார் (ஐயா)
காட்டில்விட்டுப்போன கணவன்வரக்காணேன்
கூட்டில்முடிப்பாயாகுமாரவெனத் தோண [ஐயா]
பஞ்சணைதன்னிலே பயில்வைத் தாயே
அஞ்சியவனத்தில்துலையப் பெற்றயே (ஐயா)
கண்களிருளாகுதே காதடைத்துப் போருதே
பெண்களுள்ளேநான்பொல்லப் பெரும்பாபியாரிசொல்லாய்
தாங்கியேமாற்றிற்றமுனியே வனத்திர்
வாங்கியென்னுயிராவனத்திலே விட்டார் [ஐயா]

தமயந்திசொல்விருத்தம்

பஞ்சணைத்திலெந்தன்பதம்பட்டா லுருத்துமென்றே
அஞ்சலிசெய்யுமாற்போட்டினத்துமுத்தாடி கொஞ்சல்
குஞ்சரமேருவெந்தன் கொற்றவனெனையொழிந்து
சஞ்சலந்திரவென்றன்றந்தையெய்ன்செய்வேனே

௭.வது-தமயந்தி புலம்பல்-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

ஏத்திசையும்புகழ்மெய்த்தவம்புரிந் தென்கோ
யின்வெந்திரையெந்தன் அய்யாலே
சித்தமகிழ்ந்துநீயும்பெற்றபெண்ணை வனத்திலே
நினைத்தலைத்திடக்கண்மிகிப்பாபோமனை கொண்டு (எத்தி)
காவலனையா னாவலுடனே யன்று
கைப்பிடித்தருறையோ அய்யா என்னே
இப்புனத்தினில்விட்டாழ்மெய் யாவே
மேலிருநான்வயிற்றிற்பாவிவந்தே யுதித்த
யோவனேநாற்கிலே னையாவே

காட்டையிழந்துகடுக்காட்டிசெந்தனைப் பிராண
நாதன்பிரிந்துபோக மதி தானே-சரி
பாதகன்செய்யுமிந்தச் சிறி தானே
விட்டிவிருந்தேனென்று கேட்டவெனியா விந்த
வேஷமாளேனென்றிடப் பொறுப் பாயோ (எத்தி)
இருள்வனத்திற்புலம்பு மிருந்தனைத்தண்டு நான்
எங்குவலேயிமராஜேந் திரனே (பயந்
தாங்குவலேயிந்த வனந் திரமே
உருகுதேமன மெத்தப்பெருகுது சாவேரியை
உகந்துசொல்லிவளர்த்த யியாவே (எத்தி)

தமயந்திசொல் விருத்தம்

முன்னேவிதிவிதென்றேமுடித்திடம்பிரம்மதேவர்
சொன்னவொற்றவரிவர்தசுத்தரானைக்காணேம்
தன்னிலேபுலம்புவாடித்தயங்கவேதிரியவிட்ட
என்னுயிர்ப்பிராணாத நின்னமும்வரக்காணேனே
௭.வது-தமயந்திபுலம்பல்-தரு-இராகம்-எதுகுல-காம்போதி-ஆ-ம்

இன்னம்வரக்காணேனையோஎன்பிராணநாதன்
இன்னம்வரக்காணேனையோ
மன்னியிருத்தன்னுயிர்போ துன்னியளராசேந்திரன்
மருவியதேசன்றிருவுரை வாசன்
பிரியமாபாசந்திருநா ராசன்(இன்ன
இத்திரனென்துதாதுகச் சிறந்தயும்மகிழ்ச்சி யாக
வந்தவாமனதுநோக முந்தநாங்கொன்னதா லேக
அந்தநான்வரம்மக்களுண்டோ அடவியில்வந்துகண்டோ
அதிகருணான் மதிசுல சீவன்
பதியனுசுலன் துதிமதி பாலன்(இன்ன)
வேதனையாகவேதேடிச்சுதைபுரானினி யாடி
நீதிமந்திரியைவா தாடிப்பேதைபோல்வனத்தை காடி
காதலைமறந்தபித்தக்காரணஞ்செய்வாரோ அநகத்
கடாமகன்வேரண்சுலமதி நாதக
கலைநிதியோவென்னலயித் நாதன்(இன்ன)
சாசனங்கென்றேமனது ஆசையைவிட் டெனினது
தேசமகிலேதனதுநேசமுமுண்டோ மனது
காசினியிலெது சூலக் காம்போதிராகம் பாடித்
காசினிவருகப்பாவிநா னாகுக்
சீவனம்பெருக ஆவனத் தரு(இன்ன)

தமயந்திசொல் விருத்தம்

எங்கியெயமுதவாடியிருகணீர்சொசியவோடி
ஒங்கிருள்வனத்திற்றுநாயாடலைவனங்கொண்டி

பாங்கினில்வருமிருகனைப் பாரதனுளக்கலக்கங்குவு
பாங்குமிலெனவேசொல்லி வார்த்தையாலுரைக்கின்றனோ
அவது தமயந்தி புலம்பல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்,

மயில்காள்புறியினங்கா-ளெல்லோருயிர்க்கே
வாழ்மையேவனங்காள்

குயில்நாளொகைக்கூட்டி-வந்தமன்னவன்செய்த
கொடுமையையக்கண்டதுண்டோமுந்த

நான்தான்பிழைகள்செய்தேனோ-புருஷாமனம்
நலியும்படிக்குவைதேனோ

உண்டோவுலகத்தி-விதுகத்தினர்தன்னில்
ஒளித்துவிட்டோடிப்போலனாம்

கரிசனம்போலே-யிருந்துகாட்டிலிடவும்
செருத்துவந்தென்னமதந்திர

கிரிகாசிரக்கமில்லையோ-களன்செய்தியைக்
கேட்கவென்னுடன்சொல்லையோ

அளிகாள்தரவுங்காணீரோ-சொல்லாதிருந்தால்
அந்நிபா தகங்காள்புணீரோ-

புருஷனைத்தெய்வமென்பதும்-காங்குவேதமும்
பொய்யோமுன்னோர்க்கஞ்சொல்வதும்

அழகானபெண்ணைக்கண்டாரோ அவள்கொடுத்த
ஆசைக்குசிககெடுகொண்டாரோ

தாயுமதந்தையும்விடுத்தேன்-கணவனையெத்
தேசமெனனையெடுத்தேன்

செய்யுஞ்செல்வநீழிழந்தேன்எனக்கொண்ட
சொன்றன்னையும்விடுத்தேன்

பழகாதபேரையானுதம்-நம்பிவந்தோரைப்
பழிசெய்யாப்பழிகள்போலும்

காட்டிலில்வாழ்மன்னங்காள்-காம்போதிபாடிக்க
கவித்துரைக்கேழுமுன்னமே

பொதுவிருத்தம்

கடியேவனத்திலவந்து கொற்றவன்னைப்பிரிந்து
தேடியேபரதவிக்குஞ் சேயிழைபாம்பைக்கண்டு

ஆடியேபட்டமிரித்துஅவபுஞ்சந்திரனென்ன
முடியேராகுபோல மொய்குழலமுவின்றனோ

சுவது-தமயந்திபுலம்பல்-தரு-இ-ம் காப்பி-கதாளம்
தெய்வமெயிதற்கென்ன

நின்புசெய்திடப்பார்பு
உய்வதற்கொருவழியுங்

கூடல்செய்கவழி

செய்குவேன்என்தனெதிரே
வருகுதே

காணோ-கொருங்குவருகு
மாடுகென்

காலவிஷம்போலாதி
கனல்வரவர ஆனலோ
ஒடியேபட்டமகிரித்தாச்
உற்றுநிற்கவும்மனது
நீடுமபுலிகண்டுசெங்குச்
நெஞ்சமிகவுங்கலங்க
மன்னவாமன நிரங்க
வதைத்ததென்னுயிரைக்காக்கவில்லையோ

சேஷனும்புலகமுடிக்
தானது
தேறியே-அரவமெந்தனை
தேறியே
செய்தே காணவெந்தனை
லாச்சதே

மில்லையேஅரவத்தனையோ

முறைமையிதெவ்

நிங்களணிவேணியவே
தேவரயன்முனிவர்களை
ஆங்கமெல்லாமரவஞ்சுற்றி
ஆகாயம்பூமியிரு
கூங்கெல்லாமலரியே
தோறாபுலகளைக்கலங்காண்
நங்கைதன்னவனத்திலவிட்டாய்
நளேர்நிரனேவுந்தனக்கு

முறையோமுறையோ
முறையோமுறையோ
முறிக்குதையோ
ளாகுதையே
முறையோமுறையோ
முறையோமுறையோ
முறையோமுறையோ
முறையென்றனோ

ய-வது-தமயந்தி-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்

அரிநாரணவாசுதேவனே
யியோனிதற்கென்னசெய்வேனே கவாயி
கருநாசமுமலைபோலென்னைக்
கண்டிடனேசிறிக்கொண்டுவருகுதே

(அரிநாரண)

இருகண்ணிலுமெரியுதேதனை
லிகரணர்விழிதனக்கொப்பாகவே
நிருமாதுபங்காளாயென்ன
செய்குவேனெதற்கெப்படிசுயருவேன்

(அரிநாரண)

மாலையிட்டவனத்திலவிட்ட
செல்வன்னைத்தேடிவந்த
சோலைதன்னிற்பாம்பைக்கண்டெவ்
கூடிக்குதேகைகாஸ்குதேயியா

(அரிநாரண)

காலனெனலோலமுடன்
காலவருமரவைக்கண்டு
வேலைத்தாரும்பாக்கசடலம்
மெய்யுதேமனக்கிவியுழிதுதே

(அரிநாரண)

புண்டான்மையல்லெண்டாமென்று
புகன்றென்னதுபுனிதன்வைத்த
காண்டாவனத்தன்னிலமெய்ய
கருநாமோமதுநாகமே

(அரிநாரண)

செய்

த ம ய ந் தி ந ா ட க ம்

ஜீண்டாடல்முன்றியங்கச்சரி
 வேண்டாவெறுப்பாவெழைமாய்த்
 தாண்டிக்கொல்லவேண்டுவந்த
 கதியோதலைவியோகவாபி (அரிநாரண)
 பரதேசிபோற்றியினிட்ட
 அரவுகிறையளித்திடவெண்ணைப்
 புரியுந் துயில் தன்னிற்றிற்றந்த
 புண்ணியனைமுமென்கண்ணிற்சாணேனே (அரிநாரண)
 பரதேவனெருருநாதனே
 ஒருதுணையும்வரக்காலேவே
 கிருபைவைத்துவரவேணுமென்
 சாணம்மாக்கச்சரணமசர்ணம் (அரிநாரண)

பொதுவிருத்தம்

நியையோசிலையென்று அலரியேயமுதசத்தம்
 வெய்யதோர்வளத்திலவாழும்வேடனுங்காதில்கேட்டுப்
 பப்பவேசென்றுநாமும்பார்த்துமேவருவென்று
 மேய்யிருள்வன்ததில்கேடவிபுதனும்வருகின்றனே

இதுவுமது

வல்லமவெழுதுபாக்கி மருந்துகுண்டம்முத்தாணி
 மெல்லவேதடிபுங்கொண்டு வேட்டைநாய்கைவிற்றித்தித்
 செல்லியாள் தமயந்திப்பெண்ணியங்கியவேளைநன்னில
 வில்லம்புகையித்கொண்டுமேடும்வருகின்றனே

இதுவுமது

முடிக்கிவங்கப்பொற்சரிக்கைச்சாந்திரகாவி
 மோகவுதுமால்கவித்திமுறையாய்ப்புண்டு
 வேடிக்குமருந்துடனேதுப்பாக்கிக்குண்டு
 வில்லுமெறியீட்டியம்புருத்தாணிபுட்டித்
 துடிக்கவரிப்புவிக்கொழியவையுங்ககனித்
 தோளிலிட்டால்லடமுன்கச்சைசட்டி
 மடிக்கமலைப்புயங்கமுறையிபுதலேடன்
 மாதுதமயந்திமுன்னேவருகின்றனே

வேடல்வருகிற சூது-இ-ம்-மோகனம்-எத்தாளம்

வந்தான்விபுதகெம்பீரன்-காட்டில்-வாமுமலேடாத்ததிருநன்
 வந்தான்விபுதகெம்பூரத்துட-
 வாய்விட்டலறியங்குவதா-
 முந்தியவெத்திடன்மனங்-
 முந்திய-பீடியகாடெங்குந்-
 வெற்றில்லம்புடன்பற்றிச்சகையில்
 வேலுஞ்சார்புதச்சுலப்படை-
 வெண்ண
 கொள்ள
 கூடியே
 தேடியே (வந்த)
 தண்டு
 கொண்டு

த ம ய ந் தி ந ா ட க ம்

செய் 65

கொற்றவர்மாமவர் பிரத்தினிலே
 கொம்பணவெம்பியதுன்பமதா
 வெம்புவிபந்திகள்அபிகள்
 வீரிட்டொதுங்குமிரண்டெறி
 அம்பரமும்புரியும்பாநடு
 ஆர்ப்பரிக்கும்படியேர்ப்படுத்தத்
 ஆவென் தலறிய பாவையின்வாய்
 யாமெனவேமனவேகத்துடன்
 காவிலுயருழைமாவுருகும்
 கன்னியரைசற்றும்பன்னகமெடுகும்
 குட்டித்
 வெட்டி (வந்த)
 வாடியே
 ரோடியே
 கிட
 கெடி (வந்த)
 மொழி
 வழி
 கி
 கிட [வந்த]

வேடல்சொல்-விருத்தம்

ஆரம்மாயிவ்வனத்திலாதல்கமியோநீதான்
 பார்ப்பதிறானோபிரமன்பாரியோரதியோரியார்
 நேர்மையாய்க்கானகத்தில்தியயாசங்கள்நாளே
 ஊருடனும்தன்பேருமுன்னையாயுரைசெய்வாயே
 வ-ம அகோ வாருங்குளம்மாதாயே நியால்கமிறேவியோ சரஸ்ப
 தியோ இந்நிரானிரையரதிறேவியோ அல்லமென்று இறந்தவையுங்க
 பபட்ட வனதேவதையோ உன்னுடைய ஆரும்பேருஞ் சொல்லவேண்
 மெம்மாதாயே

தமயந்திசொல் விருத்தம்

புவனத்தில்கிதர்ப்பதேசம்புகழ்பெருவீரம்
 தவத்தினுல்வந்தபுத்தித் தமயந்தியென் தநாமம்
 நவகண்டநள ராஜருக்கு நான்பாரியாவினே
 கவனமாய்வளத்திலவந்து கணவனைப்பிரித்தேனன்னே

வ-ம அகோகாரமுண்ணு வேடனே நான்கிதர்ப்பதேசமாள்வாட்ட
 விமரஜுப்புத்திரியாக்கும் என்போ தமயந்தியென்றுசொல்லார்வனநா
 ன்நவகண்டமுமானப்பட்ட களச்சக்கரவாந்தி மஹாராஜாவுக்குநான்பா
 ரியானடிப்பு சரியிச்சரபகவான் இடுக்கத்தினுலேநானும்ராசனும்வளத்
 துக்குவந்தோம் வந்தவிடத்தில் அவர்என்னை விட்டுப்பிரித்து போனார்
 அவரைத்தேடிக்கொண்டு வருகிறவழியில் இந்நகம்புடம்பு என்னைச
 தற்கொண்டு ஆகடியஞ்செய்யுமண்ணவேடனே

வேடல்சொல்விருத்தம்

அந்நிரமாலகாட்டிலுந்நவையெண்ணைக்கொல்ல
 வந்திடுமபாட்டிதனைவைத்தனதுயிரைக்காப்பேன்
 சந்தனைசெய்யவேண்டாததேன்மொழிமா தேயிப்போ
 வந்தவன்வாவினிலேவிருதுண்டஞ்செய்குவேனே
 வ-ம அகோவாருங்குளம்மாதாயே நிககொள்துக்கும் விசயப்ப

வேண்டாமா என்பதற்குக் கிர்பாணத்தினாலே இந்தமலைப்பாம்பை இரு
அண்டாகச்செய்துபோடுகிறேனம்மாநாயே

தமயந்திசொல்லிருத்தம்

சுற்றியபோம்பைவேடன் அணிந்திடப்பாணத்தாலே
வெற்றிசேர்தமயந்திக்குவிமோசனம்வேடனாலே
சுத்தமாய்க்கண்தீர்ந்துத்தோகையும்கிழ்ச்சியாகிப்
பெற்றிடத்தந்தையனனே பிராணநாதனைக்கண்டிரோ

வ-ம் அகோவாரமண்ணுவேடனே எனக்குமலைபோல்வந்தஆபத்தை
வர்த்தமட்டும் என்னைப்பெற்றுவளர்க்காத தகப்பனாகவந்தாய் நீவருநிற
தீழியில் என்நிராணாயகரான நளமகாராஜரைக் கண்டிருந்தால் சொல்
வவேணுமண்ணுவேடே

வேடன்கொல்லிருத்தம்

துணையொருவருமில்லாமற்றுயரமாவனத்திலேதான்
கணவனைப்பிரிந்துநீயுங்கலங்கிநின்றழவதேனோ
புணரியிலருக்கன்றனும் பேர்வீரநீயிழுமெந்தன்
மணமிகுநீடிசிந்தசெல்ல மங்கையேவருவாபே

(வ-ம்) அகோவாரம்பெண்ணே தமயந்தி இந்தஅனந்திராமானகா
ட்டிலே அரசனைத்தேடிக்காணாமல் கெதிகலங்கி நிற்கியுருகியவன் அன்
தமானமாகுமுன்பாக எங்குடிசைக்குப் போவோம் வாரும் பெண்ணே
தமயந்தி

தமயந்திக்கும்-வேடனுக்கும்-முதல்-தர்க்கம்-தரு-இ-ம்

முகாரி-ஆதிதாளம்

வாருமென்றேனைக்குடிசிறகூறும்வேடனே அடா
பாவிழகியுனக்குவந்ததென்னசநியோடா அண்ணே
சதிசெய்தமன்னனைத்தேடிக்கெதிகலங்கி அடிபெண்ணே
தயங்குருயென்றன்மனது மயங்கினென்பெண்ணே
மயங்கிவேண்டாமிருந்தபயங்கரமானபாம்பை
வதைத்துநீசெய்யுந்தர்மத்தைச்சிதைக்குருயவேடா
தர்மமுந்தனக்கென்மீதில்வரமஞ்செய்யாமல்
சந்தோஷமாகவென்பின்னெவந்திடாய்கண்ணே
பின்வருங்காரியந்தன்னை யெண்ணிடாமே அடாபாவி
பேதைதயாவிரத்தனர்காண்காதலால்வேடா
காதலாயெந்தனங்கென்றுஆதரவாகவெளியும்
காளகத்தில்கீற்றிருப்போந்தாவிதம்பெண்ணே
நிதமெனக்குகந்தமன்னன்சதமல்லவேடா-பாவி
நேயமவைத்திருக்குகந்தன்நாயடாபோடா
நேயமாயமைத்துவந்துமாயமாவிட்டுப்போன
நிருபனுகேஷின்மனதுவருகருய்பெண்ணே

வேடன்கொல்லத்தியம்

சிகரமே யொளிமேரு ரதமேதிகழ்பூர்ன
திங்களையபரஞ்சி தங்கமேதான்
சுத்தநவரசவினிய புத்தமுதமேசெகர்
துதிசுவந்தாமதன் துணையிரதியே
நியலானவராசு பெற்றவந்திரானியே
நிகிலாவமுதமே நின்றவனமே
சித்தமுன்னிருபதத் துதுமாச்சனை
செய்துபலகாலமுந் தெண்டனிடவோ
புத்தலந்தன்னில்தரு தத்தைமொழியே
கொத்துவழிபெற்றதொரு மெய்த்தவமோதான்
நித்தபெருமுத்தியாருள் சத்தியிவனோ
உத்தமியைவிட்டுமுக வ்யயவசமோ

வேடனுக்கும் தமயந்திக்கும்-2-வது-தர்க்கம்-தரு

இ-ம்-புன்னாகவரானி ஏகதாளம்.

அன்னமேகான்மோக மாகினேமெத்த
ஆவதுடனேகடி மேனியிருந்திட
வன்னமயிலே குயிலே திரு
வாலமதிபோ லுததல் வேலின்னிழிபாலின்மொழி (அன்னமே)

தமயந்தி

என்னடாவாய்மதஞ் யொன்னாயவேடா-வுந்தன்
இச்சையினுல்மன தச்சமில்லாமலே
முன்னமேமட மாதர்களால்வெரு
மோகமதனாலேகெடுமோகமதியெண்ணாமலே (என்னடா)

வேடன்

வங்கணமாகியதா யிருவரும்மனைக்குள்ளேகியேநாம்
இங்கிதவேளரதி போலத்தினமு மிருந்திடலாமினமேல்
மங்கையென்மாதே வருவாயிப்போதே
சங்கையென்னுதே தடுத்தாயாதே
சம்பிரமதாயென்னை யடிமைப்படுத்திமே
அம்புயனென்னிழி நீர்கள்துடைத்திமே
தகவமேயுந்த னல்லங்கமதைத்தொடத்
தாளுதில்லைமனங் கேளுமிநிலல் (அன்னமே)

தமயந்தி

பஞ்சையென்றேருந்தாய் வரும்விதி பாராமலேயுளரத்தால்
நெஞ்சுவதேதுக்கடாஉனதுசொல்கேட்பதுமேதுக்கடா
அஞ்சுவதேது அகவ்யயிப்போது
கொஞ்சதினத்தைக் குறியாமனத்தை
கொபமுண்டாமென்னெதிரேநில்லாதவோடா
பாபஞ்செய்யாதேபழுதுசொல்லாதே

திபங்ஷனியென்ன ஆவனவடவண்ண

திட்டிசுநிறுண்ட விட்டிலெனவண்டா

என்னடா

வேடன்

மணமெருள்வனத்தில்திரிவது மார்க்கமோதான்புனத்தில்

கொண்டவன்மனமமதால் சந்தேனுக்குறியாமல்தென்தனத்தில்
ஒண்டியாவிட்டு வுடல்சலித்திட்டு

விண்ணைப்போக விடாமலென்மோக

மிருந்தத் தவஞ்செய்து காணவேயுந்தனை

மீறிடமாரன் கணைதொடவெந்தனை

உகந்துநினைத்தம் பகிழ்ந்தொருமுத்தம்

உதவிசெய்ப்பெண்ணே யிதமுமுதுண்ணவும்

அன்னமே

தமயந்தி

பாரிற்றவமுடய ரிஷிகளும்புத்திரியாளுடைய

நேர்நையனிக்கவென்று சிவனுமேகிட்சயமாகவெனது

மீறியேவந்து வெட்கமிழந்து

பேருலகத்துப் பிச்சையெடுத்து

பிஞ்சுகள் போனது தானறியாயோ

விவனன்மவந்துஇடர்சொல்லுவாயோ

பேதகமெண்ணுதே ருதைநீயுண்ணுதே

பித்தாவுனதுடன் வித்தைநில்வாதா

என்னடா

தமயந்திசொல் உலித்துறை

தனிவழியேயந்த மாதென்னை வேடனுநதப்பிதமாய்

அலியாயமபிப் படிசொல்வனே எவ்வையபோசிவனே

இவியார்வனத்தில் மறுகெதயில்லை யெனக்கனியேற்

சனியேதயென்றி வேறில்லைநாசிவசங்கரனே

தமயந்தி-தனியேபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-கர்மபோதி-ஆதிதானம்

சிவசிவா யிந்தவேடன் சிந்தைமதமாயென்னைச்

சிவனே-ஐயோ-சிவனே

அவமானஞ்செய்யவென்னை யாச்சுதேகேடகவுரான்

சிவனே-பரம-சிவனே

ருவலயத்தசாதன கோதைமார்களில்மெத்த

சிவனே-ஐயோ-சிவனே

பாவஞ்செய்துமிறந்தேனோ பாவிசண்ணிறநாணவும்

சிவனே பரம சிவனே

கானகவேடென்மேல்காதல்கொண்டெனன்றினே

சிவனே-ஐயோ-சிவனே

மானமழியவுயிர் எவததிருந்தென்னபலன்

சிவனே பரம சிவனே

தானேவந்தென்னைச்சுற்றுஞ் சர்பங்கொல்லாமற்போச்சே

சிவனே ஐயோ சிவனே

சனம்வராமலென்னை யின்றாட்சிக்கவேணும்

சிவனே பரம சிவனே

வேடன்கொல்-கொச்சகம்-

மானேபிரிந்துமனம் வாடியலையாமலெங்கும்

நானேவுனைத்தினமும் நன்மையுடன்சேர்ந்திருப்பேன்

தேனேதமயந்தித் தேவியுனக்கானதெல்லாம்

தானேகொடுத்திடுவேன் தயங்காதேவாமயிலே

(வ-ம்) அகோவாரும்பெண்ணே தமயந்தி இந்தக்கானகத்தில் ஒண்டி-

யாயழுது புலம்பிக்கொண்டு திரிவானேன் உனக்குத்தேவையான மது

மிசங்கள் கவிரசங்கள் முதலானவைகளுள் கொண்வெந்து தருகிறேன்

சந்தோசமாக நாமிருவரும் சேர்ந்தணவோம் வாரும்பெண்ணே.

வேடனுக்கும்-தமயந்திக்கும் நடவது தர்க்கம்தரு

இ-ம் முகாசி ஏகதாளம்

அதிருபவனிதையே யன்னமேபெண்ணமுதேசி

மதிமுகமலந்தென்னை மருகநீருவாய்

தமயந்தி

வருவதேதுன்குல வஞ்சியரோசொல்லும்

பருவமதறியாமற் பதருறியினிய

வேடன்

வினாய்மன்மதவிடு விரைமலர்க்கணையாலே

வானுலைவாங்குவதுன் மனதிற்குவசமோ

தமயந்தி

பாரானம்முடிவேந்தன் பாரியென்றெண்ணுமல்

ஆருண்னைப்போலிந்த அனியாயஞ்செய்வார்

வேடன்

சோன்னென்தென்றலுயிர் துவைத்திடப்போருக்குமோ

மின்னெயெந்தன்விரக் வேத்திநிராய்

தமயந்தி

நீர்க்கவேணுமென்று திண்மெண்டேசராய்

மார்க்கமாகவுந்தன் வாழ்மனைக்கோய்

வேடன்

ஏகபோகமாக விருவருமாக்கடித்

தாகமோகந்திரத் தையலேசொல்வாய்

தமயந்தி

செல்லும்நல்லகதி சித்தியாமலேநீயும்

புல்லர்வாய்மதம்போப் பொருந்தாதேவேடா

வேடன் கதார்த்தம்

வேதன்புரிந்தவிடியின்பயன்கள் விரகம்பொருந்தமதன்ன
போதில்சரங்கொணையும்பொழிந்துபொருதென்றலோடுபனையின்
மீதில்சிறந்தசூரியனுந்தெளிந்த வெண்டிக்கனும்பலகீரெயச்
சூழின்றனங்கள் வடிவேல்மிருந்த

தோகாயெந்தனைக்காரடிவனதசெய்யாமல்

மோர்ந்தகாரந்திரடி

தோகையமோன வேகமதாகவே

சோகமில்லாமல் பாகவேவந்தும்

(தோகா)

தமயந்தி-கந்தார்த்தம்,

எண்டாசிடம்புவசனங்கள்சுடறி யிடோகினைந்துவெருவாய்
மாண்டோயினங்களறியாமலுந்தன் மதியுங்கலக்கிமருகத்
தூண்டாநிலங்குமணிபோல்விழுந்த சுடர்மேலவிழுந்தபுழுவாய்
போன்றமலுந்த னுயிர்தப்பியோடிப்

போடாவென் முன்னேயில்லாதே புத்தியில்லாதே

வேடாவாதுகள் சொல்லாதே

போடுனதாசையை யீடழிவாயென்னைக்

குவேமென்றுநீவாடுகொய்ப்பாவி

(போடா)

வேடன்-கந்தார்த்தம்,

போவென்றுசொன்மலிலேபிரிந்து புவிபாண்டமன்னலுணையே
ஆவென்றிரங்கியேயின்றொழிந்த அவனென்றெண்ணுதேயென்னையுத்.
சின்னப்பிரிந்துவிடி னுக்கிராண கிடுகந்தவிந்துவிடநான்
காவென்றுமுன்னமே வந்தநாகங்

காணுநிரந்த முன்னேபாராயேபெண்ணே

வாணுலழிந்தது ஷண்ணே

காணுமுனமிதிநீ ஷண்ணுதலாகவே

பூணுதுமாயைய நானமில்லாமலே

காணு

தமயந்தி சொல்-கந்தார்த்தம்

முன்னுலிந்தவரவால்நினைந்து மொழிநின்றவிடியுணையும்
உன்னுமலிந்த வனியாயமெந்த லுடனேவந்தபுலையா
என்னுலிந்து பழிபூணவேத நெழுதுமபயன்கள்விடுமோ
சொன்னுலிக்குந்த கடலிந்து

சூதால்புலம்பிடு

வாதாக்கலக்குவே

சூதுநினைந்ததிலேணுவரு

நீதிருநீந்திடுமபாதகாநிந்தை

வேடென்சொல் வேண்பா

போமோமதராஜன் பூசலிலேயென்னைவிட

லாமோமனதிரக்கியாளவாமோகர்

கந்தரமேபூவருயிலே தோகையிலேசரசத்

தந்தரமேயுன்காதல் தான்

தமயந்திக்கும்-வேடனுக்கும்-சு வது-தாக்கம்-திரு

இம்-சங்கராபரணம்-ஆதிநாளம்,

சித்தமகிழ்ந்தனைத்தொரு முத்தந்தாராயோ-அடிபெண்ணே
மெத்தமையலரகுதெந்தன் விரகஞ்சகியேனே யுந்தன் (சித்த)

தமயந்தி

பித்தா மதி பேயா யென்னை யெத்தரதேபோடா-ஆடாபாவி
பத்துந்தனலா மென்றனைச் சித்தந்தனிலேயெண்ணுதே (பித்)

வேடன்

எண்ணமதில் வேறென்றில்லை யின்பமுடன்கடிஉந்தன்
இண்ணமுலை தொட்டனையக் கிலேசம்மென்றல்லாமல் (சித்த)

தமயந்தி

அல்லடாபாவிசீசம்மா யாலியைவிசினில் விடாதே
நில்லாதேபோடாயென்னுதை நெஞ்சந்தனிலேவையாதே (பித்)

வேடன்

நெஞ்சந்தனிலே யென்மீதில் நேயமில்லாமற்பேசாதே
பஞ்சமலர்மாரணம்பு பாயுதுநானென்னசெய்வேன் (சித்த)

தமயந்தி

பாயுதுமாரணம்பென்று பரியாசமாகவென்னை
லாயிடும்பாகவேசொல்லி மடிகொயுன்மதத்தாலே (பித்)

வேடன்

மடிந்தாலுமுன்னுசையெந்தன் மனதைவிட்டுப்போமோ பெண்ணே
பிடிவாதம்பண்ணுதேயினிபேதையேநான்மனந்தாளேன் (சித்த)

தமயந்தி

நாளாமலென்னடாபாவிசங்கராபரணங்குவிக்
நேளடாகெருலத்தாலே கிட்டவராதேநான்கோபி (பித்)

வேடென்சொல்-கவித்துறை

நாயுண்டோராயிர நரியுண்டுதோ லுண்டு நந்துணைக்குப்

பேயுண்டெந்தன்கிட்ட மந்திரமோவெரு பெரிதுமுண்டு

காயுண்டுகொட்டிக் கிழங்குண்டுதேனுண்டுக்கற்பரியுண்

டேயிந்தசமபத் தெவர்க்குபாரடியேந்திழையே

வசனம்

அகோவாரும்பெண்ணே தமயந்தி எனக்குண்டான சம்பத்துகள்
எலர்களுக்குண்டு நாயிலலஆயிரம்-நரியிலே, நூறு-பூதப்பிரேதம்பசாசுக
நிலே, நூறு-இன்னம் தின்னப்பட்ட வஸத்துக்கள் காய் கனிகுழறகு
தேனும்-கட்டவஸத்திரமும் கம்பனிகளும்நேகமுண்டுஇந்தசம்பத்துக்
எளஸ்லாம் அனேகமுண்டாயிருக்குது என்னைச்சேர்ந்து அணுபவவிப்
பாயடிபெண்ணே தமயந்தி.

வேடவந்தட்டைக்கவிப்பா.

பாடியென்றமொழியும் தமயந்திப்பாணையெனவொன்றிதாபயமா
டி, கவுடமங்குலத்தென்றதுந் திங்குலங் கொடுமைசெய்யக்கொடியா
கதுமென்றபூவ்சொரவடிக்கணைதாக்கவுமாற்ப்பரிந்துவிண்ணுக்கையிலெ
ந்தியேருந்விமாமலரம்பு தொடுக்குமுன்னதன் தீரடிசாமசஞ்சியே

வேடவந்தட்டைக்கவிப்பா.

தரு-இ-ம்-புன்னுதலரவி-ஆகதாளம்.

வாவணி

கயல்வியழகுந் திகழ்மதிழுகழம் (ன்
கண்ணில்கண்டபொரு-நான்-காதல்வெண்ணேன்மாதே- எந்த
கருத்தைகயல்வியழகுந் திகழ்மதிழுகழம்
கண்ணில்கண்டபொரு-நான்-காதல்வெண்ணேன்மாதே

தமயந்தி

பாடியென்றமொழியும் தமயந்திப்பாணையெனவொன்றிதாபயமா
டி, கவுடமங்குலத்தென்றதுந் திங்குலங் கொடுமைசெய்யக்கொடியா
கதுமென்றபூவ்சொரவடிக்கணைதாக்கவுமாற்ப்பரிந்துவிண்ணுக்கையிலெ
ந்தியேருந்விமாமலரம்பு தொடுக்குமுன்னதன் தீரடிசாமசஞ்சியே

வேடவன்

பிழைக்கலாமொருகணையது தாதப்பெண்ணே
வந்திவையொருமுத்தத்தந்திவைய
பிழைக்கலாமொருகணையது தாதப்பெண்ணே
வந்திவையொருமுத்தத்தந்திவைய

தமயந்தி

பெண்ணையென்றுவைப்பெருப்பாவி
கண்ணின்முன்னேநில் வந்தேனானவோடு
பண்ணுநம்மேல் பாழாசுகதேதானி

வேடவன்

தானித்தென்றதுமொழியுட்பெண்ணில்
சாதத்தென்றதுமொழியுட்பெண்ணில்
தானித்தென்றதுமொழியுட்பெண்ணில்
சாதத்தென்றதுமொழியுட்பெண்ணில்

தமயந்தி

அடியெயென்றுசொல்ல வாகுமோவேடா
பாடியென்றமொழியும் தமயந்திப்பாணையெனவொன்றிதாபயமா
டி, கவுடமங்குலத்தென்றதுந் திங்குலங் கொடுமைசெய்யக்கொடியா
கதுமென்றபூவ்சொரவடிக்கணைதாக்கவுமாற்ப்பரிந்துவிண்ணுக்கையிலெ
ந்தியேருந்விமாமலரம்பு தொடுக்குமுன்னதன் தீரடிசாமசஞ்சியே

வேடவன்

மொழியென்றமொழியும் தமயந்திப்பாணையெனவொன்றிதாபயமா
டி, கவுடமங்குலத்தென்றதுந் திங்குலங் கொடுமைசெய்யக்கொடியா
கதுமென்றபூவ்சொரவடிக்கணைதாக்கவுமாற்ப்பரிந்துவிண்ணுக்கையிலெ
ந்தியேருந்விமாமலரம்பு தொடுக்குமுன்னதன் தீரடிசாமசஞ்சியே

மூட்டியேயெனையும் காட்டியேயெனையும்
மோசஞ்செய்திட-த்தகுமோ

தமயந்தி

தகுமோவுந்தோந் திணையயருந்திடவே
சகமிதெந்தன்மைமயல் தாவ்வெறுத்திடவே
அசுமோவெந்தன் அசைப்பிரித்திடவே

வேடவன்சொல்-வெண்பா

பெண்ணரசேகாமனம்பு பேதிகுதேதமைய
எண்ணெமெல்லா தெஞ்சுமிதேதகுதே-கண்ணமுலைப்
பந்துகண்டென் கொஞ்சுருகப்பெய்தாமலரவிதனைத்
தந்தினியின்பந்தருவாயத்தான்

வேடவன்சொல்-கவித்துறை

காட்டினிற்றகித்தமயந்தியே யெந்தன்கணமணியே
விட்டினில்வாடிநுளருந்-கடியேவிறிறுப்போம்
கேட்டதுதாரேன் தகுத்துரையாதேகவிமொழியே
மாட்டமென்றால்விட மாட்டுவனோவ்வெஞ்சியே
வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே தமயந்தி இந்தக்கரடி புலி மிருகஜாதிக
ளிருக்கப்பட்ட கானகத்தில் நீநுண்டியாயமுது புலம்பித் திரிவானேன்
என்னுடையகுடிசைக்குப்போனால் எப்பெண்காதியை உனக்குவால்
பணிவிடை செய்யச்சொல்லுகிறேன் நீயும்நானும்மனம்தனம் தநியம்
போலிருக்கலாம் நீஎன்னகேட்டபோதிலும் கொண்டுவிட்டுநடுகிறேன்
என்வார்த்தையைத்தட்டாதே நீதட்டினாலும் நான்விடப்போகிறதில்லை
யடிபெண்ணே,

தமயந்திசொல்-கவித்துறை

மூட்டியெனையும் காட்டியேயெனையும்
மோசஞ்செய்திட-த்தகுமோ
வேடவனிலில்லையோ வெந்தகுசைவாண்டிவிடு
தாடாளாபோந்து நாராஜன்சக்கரத் தலைப்பினக்கும்
பொடாபிழைசெருத்தேனசெய்தன்மையுபேய்விட்டதே

வசனம்.

அடாவாதுரோகி உனக்குக்கெடுதிலாம் திட்ட ரேரிட்டாதே
மூட்டியெனையும் காட்டியேயெனையும்
மோசஞ்செய்திட-த்தகுமோ
வேடவனிலில்லையோ வெந்தகுசைவாண்டிவிடு
தாடாளாபோந்து நாராஜன்சக்கரத் தலைப்பினக்கும்
பொடாபிழைசெருத்தேனசெய்தன்மையுபேய்விட்டதே

வேடவன்சொல்-பின்முடுகுவெண்பா

பொருதுமதிதாயவனப் புக்குயினுக்கவென்மேற்
சுருதுயிலவாமாநன்படிதைததுருகம்ந்நைகயே

அறிவேயமேபொல்லாது அட்டிசொல்லிடாய்கில்லாப
பாவையேயினங்கவேகோபார்

தமயந்திவேடும்-வது-தர்க்கம்-கண்ணிகள்

இ-ம்-சகனபிலர்-ஆயிதாளம்

இணங்கவாவென்று சொல்லியினமதியாய்ப்பேசாதே
சுணங்களைப்போலீயுந் துள்ளிவிழுந்தேசாதே
ஏகவர்த்தையின விசுட்சியாய்ப்பேசாதே

ஆசைநீரவந்து அணையந்தருணமெண்ணே

பெண்ணையென்றுசுமமாரீ பிதத்துகிறுயடபாவி

கண்ணின்முன்னேரில்லாதே காதல்வாயாதேகான்கோபி

கோபத்தெய்தரவமுன்னேக்கடியணையாமலே

சோபந்திரவேதென்பாய்ச் சொல்லொருமொழியியன்பாய்

அன்பினாவிராவணனுமழிந்தான்சைதன்னாலே

தென்பையிட்மொளாதே தெரிவையென்சாபத்தாலே

தெரிவையேநீயென்பால் சித்தசன்னிமிடபல்

உருகுதுந்தனைச்சேர வன்மதுவந்துசோர

மனதுவைத்திடப்பெண்ணால் மாண்டான் துரியன்றன்னால்

தினமுமென்னுடன்வாது செய்தால்வருமாடாதிது

வேடன்-விருத்தம்

நீலங்கனென்றுரைத்தாயிந்தக் கானகமலைகள் தேசம்

தலந்தனில்வேடரெண்ணைச் சமைத்தனென்றிரைஞ்சுவர்கள்

பிலங்கொருமிருகமெல்லாம் பிடித்தொருநொடியிற்கொல்வேன்

அலங்கிர்தமயிலேயுந்த னுசையால்வணங்கினேனே

வசனம்

அகோவாரும்பெண்ணே தமயந்தி யிந்தக்காட்டில் வசம்பண்ண
ப்பட்ட வேடர்களெல்லாம் என்பேர்சொன்னால் கடுகிங்கி ஒடிப்போ
வார்கள் ஆருக்குமடங்காத மிருகசாதிகளை யெல்லாம் ஒருசுண்ணப்போ
முறில்பிடித்துக்கொல்வேன் அப்போப்பட்ட நான்உன்னைக்கண்டபோ
தே என்னைமலமதபாணம் வந்துதுளைக்குது நானெப்படிசுக்கப்போ
கிறேன் உன்கையாவதுவரும்பிடுகிறேன் நீசொன்ன வேலைகளெல்லாஞ்
செய்கிறேன் என்பேரில்லோபஞ்செய்யாமல் சேர்ந்தனைந்தால் நானெ
த்தேசகாலமுமறப்பதில்லை அடிபெண்ணேதமயந்தி

வேட னுக்கும் தமயந்திக்கும்-வது தர்க்கம்-கண்ணிகள்

இ-ம்-பூபாளம்-சுதாளம்

(மே-மனம்)

பொறுக்கவொன்றானதென்றுபோவென்றுசொல்லவந்தாய் அன்ன
வெறுக்கலொருவனுடையோலவோபெண்ணேஅன்னமே
வேளையல்லடாபாவிமிருகம்பொலெண்ணியேவேடனே என்னை
பாளகினைத்துவந்தாலுக்குமோவுன்கிது வேடனே

அடுக்காதோவுனைக்கொல்ல அரவத்தைத்துணிந்தேனே அன்னமே
மாம-இடுக்கந்தவிரகக்கடியிருந்தாற்பயமென்னடி அன்னமே

இருந்திடவென்மனமிறைகான் றணைவிட்டுவேடனே அடா

பொருந்துமோவுன்கிது புத்திபொகாதடாவேடனே

புத்திசொல்லவென்னடி புவையேயினிகேளும்அன்னமே உன்னைப்

பத்திரிமுத்தமுன்பங்கஞ்செய்வேனடி அன்னமே

பங்கஞ்செய்திடச்சுனிப்கவாஹம் பொறுப்பினேவேடனே உந்தன்

அங்கப் பிளக்கவென்றாலுணுகாமலோடிப்போவேடனே

வேடன்-விருத்தம்

ஒடிப்போடாவென்றே யுரைத்தமாமாலையானும்

தேடியபொருளுக்கேற்ற சித்திரப்பதுமைபெண்ணே

நாடினேஹந்தஞ்சை நற்பவளிதழைக்கோதி

கடினேனணையக்கண்பார் கும்பிட்டேன்கும்பிட்டேனே

வேடன்தனித்தொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-பூபாளம்-ஆதிதாளம்

பாதம்பணிந்துநான்பணிலினை செய்கிறனடி பெண்ணே உந்தன்

பகடம்பைந்தெந்தனை ரகசிக்கருளடியென் கண்ணே

சிதமலர்வதமாதே அடிமைகொள்ளும் பெண்ணே அடி

சுந்தைமகிழ்த்தென்னைவந்துசேரடியெந்தன் கண்ணே

காமன்கணையாலெந்த னுவிதுடிக்குதடி பெண்ணே என்னை

கட்டியணைந்துமுத்தமிட்டருள்வாயடி கண்ணே

சோமனுந்தணலாகத்தேகந்தனில்விசுதே பெண்ணே மெத்தச்

சோபமாகுதேயென்மேல்கோபமேதடி கம்மாகண்ணே

பாவிமாங்குயில்கூடக் கூவிச்சுதிசெய்குதே பெண்ணே இப்போ

பாராமலெனதானை திராமல்விடுவேனோ கண்ணே

அவிபதைக்கவிட்டாற்பூவைவான்புகியேனே பெண்ணே தேகம்

அவியாமற்புவியெங்கும்பழியாமற்காரடி கண்ணே

தமயந்திவிருத்தம்

பழிசெயுங்கொடியவேடா பாதகாவுன்குநல்ல

வழிபெறவோநீயிந்த வார்த்தைகன்சொன்னுயென்னை

எளிதெனவெண்ணவேண்டாமிருதயந்தாளேளிப்போ

அழிந்திடுமாசைகிட்டி அகலவேயகன்நிடாயே

வசனம்

அடாவாடா பாவிவேடா நீயிப்போர்க்கொத்த அகாதாமானவாச
தைகளைச் சொன்னுயே உனக்கு கவாமி துணைசெய்வா நீயும்கல்லகதி
யிற் போய்ச்சேரமாட்டாய் இனிமேல்மனது தாளமாட்டாது இப்பவா
வது எங்கேயாகிது மோடிப்போடாவேடா

வேடன்-கவித்துறை

நானேகருப்படி நீயேயுதின்றசம்சாயகியே

தேனேயுன்வாயிதழ் தந்தென்னைமெல்லவஞ்சேர்ந்தனைதால்

தானேபுனர்ந்தமனசினசாதென்னைத் தன்னுலையோ
மாணெவிடேனுய்க்கை நீபோதென்குசொல்லாமாயிலே

வேடனுகும்-தமயந்திக்கும்-அவது

தாக்கம்-கண்ணிகள்-இ-ம-ப-து-வ-ரா-னி-ஆதிதானம்.

பூசைசெய்தெனினே ஒருபுத்திசொல்லடி யென் கண்ணே
நாசகாலமடலேடாநகரத்தகமாளாவாய்போடா

பாதபிடிநகுரணடிமானே என்மேல்பாடிவைத்தாளடி தேனே
வாதுசொல்லாதா வேடாகேடு வருமுன்சொன்னேடாபோடா

மறக்கனடிபகாடானேஎந்தன் மாமையல்திரடி தேனே
முற்தாரமிச்சித்தநாயேமுன்னுல்போனதறியாயடாயே

கும்பிடுகேறேனடிபெண்ணே மனக்கோட்டுகொள்ளுதடி கண்ணே
வம்புப்பயலேதுடாவோடாமெத்தையிஞ்சாதேயடாபோடா

சுங்கமாட்டேனடிபெண்ணே கைச்சரசமுன்செய்வேண்டி கண்ணே
நகைத்துப்புரமெரித்தாடுவேடாஉண்ணை நாசஞ்செய்வாராபோடா

எட்டிஎட்டிப்பிடிப்பேண்டிபெண்ணேநாநினிமேற்கேளாடி.கண்ணே
கிட்டவாரதாடானோபாபி.நானிட்டிதுனக்குவசனா

மருங்குபாரேனடிபெண்ணே உண்ணைவதுசெய்வனாடி கண்ணே
நெருங்கிவாரதேகிட்டமோகிடென்னை நெருப்பாயெரிப்பாடாதுரோகி

பொதுகவிததுறை

முக்கண்சிலனுனங்கனெரிய ருப்புரமெரியப்

பக்கலுமாளிலங்கையெரித்த பழமைமயப்பேரில்

மைக்குமுலாள்.தமயந்திநாநிடம்வைத்தகாப்பு

அக்கனியா துமலவே.வெளித்தவதிசயமே

தமயந்திபிஞ்சுதம்.

கோபத்தாலெரித்தனோடென்கோதையாண்டகருவந்த

ஆபந்தத்தீர்த்தா எனன்றேயடிநகடி.துயரநாடி

சபககங்கெட்டஜாதிமில்லனவேடென்றூப்பு

சாபத்தாலெரித்தானென்.தமயந்திபுலம்புலாசோ

வேடெனரித்தபின்-தமயந்திபுலம்பல்.கண்ணிகள்

இ-ம-க-வ-ரோ-ஸ்-ஆதிதானம்

மனிகரில்லாப்பாவிபுலகுதலிதுயிரை

வைத்திருந்தகலாமோலிந்தமட்டும்

தனிவழியெவந்தபங்கையாசுங்கைவன்

தண்ணிவிட்டுக்காட்டில்லாலானேன்

கொண்டதொருமனக கணவனில்லையென்று

கொடிபாவிவேடென்றோட்டிக்குகொண்டான்

ஆலங்கலசதாசசாசைகள் தன்னோன்

அழித்தருளுசச்சேரற்றற்றலெந்தனோதான்

காணுலேபகுவையுதைத்தனோதான்பகவ

கன்றைக்கட்டிப்பாலைத்தந்தனோதான்

நம்பினோரைக்கட்டிவந்துயானுமெல்ல

கட்டாதத்திறிற்செய்யவிட்டனோதான்

வம்புசெய்துப்பிரருடை மைதனைக்கையில்

வாங்கியேதாலில்லையென்றனோதான்

வாழ்மனையிற்றியை மைத்துநாணுமண்ணில்

வழக்குச்சிந்தைகள்சொல்லிவாழ்ந்தனோதான்

தாழ்வில்லாமற்செய்தபாவமெந்தன்கொண்டாட

சகரவாந்திதனைப்பிரிந்தேனையோ

குழ்பவததைத்தீர்க்குமகிலைவாசாதொண்டர்

சுத்தரங்காகத்தூதுசென்றவிசா

மறகையாளென்கண் கலகத்தீரவந்தன்

மன்னவனைக்காணநின்றருள்தா

கங்கைதிங்கள்கொன்றைமனபருடும்லோக

காரணனோகாக்ககட்டலுமககே

தமயந்திகாலததைவெறுத்தல்-பிஞ்சுதம்

திருவளமும்விதாப்பநகராளுமன்

சேன்னருள்புத்தல்வெனெனஞ் செழிக்குங்காலம்

திருவனருங்கற்பகாட்டன்னமென்பால்

சகரவாந்திநாநிபுகழைச்சாற்றுகாலம்

கருவளருமெனதுதந்தைநளேந்திராக்குத்

கண்ணியென்னைமனெனஞ் செழிக்குங்காலம்

இருவளருங்கலிராஜனிடக்குஞ்செய்ய

எண்ணிடவேயாங்கல்வனமெய்தகாலம்

எய்திடவேபு.கரணமுல்கையாள

இராஜனுடன்வனத்தில்கவதிருந்தகாலம்

செய்திடவேதித்திரையிலென்னைவிட்டு

சென்றமன்னனைத்தேடித்தியங்குங்காலம்

நெந்திடவேசந்துமெனைப்பாம்புதன்னை

நறுங்கிலனவேடென்கொண்டகாலம்

உய்திடவேபொருந்தாமலரித்தேயெந்தன்

உத்தமனைத்தேடியமுதுகுருங்காலம்

பொது-வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் தமயந்தியானவன் நித்திரைசெய்யும் பொழுதுபு

ருஷென்பிரிந்துபோக நித்திரைதெளிந்து புறஷனைக்காணால் அனேகங்

காடு மலை வனம் வனந்திரங்குகொல்லாம் தேடிவருகையில் மலைப்பா

மபானதுவந்து தமயந்தியைச் சுற்றிக்கொண்டு அவதிப்படுதற் அப்

பொது சுவாமிகிருபையினாலே காட்டில்லாசஞ் செய்யப்பட்ட வே

னானவன் வந்து அந்தப்பாம்பைய யிரண்டு துண்டாக்கிவிட்டு தமயந்தி

தேவியைச் சேரவேண்டுமென்று வாதாடித் தந்தவர்களை அப்போது அனுவின...
பதிவிரதத்தினியானது அய்யவேடனை பங்கீசுமமா யெளித்துவிட்ட அப்
போது தமயந்தியானவன் அவன் செய்த அபகாரமெல்லாம் மன்னித்து
ம.அவ்வோடெனரிந்துப் போனதைப்பிரிந்து புலம்பிக்கொண்டு போடு
றந்தேன் என்பாடி யென்றால்

பொதுவிருத்தம்

வானவோ, மெனரிந்தபின்பு வானினதழைநதுகொந்து
வானிவழிகடக்குப்போது ஐனூத்தனன்னிருபையாலே
முனிவராகிமங்கண்டு மொய்குழுவங்குசேந்து
கனிவொடுமுனிவன்கேட்கக் காரிணமுன்செய்கின்றனோ

மூனிவர்க்குத்தம்

சேவினைக்கரையான தேன்மொழிமாதேயன்மா
நரவிலைகளியருந்திக் கடைகந்தவனில்லாடும்
வாமாமுனிவர்பக்க வெங்கிருந்தெங்குவந்தாய்
நியாருவ போதாமென்ன செறியுடனிகழ்ந்துவாயே

வசனம்

அகோவா னுமம்மாநியார் வந்ததழைந்ததெனம் இவ்வகிரிமீயின்பரங்
கள் வாகுந்தெய்யப்பட்ட ஆசிரமத்தில் நீளுண்டியாயமுதுபுலம்பித்திரி
ந்து நீயிவிட்டம் வந்தகாரியது சொல்லவேண்டுமம்மா

தமயந்திமுனியில்லாருக்குச்சொல் அகவல்

திருவடிச்சரணம்ஜெயமுனியேந்திரா
அருளுவயென் னாயனா யன்புடன் கேனீர்
தருவார்தேவ தருவாவகர்க்கும்
பெருவளமிருந்தபெருமைசேர்ந்திதர்ப்ப
நகரமீமராஜன் நற்றவத்தாதித்த
தகவமசேர்மாறு தமயந்தியென்போ
நெருமெல்லம்பரவும் ஜெயவீரசான்
பனகவர்கண்டத்தும்பரக்காமமுலையார்
சிடதகாடுடைபாணிநிமிசுப்பனா யான்
தடயிருந்தகந்தரபுதப்படைபான்
கொடைபிளிக் கன்னன்ருணசம்பன்
கடமிடம்பரியோநனே கிரரான்
பாரிவானிராசன்பார்முழுகாணல்
காரிதன்பகையால்காசிலிழந்து
ஆரணியத்திலாசனோடெய்தேன்
பேரணிமன்னம்பிரிந்தனன் னுயிரிஸ்
தெடியெடுந்தெய்வங்கியெவனத்தில்
வாடியான்மயங்குவருகின்றவழியில்
ஆடியோர்காமதுகண்மெறிக்க
வேடனுமவன்வெட்டியவ்வாணன்

கூடவேயென்மேற கொண்டன்மையல்
நீடியேயென்பால் நெருங்கியேயோ
முடனெதெரிந்து முயங்கியானிரு
வந்தனன்சாமி மலர்ப்பதங்கண்டேன்
பின்துணையிலைப் பாய்மருலத்தாய்
கந்திர்பாதத் தொழுகிமெகவைச
சந்ததங்காங்கத் தான்கடன்கடனே

முனிவர்கள் சொல்லிருத்தம்

தாளினைவனித்பணிந்து தையலையாசீர்வாதம்
எழரைகாட்டாநாவது இருந்தகட்பாதிபோச்சு
ஊழ்நின்னுலைத்திப்போ வுங்களைச்சகிரட்சிப்பார்
வாழியங்கிருந்துகொகு மான்காக்கேருவாயே

(வ-ம) அகோவா னுமம்மா தமயந்தி ஆசிரவாதம் நீநம்மிடமாயிருக்
கிறதுசரியல்ல இடைமிருந்து எங்களுடன் கஷ்டப்பட்டிருக்க கொண்டு
நல்ல அன்வஸ்திர முதலானதுமில்லாமல் காய்கனி கிழங்குகளைப் புசி
த்திருக்கமாட்டாய் இதோ எதிரேயிருக்குது கலாருபட்டணம் அநி
ல் உன்கிடையதாயாரான கோங்கிலாதேவியிருக்குறள் அவனிடம் சுகமா
ய்ப் போகிருக்கலாம் உங்களுக்குச் சகிபகவான் இன்னமும் முணரை
வருஷத்துக்குப் பூணவதிகாரஞ் செலுத்தப்போகிறார் பிறகு உங்களு
க்கு சௌக்கியமுண்டாயிருப்பீர்கள் போய்வா னுமம்மாதாயே

தமயந்தி சொல் விருத்தம்

தவமுனிவிடையப்போற்றுத் தமயந்திதையவந்தானு
புதியிலாநென்னைப்போவப் பெண்பிறந்தார்க்கையோ
பவமெனசெய்திட்டேனோ பத்தாவுபிரியமுன்செய
தவமோயில்விதக்காகாவே தன்னுரைத்தனல்வித்ததவாறே
தமயந்தி-முதல்-புலம்பல்-கண்ணிகள்-இ-ம-முகாரி-வகதாளம்

அரிமாதவாமுருந்த நந்த அச்சுதாவாகதேவா
சருடாசலகிருபைவைத்தந்தக் காட்டிலவந்தெனைக்காவா
சுறுதுணையுமில்லையெய்க் னுயிர்த்தோழனுமவலையே
கிடுமையிகச் சகிபகவான்செய்த தொல்லையோ
அயுளமைத்தவிதியோ வதனலெயித்தக்கெதியோ
நயமாக்செய்யுந் தரும நனித்தேனோ வந்தசத்தியோ
பயமுமென்னை மிஞ்சுதேயிந்தப்பாழ்மனமுமஞ்சதே
தாய்ப்போங்காங்கசொஞ்வே துணைசெய்குவாய்ச்சகிக்கஞ்சவே
பூமிபொருள்புருஷன் பிள்ளைபுஷணமுமிழந்தேன்
சாமிகொண்டநாதனசெய்த சதியால்மனந்தவாந்தேன்

வெய்யல்மிசலாகுதே யெந்தன் மேசியெல்லாபோருதே
கைகால்விட்டுப்போருதே மனங்கலங்கிமிசலாகுதே
காட்டைவிட்டுகாணே இறந்தக்காட்டிலுந்தேன்மாளே
பாட்டைதப்பிப்போனையோ பாதேசிப்போலானேன்
பஞ்சவன்னங்கியே என்போல்பாவிபுண்டோமொழியே
என்செய்குலென்மொழியே எங்கள்நகர்தலைக்குவழியே

தமயந்தி-2.-வது-புலம்பல்-தரு-இ-மகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

காராயணகோவிந்த கேசவா-அரி

காராயணகோவிந்த கேசவா

நா ராயணகோவுந்த உம்மினேனுன்னையிந்த

ஆரண்யந்தன்னிலெந்த வாபத்துந்தீர்க்குமுருந்த (நாராய)

ஆயர்வருதேவியுணை மாதவாவுமக்கபயங்கோருவபதியாதவா

திராவினையகற்றத் தீர்க்குந்தயாபானே

வேறுநுந்துணையுண்டோ வேளைரட்சியுமென்னை [நாராய]

காமிகரைவிட்டு வந்தோமேநாங்கள்

மாப்பகல்யுகமாக கொந்தோமே

காடுவிடாய்த் திரிந்து கணவன்மனைப்பிரிந்து

வாடுமேபேதைமுன்வந்தேன் வருத்தந்தவிர்ப்பரிந்தே (நாராய)

பாலவயதில்மனம் புரிந்தாரே - பற்றடி

பாலவையையும்விட்டுப் பிரிந்தாரே

காலன்போற்சகிவந்த காரணத்தோடுமுந்த

கோலெல்லாங்கந்த கோபாலரருளென்கண் (நாராய)

மாகதம்னுடிமபோன்ற வனிதையுமனதுகொந்து

சரிவழிகட்கும்போது-அனாதனன்கிரு பையாலே

அரிபசுமனதுலெண்ணி யாரண்ணியத்தையாடி

வருகையில்செட்டிமார்கள் வழியினிலவந்துற்றாரே

பொதிமாட்டுக்காரசெட்டிகள்-வருமே-தரு-இ-ம-

சௌராஷ்டகம் அடதாளம்

செட்டி மார்கள் வந்தார்-வந்ததகஞ்செய்யும்

செட்டி மார்கள் வந்தார்

செட்டி மார்கள் வந்தார்-தெட்டிப்பணம்பரிக்கும்

கொட்டிக்கொள்வோர்களை ஒட்டிப்பொருளாவாங்கும் செட்

காணயமுடையோர்க்கு வேண்பொருள்கொடுப்பார்

கட்டுகைகில்லார்க்குச்செட்டிக்காசங்காடார்

ஆணிப்பொன்கோர்மையு மழுகுடட்டின்ப்பையும்

வேண்பொன்னமுததியு மெழுகுருண்டையுங்கொண்டு செட்

காமடிப்பூணும் நவத்தினப்பணிகளும்

சேருடன்பணங்காசு சிலவாணமணிகளும்

தருங்கொள்ளவேலிற்கும் ஆசைமெய்கின்றதும்
காரியந்தவிறகெட்டு விரியத்துடன்சொழுந்தி

(செட்டி)

செட்டிகள் சொல்லிருத்தம்

அம்மாநீரெந்தவூர்தானழகாசேபயப்பட்டாதே

சும்மாச்சொல்வந்தவாழனைச் செய்வாகவாமிதங்கள்

எம்மோடுபிறத்தவன்கயென வெண்ணக்கேட்டோம்நாங்கள்

உம்மோடுபிறத்தோடுவந்தேயுண்மையாயுரைசெயவிரே

வசனம் அகோவாருங்குளம்மாதாயே நீககனந்தவூர் எந்ததேசம்இக்
தவனத்திலே ஒண்டியாக அழுதுபுலம்பிக்கொண்டு வரவேண்டியகார
ணமென்ன எங்கனோடுகூடப் பிறத்தோர்க்குச் சமானமாக வெண்ணி
ப்பயப்படாமற் சொல்லுமம்மாதாயே

தமயந்திசொல்லிருத்தம்

சொல்லுமென்றுரைத்திரின்னா தொல்லவகாணும்ராஜன்

வல்லவகாணந்திரன்கொண்டாடமயில்தமயந்தியென்போர்

பொல்லாதசலியனுலே புருஷன்பிள்ளையுமபிரிந்து

எல்லாததுவப்பதற்காளாயிருந்திகேயான்வந்தேனே

வசனம் அகோவாருங்குளம்மாதாயே நான்விதர்ப்பதே
சமாளப்பட்ட விமராஜன் புத்திரியாக்கும் என்போர் தமயந்தியென்று
சொல்வார்கள் நிஷதபுரியாளப்பட்ட நளச்சக்கிரவர்த்தி மகாராஜனுக்கு
நான்பாரியானபின்பு சலிபகவான் மாயையினுலேராஜனும் நானும்வன
த்துக்குவந்து ஒருவரைஒருவர்விட்டுப்பிரிந்து தேடிவரும்போது என்
னைக்கொல்லவந்தசர்ப்பத்தை ஒருவேடன் சமமாரஞ்செய்து என்னைச்
சேரவேணுமென்று வாதாடி அக்கினியாயெறிந்துப்போனான் இப்பால்
நான்வரும்போது சுவாமியினிட இருபையினுலேதங்களைக்கண்டேனண்
னா தங்கள் பிழையைப்போலெண்ணி துணையாகவழைத்துக் கொண்டு
போய் சுவாகுபட்டணம்சேர்த்துவிடுங்கோளன்னுசெட்டிமார்களே

செட்டிகள் சொல்வசனம்

அகோவாரும்மாதாயே ஜெதநீஸ்வரீ அந்தசலிபகவான் செய்கி
றமாயைனை அரியாப்பிரவாதிகளாது மறியக்கடாது நாங்கனும் சுவா
குபட்டணத்துக்கு சிலவியாபாரக் கொண்டுபோகிறோம் எங்கனபின்
னேவந்தால் அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்கொடுமம்மாதாயே

பொது-தரு-இ-ம-சௌராஷ்டகம்-ஏகதாளம்

செட்டிமாருடனேகடித்தேன்மொழிகடத்தனளே

புட்டணம்புறிகொடுத்த பத்தாவையுக்கைவிடுத்து

துட்ட வேட்டையெறித்து சுவாமியைநெஞ்சிற்குறித்து (செட்டி)

கொடியினை யுத்தரிக்கக்கொதைபாதககொப்புளிக்க

மடமபில்தமயந்திமாதுவருமவிதியை யெண்ணிப்போது (செட்டி)

பாணியிம்பசாரித் தாலங்கள் யானிபுரிய வநகள்

கானகமிருகங்களோர் தி கண்டுபத்தினி தமயந்தி

(செட்டி)

பொதுவிருத்தம்

பத்தினி தமயந்திப்பெண் பத்தாவும்வரக்காணாள்
செத்தமுந்தியங்கிக்காட்டில் செட்டிகள் அணையாச் செல்ல
அத்தடந்தனிலோரவ விரகமுங்குளமுங்கண்டங்
குத்தமிதாக்கீர வுண்டு நீயங்கிளுளை

இதுவுமது

உண்டிநுறங்கும்போது வுண்ணியேகவிதா ஜெந்திரன்
அன்னுபகையையெண்ணி யானையப்போருபங்
கொண்டுகொச்சித்துவிமன் கோதைக்குத் துணையாய்வந்த
திண்டிறல்வணிகர் தம்மைச் சேதிக்கவந்ததன்றே

யானைவருகிற-பொது-தரு-இ-ம்-தன்யாசிஆதிதாளம்

யானைவந்ததே-கயோனைவந்ததே

தானதனிர்கடல் நாபரசங்கள்

வானத்துள்ளோரும்மெவருகிலைகலங்க

(யானை)

பதியுமரச பிழந்துபோகப்

பாவையுமபாலும் வேறுதூராகக்

கெதயற்றவனந்தன்னிலைக்க

கினிமொழி தமயந்திக்குமுன்பாக

(யானை)

ஆதிபிற்செய்தகதைமையமனதுலெண்ணி

யரசதுபுட்காணாளுதற்கேபண்ணி

வேதினைசெய்யுளனுமனங்குண்ணி

விட்டமின்னுமிகவருததாண்ணி

(யானை)

பொதுவிருத்தம்

ஆனைபோல்வந்தாநிகவான்றான

மருகவதமயந்திபைக்கண்டார்பரித்துக்

கானகத்தில்தித்திரைசெய்யும்வாணிகர் தம்மைக்

காணினுற்றெய்ததுயிரை வாங்கும்போது

மான்விழியாண்டுக்கியஞ்சிப்தயந்துகிதை

லாசவொண்டியாக வுறந்திரத்திலொழித

னைதமயநந்தமுருந்தாவென்ன

செய்குலேவென்னப்புலம்செசெப்புவாரே

தமயந்திசெட்டிகளிறத்ததைக்கண்டு-புலம்பல்

தரு-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதி-தாளம்

இந்தவிதிக்கென்னசெய்குவேன்-ஏழைபங்காளா

இந்தவிதிக்கென்னசெய்குவேன்

இந்தவிதிக்கென்னசெய்குவேன்பபடிகாணினியுலேன்

முந்தசெய்பவரிதாமோமுழுதுஞ்சேதிக்கலாமோ

(இந்தவிதி)

பச்சவடம்புகொடுத்தே-பரவாகதேவா

பத்தாவையுங்காட்டில்விடுத்தே

அச்சமுட்டெழுட்டமெடுத்தேன் துணையாய்வந்த

யாபாரியைப்பழிகொடுத்தேன்

மச்சகர்மரசிம்மா லட்சுமித்தாயேயென்னம்மா

ரசுதிப்பாய்சிதாபிராமாநீ கணந்தால்பெரிதாமா

(இந்தவிதி)

இந்திரனாவந்தகுறையோ-சநிபகவான்

இடுக்கத்தாலெய்துகிறையோ

நகையென்தாய்த்தவந்தையோ அல்லதுராச

சகரவர்த்தசெய்தகுறையோ

சந்திரகுலத்திற்பிறந்து தண்டகாவனத்திரிந்து

வந்தவழிபிற்பரிந்து சொந்தமாவந்தோர்நின்று

(இந்தவிதி)

முன்னதியேன்பின்னறியேன்-சநியாலவந்த

மொசமென்பதையுத்தெய்யேன்

அண்ணீ தமாயொன்றுக்குறியேன்-உயிர்வைத்திருந்து

அவனியினிமேற்றரியேன்

பன்னகசயனுபார்ப்பீர் பர்வியென்றுயர்ந்தீர்ப்பீர்

தன்னையுத்தேதாரையேர்ப்பீர் தனவணிகருய்யப்பார்ப்பீர் (இந்தவிதி)

தமயந்திசொல்-பத்தியம்

பையவேகுதாடி தோர்த்ததற்கழுவேன-பதியரசுக்கழுவேன

பாலனைசெய்ததேயிருப்பதற்கழுவேன பரித்ததுயிலுக்கழுவேன

தையலெனைவிட்டேகும் காபகர்க்கழுவேனசர்ப்பந்தைக்கழுவேன

தப்பிதரினைக்கிடுமேவோ-னுக்கழுவேன தனவணிகருக்கழுவேன

வவயகந்தனிலவந்த விதிதனக்கழுவேன-வளர்தானதாய்க்கழுவேன

வஞ்சகஞ்செய்தசனி வாநனைக்கழுவேன-வனமவந்ததற்கழுவேன

ஐயோகான்பெண்ணாய் பிறத்ததற்கழுவேன-யாரார்குதைக்கழுவேன

ஆதிசெல்வத்துடனா சாட்சியருளசெய்வாய்-அபயவந்தககடவுளே

பொது-விருத்தம்

திருநிகர்தமயந்திப்பெண் செட்டிமாரிந்தநின்பு

அரிபதமன்திலெண்ணி யடித்தமுதலறுப்போது

மருமலர்த்துளவமாரபன் வணிகரைசெய்நுப்பவப்போ

அரிதமாயவணிகர்பின்னாள் அவர்குபட்டனம்வந்தாளே

(வ-ம.) இந்தப்பிரகாரம் தமயந்தி யானவன் ரிஷியசுரான் ஆசிரமத்

தைவிட்டிப் பொதிமாட்டுக்கர செட்டிகளைத் துணையாக அழைத்துக்

கொண்டெரும்போது இவத்ததில் கல்ல ஜலமும் குளிரந்த காற்றும்

வதினாலே தமயந்தியானவன் தாகந்தீர்த்து நித்திரைசெய்ய அப்போ

து சநிபகவான் ஆனொரு பெடுத்து வந்து நித்திரை செய்கிற செட்டி

மாரகளைக்கொண்டு போய் அப்போது தமயந்தி துணையாகவந்த செட்

டிகளிறத்துபேரனைத்த குறித்து மிஷங் கலங்கி ஸ்ரீம-கூர்விஷ்ணுவை

தோதநொலுரெய்ய அப்போது ஆலயத்தில் அசீரிவிவாக்கொன்று மிகக்
க அடனும் இடத்துப்போனசெட்டிகள் உயிர்நீண்டாகத் தமயந்தியை ய
ஹதந்துக்கொண்டு சவாகுபட்டணம் போகிறவிதமன்பபடி யென்றால்

(தரு) அன்மம்போல்கடந்து தள்ளாடி
அகங்குழைந்து முகம்வாடி
பொன்னுடல் லோகவையோடி
புத்தியித்பெயும் நீடி (செட்டி)

செட்டிகள் சொல்லசனம்

அகோவாருமம்மாதாயே ராஜபரமேஸ்வரி உங்ககோ இதுவரை சீல
ம் காப்பாத்தியதைத் துக்கொண்டு கலாருபட்டணம் வந்துசேர்ந்தோ
ம் நீங்கள் சஞ்சலப்பாடாமல் எவ்விடமும்போகாமல் சுகமாய் இந்தப் பட்
டணத்தில் தானே வாசஞ்செய்யும்மா நீங்கள் கொண்டு வந்த சரக்குக
கோ எங்கேயாவது கொண்டுபோய் விற்றப்போகிறோம் நீங்கள் பொய்வா
ருக்களம்மாதாயே

பொதுவிருத்தம்

சந்திரவிம்பமோற்ற தமயந்திமாதுதாலும்
வந்தனன்சுவாகுராஜன் மாநகர்வீதிநன்னில்
அந்தமாநகரிலுள்ளோ ரருவையெவருங்கண்டு
கிணையுமந்துகின்ற திலகத்துமேசெப்புவாரே
தமயந்தியைப்பார்த்து-ஊரணங்கள் விரைப்படுதல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-அசாவேரி-ஆசிரிதாளம்

ஆரடியம்மா சிவன் ஆரடியம்மாபோகிற
காரடியம்மா சுருத்தாய் பாரடியம்மா
தாரணியிடுக்களித்த வாரணகைப்போலவருந்
தான்கண்டதுண்டோவம்மா-தங்கையே
நாரணன்மீனியோதான் வாரணகித்திராணியோதான்
நான்பு கனையகியோதா னவிலும்மாரிவள்
சங்கரன்படைத்தசிவ சத்தியோகித்தியகல்யாணி
தமயந்தித்தேளிநானே தங்கையே
அக்கசுவேந்ததியோ வரம்பையருவகியோ
ஆகாசவானிரானே-ஆசனியேசொல்லும்
மண்டலகலித்தப் பூவையிருக்கப்பிரமன்
பெண்களையென்படைத்தான்புகழ்மம்மா
ஆயிவளநம்பெயில் நாமென்குங்கண் தில்லை
அச்சுந்தேவிக்குறைப்பேரம் ஆச்சியேசொல்லும்

பொதுவிருத்தம்

இந்திரவுலகமாத ரிதங்கியேபோற்றித்த
வந்தனஞ்செய்துமனை மாதர்களாகிவந்த

சந்திரவந்திரபூஷ னாதிகளணிந்துக்கொண்டு
சந்திரமுகத்தாள்கொங்கி வாதேவிசபையில்வந்தாளே
கோங்கிலாதேவிவருகிற - தரு-இ-ம்-பரவி-ஆசிரிதாளம்
கோகுகத்தாநிகர்கோதையெனும்மாநோக்கிலாதேவிவந்தான்

மாகுகப்பணிகள்-வயிரமுத்துமணிகள்
தேகந்தலிலேபூண்டு சேய்யானலாகுகொண்டு (கோகுக)
நாமரைமலர்பதத்தை தண்டைசிலம்புகொஞ்ச
சரிசைபிடப்பதனத்தகதக வெனமிஞ்ச
மாமதிரதிலிவள் வடிவுசாயலுகஞ்ச
வாலைகாயகிபோலே வந்தாள்சனபதனகஞ்ச (கோகுக)
பாம்பின்மதிப்பிறை பளபளெனமதித்துப்
பச்சைத்தங்குமிழைத்துச் சுட்டிமுருகுமுத்து
மான்விழிநாகபரமமுக்குத்திந்தி
வரிவிழுதுதவில் மத்திலத்தமுத்தருத்தி (கோகுக)
வன்னச்சரிசைதுழல் மருங்கிலவருந்துகட்டி
மாற்றயரபரஞ்சி வயிரமிழைத்ததெட்டு
மின்னுமேகலைபணி விளங்குட்டியாணமிட்டு
பின்னற்சடைபணிகள் பிரளத்தொங்கவேவிட்டு (கோகுக)

தாதிகளசொல்லசனம்

அகோசனஞ்சரணம்மாதாயே ராஜபரமேஸ்வரி நமமிடஆசாரமு
கவழியாய் ஆரா ஒருஸ்திரிசாதிபோகிறாள் அவனைப்பார்த்தால் வட்சமி
யோசரவையோ இங்கிரானியோ அல்லதுரதிதேனியோ இவர்களை
யெல்லாம் ஒருபங்கஞ்சொல்லலாமா இந்தஸ்திரியை நிகுகளிதுவரை
க்கும் பார்த்ததுயில்லை கேட்டதுயில்லை கண்டதுயில்லை நாங்குள்ளேன்
னசொல்லப்போகிறோம்மாதாயே

கோங்கிலாதேவிவருத்தமம்

தந்தியேசகிபேயந்தச் சையலைநீங்கள்சென்று
பேரதவேயழைத்துவந்து புகழுவீரபூதஸ்தில்
வதொருவருங்காணுதவெழின்மிகுவடிவமுள்ள
மாதிரைநமதுபக்கல் வருகவேவழைப்பிப்பாயே
[வ-ப்] அகோவாரும் பெண்ணே சகியாந்தளே அந்தப்பெண்ணைப்
போலே நாய்கள்கண்டதுயில்லை கேட்டதுயில்லையென்று சொல்லவ
தீர்களே அந்தஸ்திரியை நமமிடசனபக்கழைத்துக்கொண்டோரும் பெ
ண்ணேசகியாந்தளே

சகியாந்தளம்

தாயேஒலும்மாவில்லாதாரணியாருமேககள்
ஆயிராசரத்தியுங்குளியாய்மொழியைக்கேட்ப
பேய்மழைத்திடவுத்தாரம் புரித்தணைக்கையாலே
நேயமாய்வந்துகண்டு சிவ்ஷத்ததசெவ்விவாயே

வ ம அகோவாரமாமாதாயே உங்களை ராசாத்தியானவள் உங்களை
யழைத்துக்கொண்டு வருப்படி உத்தரவாயிடுக்குறு சீங்கன்வந்துகண்
டுவார்த்தபெதிப் போங்குளம்மாதாயே

தமயந்தி விருத்தம்

நாளிலுபுகழந்தாயே நமஸ்காரமம்மாவென்கை
வளழைத்தீர்களுநோ இரப்பவர்தனிலுமேன்மு
கானகந்தோறுஞ்சுற்றித் கடிநகர்நனிலவந்தேன்
நானழைத்திட்டசெய்தி தையயுடன்சாற்றுவியே
வம் அகோசரணன் சரணமம்மாதாயே ராசபரமேஸ்பரி இத்தப்பபட்
டண்திலைபிழைக்கவந்தன்கை அழைத்தகாரணம் திருவுளம் பற்றவே
னுமம்மாதாயே

கோங்கிலாதேவிக்கும்-தமயந்திக்கும் தர்க்கம்-தரு

இம்-மத்தியமாவதி திரிபுடைநாளம்

ஆர்வியென்னம்மா-சொல்லென் றருகு-மஞ்சாதே சம்மா
பாரிவினைப்படைத்த பாவிபிரம்தேவன்
ஒரவநாணக்காரனோடுகொண்கோ (ஆர்வ)
சரணமென்தாயே-சொல்லென் கெளம் சமுதத்திலகீயே
அருணதிரனவொளி யதைக்காருள்விழி
திரனயென்மெல்லவப்பிர செபுகிறேன்காப்பிர (சர)
எங்கேவந்தால்-உன்பெருள்-ஏன்மனம்நொந்தாய்

உங்களுருமெது வுண்மையாகவோது
மங்கையேருது வையாமலிப்போது
வான்பதிவா விதிவசம் வந்தனன்காடு
நானோபட்டபாடு நால்தனிலுக்கேடு
கானகந்தான்விடு காலநிலுஞ்சேடு (ஆர்வ)
அன்னைமேதேனே-எழிலமிகு-மபுருபமான
உன்னிடபெருண்ணிவுரைத்திலையகண்ண
லென்றுமொழிக்குயிலே பெந்தன்பெணமயிலே (ஆர்வ)
சுந்தரவதியே-என்போர்சய னந்திரிந்தியே
எத்தன்கணவனென்கென்கருவரசன்
சொந்தமர்வென்கிடார் கோகமுன்னிதகொட்டார் (சர)
சயனந்திரிமாதே நீயெங்கிலும் தனியேபோகாதே
நயனம்போதுகானேரட்டிப்பேனு கைத்தானே
பயமில்லாமலிரும்பாங்கியென்மெல்லோரும் (ஆர்வ)
கோங்கிலாதேவி-வசனம்

அகோவாரமபெண்ணேசயனந்திரி நீதமிழி- ஆரண்மனையிலேயி
ருந்துகொண்டு னென்கொருக்குதலெனினி என்னொளிட்டுநென்குன்ஞ்செய்
வித்து புலகுபன்னிர் பரிமளாதிகளை யலியிச-செய்துக் கொண்கெச
சென்கியமாக இருமம்மாதாயே

பொது-விருத்தம்

கோங்கிலாதேவிமம்மனாருணமுடனுரைக்கக்கேட்டு
சாங்கமாயத்தாதியேவல் சயனந்திரிசெய்துகொண்டு
பூங்கரைகட்டுமேனாது பொட்டுளமகட்டும்போதும்
எத்திழைப்பழமைதன்னை யெண்ணிகொந்துருவாளே

தமயந்திலெம்பல்-கண்ணிகள்-இம்-முகாரி-ஆதிதாளம்
வேணபனரிவிடைகள்வெள்ளட்டிமார்டுள்செய்ய
வீதிலிருத்தேனெனையோ தெய்வமே
சாண்கொடவுமெச்சில் தானெடுக்கவுமலிதி
தான்வந்துநேர்த்துதையோ தெய்வமே
மார்சனினாயைய காந்தக்கரம்வலிச்ச
பூத்தழைப்பூவுகட்ட தெய்வமே
நோந்துதொடுத்திடவும் பார்த்திலேசெய்யயும்
நிலத்தின்பெண்டிறந்தேனே தெய்வமே
மங்கனாராரூல மாதர்க்கஞ்சனத்திட்ட
வைத்தாயோளையாரூ தெய்வமே
இத்திரசேனையுள் எந்தையுமறது
போயிருக்கிறோர் தெய்வமே
வந்தேன்நயரந்திரன் சொந்தமுடன்கைகொந்தது
வாழ்வதெக்காலமையோ தெய்வமே

பொது-விருத்தம்

நாதியோளவல்செய்துத் தமயந்திமாதாது
மாதிரிவரகியானமங்கையுட்புலம்பிவாடித்
வேதனைபிரிந்துகொள்ள மெலிந்துநன்னுயிர்ப்பிராண
நாதன்செய்சுதியையெண்ணி நந்நுமிவிற்றிருந்தாளன்றே

(வம்) இத்தப்பிரகாரம் தமயந்தியானவள் கவாகுபட்டணம் வந்து
தன்சிரியதாயான கோங்கிலாதேவிவினிடமாக தான் சயனந்திரி
யென்றும் பேரிட்டுக்கொண்டு தாதுகள் செய்திற வேலைகளைச் செய்து
க்கொண்டு மகாவிசனத்தோடிருக்கிற நாளையில விதர்ப்ப தேசமாளப்
பட்ட லீமரான தன் மரும்கஞான நனச்சக்கிர வந்தி மகா ராஜாவும்
தமயந்தியும் சகிபகலான் மாயையினுலே இராச்சியம் கிடவேனவாசம்
பொனைவர்கள் வர்க்காடுனுமென்று விசாரிக்கிர நிமித்தமாகச் சபைக்கு
வருகிறதம் எப்படியென்றால்

பொது-விருத்தம்

வைதகவமணிமகுட முடிவிலங்க
லயங்கவிருகுழையிற்சந்தக்குண்டலங்கள்
வெயிலவன் போலெனினி விசயாபிறகண்டி
மின்னவல்திரபரணங்கல்மெய்யிதழ்ந்து
ய்க

கயநிருரம்ஸபயரடலாணர்போற்ற
நந்நவரிசாமரை கள் கருட்டிலீச
ஜெயஜெயவென்றேகட்டியவர்களுகறந
நெழ்சனையில்விமரஜேந்திரனவந்தான்

விமராஜன்-தன்கொலுவக்குவருதல் தரு இ-ம்-கருட்டி-வகதாளம்

பிரஸங்கமிவாசன் விமராஜன்வந்தானே,

சூரியகுலதுங்கனகளங்கன்

அரந்தராராபுரந்தானென்ன

(விரலட்)

மாணிக்கவாணிகன் பதித்தமகுடமின்னவே-சிரசில்

வயிரப்பச்சைநீல யிழைத்தவனாகள் தன்னவே-சமுத்தில்

ஆணைப்பொன்சரப் பணிகளிலங்க

அபரஞ்சிசுத்திரவாரங்குலங்க

வானவர்மந்திரிமார்க்கவணங்க

மாநிலமன்னந்திரவாளந்திலங்க

(விரலட்)

அநிரதர்மகரத் சமரதரத்தரதர்குழ

அங்மணர்வங்கணர் கொங்கணந்தங்கண ரடியினிற்றாழ

குருதர்குச்சார் குடகர்போற்றக்

கொத்தியர்வந்தியர் கைகூயித்தேற்றப்

பதியினில்விதர்ப்பாபுரிவிமன்

பண்புதயாளகுணவிகவாசன்

(விரலட்)

வித்தையினோதங்கன் துத்திமத்தாளங்கன்

மேளம்முழங்குவா

தத்திமித்தித்திமித் தந்தையர்கற்றிச

சலாம்வரிசைகள்தர

உத்தமவேதியராகிகுற வுறவினர்ச்சந்தோஷநீ

சித்தச்சுனைவிகொழிவற்றதாரகொபதியதிபதியுய்யாரதிர (விர)

விமராஜன்சொல்-விருத்தம்

சுத்ததமதுவாசல் சார்த்தகட்டியனேகேளாய்

வந்தவாறறிந்துசொல்லும் மாருதந்தனக்கொப்பான

தத்திரத்தினினும்வெற்றி தனினியிகுஞ்சாரணை

இத்தகாழிகைக்குளொந்த விடம்வாவழைத்திடாயே

[வ-ம்] அகோவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா நம்மிட சாரணபிரோ
கிதானே அநிசேக்கித்தி லழைத்துவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்

அப்படியேமகாபாக்கியமையா ராஜுகெம்பிரோ பராக் பராக்

பொது-விருத்தம்

தலமதில்விதர்ப்பதேசத் தனையாசாரும்விமன்
கலமொழிகேட்டுத்தாரா நளன்மயந்திகுணை

உலகெலாந்தேடிப்பார்க்க வுறுதியுய்வேகமாகப்
புலம்விசாரிக்கவேதான் புரோதிவருவில்குரே

சாரணுவருதல் தரு இ-ம்-தன்யாசி ஆதிதாளம்

சாரணுவந்தார் கூடியிதோ சாரணுவந்தார்

சாரணுவந்தார் தரணியெங்குஞ்சுற்றித்

திரணன்மயத்தி தகைக்காரண

(சாரணுள்)

பாதரணைபுனைத் தயிண்டயில்பட்டுவென்றிராமணிகது

பேதுவாங்கப்பதுணிந்து கையிற் பிரம்புத்தடியும்புனைந்து

சாதகமாங்கச்சண்டமாருதம்போலே தானித்தாவதில் துலாவிமென்

காதவழினைத்திற் செவ்வெருருக்கலே

(மேலே)

கர்த்தன்விமராஜன் சகைபமேலே

சரிசைச்சேமன்குட்டி மார்புல்தங்கப்பூணல்மாட்டி

அரிபதந்தனைகாட்டி உள்ளம்அதிபராக்ரமமேட்டி

திரிலோகமுமொரு கொடியினிற்செல்லுவோம்

தெரியாதிருப்பவீர் புலங்கண்டுகொல்லுவோம்

பரிவாரிருவருங் கலந்தறவாடிப்

நாட்டினிற்சென்றாலும் எந்தநகரினிற்சென்றாலும்

காட்டினிற்போனாலும் என்னகாரணமீனாலும்

தாட்டிகமாதொரு வோட்டமதாகப்

பேட்டிக்காணவிமராஜன்முன்பாக

(சாரணுள்)

சாரணுள்-வசனம்

அகோசிரஞ்சிவி ஆசிர்பாதமங்கல ம்கதிபவந்துதிர்க்காயஸது வி
மராஜனே எங்ககை வடிவழைத்ததாரியம் சொல்லவேணுமையா விமர
காராசனே

விமராசன் விருத்தம்

புகலறிந்துரைதருக்கீர்த்தி புகழ்பெற்றசாரணுளே

நகராசுழந்தபேதை மீட்டிடவரவுங்காணும்

செகமெலாந்தேடியெந்தத் திசையினில்நளனுமெந்தன்

புகல்விபுமிருக்கின்றாரோ போய்பார்த்துவருகுவினோ

(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளாய் சாரணபுரோததாளே என்மகளாயே பம
யந்திதேவியும் என்மருமகனாகிய நளச்சக்கிரவர்த்தி மகாராசனம்சரிபக
வான் மாயையினுல் ராசசியம்விட்டு வனவாசம் போனவர்கள் இதுவ
ரையினுல் வரக்காணும் அவர்களைக்கயிட்டு விருக்கிறார்களோதெரி
யவில்லையே கீவகன்தேடிப்பார்த்துவந்து சொல்லுங்ககையாசாரணுளே

சாரணுள் தமயத்தி-நளனைத்தேடுதல்-தரு இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்

தேடிப்பார்த்துவருவோம் ராமுந்தேடிப்பார்த்துவருவோம்

கூடித்தேடியித்தக் குவலயத்தன்னிலுள்ள

நாடுடங்கும்புகழ்க்க ராசன்தமயந்தியைத்

தேடி

குப்பையேவாரும் கொங்கணதேசஞ்சுற்றிப்பாரும்
தப்பர்மல்லளந்தமயந்தி தன்னையுங்கண்டேதான்வாரும்
இப்புவிதனிலெங்கு மிருக்கறயிந்தேமே
எப்படியாவது மிருவரும்வெளிப்படும் தெடி
அங்கதேசம்நாடி மலைவனந்தன்னிலெங்குத்தேடி
தங்ககடையப்பெறலார் தமயந்திதனில்கண்டேதான்போகலாம்
அங்கிருந்தாலழைத்து யாமுமனங்கனித்துச்
சங்கையில்லாமல்வீமல் சமுகஞ்சொல்லெல்லாமுன் தெடி
விமராசன்சொல் விருத்தம்

தாரணிநீனையிறந்த சமயந்திநென்றென்றன்னேத்
தூதேசங்கள்சுற்றித் சுவாகுமாரங்கைக்கண்டு
பார்புறையிமராசன் பத்தினிசமுதந்தன்னில்
ஆரியன்முனம்வாங்கி யரண்மனைக்குள்வந்தாரே

(வசனம்) இந்தப்பிரகாரம்விமராஜாவானவர் தன்மகனையும்மருமனை
யும் ராசியமுதலான மிழந்துவனவாசம் போனவர்களைக்காணாமென்
றவசிசனமடைந்து சகலவேத வேதியரை யழைப்பித்து சாஸ்திரங்க
ளெல்லார் பார்த்து புரோகிதர்களுக்கு வேண்டியவுபகாரஞ்செய்துஇ
ந்த ஜம்பத்தாருதேசங்களும் மலைவனம் வனந்திரங்களெல்லார் தேடி
ப்பார்த்துவாருங்களென்று காரணமாகிய புரோகிதர் களையனுப்ப அ
ப்போகெஞ்ந்தேடிக்காணாமல்கலாருப்பட்டணம்வரும்போதுஅதற்கறிப
தியாகிய சுவாகுராசன் அரண்மனையிற் பிராமணனுக்குப்புகைக்கா
ப்போது விவரப்படுத்தி விருந்துவந்த சாரண யுரோகிதாளும் இது
தெரிந்து அரண்மனைக்குள்ளெவர அப்போது கொங்கிலாவேவியானவ
ள் சயனந்திரியென்ற தாதியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதம் எப்படி
யென்றால்,

கோங்கிலாதேவசொல்லிருத்தம்

தாதியேயெனதுபாலகி சயனந்திரிமாதேயிந்த
வேதியர்தமக்கிப்போதுவிரும்பொடுக்கியம்பாக்கள்
போதவும்படைத்து நீதான் பொட்டெனவனுப்பவேண்டி
ஆதலானையழைத்தேனாப்படிசெய்குவாயே
வாய் அகோவாரும்பெண்ணே சயனந்திரிமாதே கம்பிட அரண்மனை
வாசலிலேவந்திருக்கிற பிராமணனுக்குதெல்லாம் தாதுகைதாப புலங்கொ
டுத்து பஞ்சகச்சாயத்துடனே அன்னமும்படைக்க உத்தரவெடுத்து
இன்னம்அவர்களுக்குவேண்டிய சாமக்கிரயமெல்லாம்கொடுத்தனுப்பி
ம்பெண்ணே சயனந்திரிமாதே

சயனந்திரிசொல் வசனம்

அகோவாருங்களையா சுவாமி புரோகிதருக்களே இதேதா அக்க

ருக்குத்தேவையானதுதெல்லார் தருகிறும் வாங்கிக்கொள்ளுங்கொ
யாசுவாபி

சயனந்திரியாகிய தமயந்திக்குப் புரோகிதர் சொல் விருத்தம்
செந்திருவகையமாதே செயலீடராதலீன்ற
சுந்தரத்தமயந்திப்பெண் தோகையையம்மாநீங்கள்
உந்தராயகனுமெங்கே கொண்டியாயிங்குவந்து
இந்தியாருனதென்ன யெந்ததுக்குரைசெய்வாயே

[வ.ம்] அகோவாருமம்மாதாயே ராசபரமேஸ்பரி நீவிதர்ப்புரி வீ
மராஜன்வயிற்றிந்திதந்து நளசசக்கிரவர்த்திக்குப் பரியாயிருந்து இப்
படிக்குத் தாதியேவல்செய்ய உந்தரையில் பிரமதேவ நெழுதினே
என்ன காரணம் உன்னதெனப் பிப்படியாச்சுகேதா உந்திராணையக
ங்கேபோனார் எங்களுக்குசொல்லெல்லாமம்மாதாயே

தமயந்திசொல்-பத்தியம்

எத்தனைதெரிந்துகேட்டு மெழிலமறையோடுகேளிர்
தந்தைதாய்ச்செய்ததீதா தலைவிதிதா ஸுபிரமன்
அந்தநாளொழுதுமவாறு மனுக்குறையா துணைமா
இந்தநாளிதற்காய்த் தேகமெடுத்ததற்கென்செய்வேனே
தமயந்தி-புலம்பித் தரு-இ ம் கும்பகாம்போதி-சுந்தராம்
தெய்வமறையோடு யென்னசெய்குவன்னிருவுமே
சென்மெடுத்தென்னபலனோ-பெண்ணென் துரண்னில்
சென்மெடுத்தென்னபலனே

மண்ணிற்பிறந்திருந்தும் வாழ்ந்துசுவித்திருந்தும்
வனவாசஞ்செய்யலாச்சுகேதெம்மன்னனைவிட்டு
வனவாசஞ்செய்யலாச்சுகே

மண்ணைப்பிரிந்தபாலிவருகயில்கண்டபாவி
வனவேடன்கொன்றெறிந்தானே என்மையல்கொண்
வனவேடன்கொன்றெறிந்தானே

வோ-வெரிந்தபிள்ளை விதியைக்கீண்டுதொண்டு
மெய்மறந்திக்குவந்தேனே-விதியையெண்ணி
மெய்மறந்திக்குவந்தேனே

வந்துவேஷமாவிநாணம் மாதாகொங்கிலாதேவி
மகராசிதன்சமுதமே-வயிர்வளர்க்க
மகராசிதன்சமுதமே

வயிர்வளத்திடவேண்டி மாலகட்டித்தாங்கொடுத்து
வயிர்வளரிச்சடைபின்னவும்-எம் பொட்டுமிட்டு
மயிர்வளரிச்சடைபின்னவும்

சடைபின்னரிச்சேகைபடித் தாதியேவல்செய்து

சயனந்நிரியென்றும்பேரிட்டுச்-சந்யனுவே
சயனந்நிரியென்றும்பேரிட்டு

பேரிட்டேன் தாயிடத்திற் பிறத்தியார்போலேனாவும்
பிழைத்திருக்கிறேனையனே காலங்கழித்தல்
பிழைத்திருக்கிறேனையனே

சாரணன் சொல்-விருத்தம்

சத்திரவநனத்தாயே தமயத்தியம்நாவந்தன்
தந்தையினிடம்போய்ச்சொல்லித் தையலார்துணையககட்டி
இந்தரவைபோகமாக விப்போதேவிதர்ப்பதேசம்
வந்துமேசொச்செய்வேன் மனமகிழ்த்திருந்தாயே

[வ-ம்] அகோசிரஞ்சிவி ஆசிர்பாதமையா தாயே ராஜபரமேஸ்வரி உ
யக்கரிட கஷ்டகாலங்களெல்லாம் தீர்த்துபோகுது இனிமேல் சஞ்சலப்
படாமலிரும் இந்தத்தனமே கீமராநாதித்திற் போய்தேவிவித்து உ
யக்கரி அவடம் அழைப்பேக்கும்படி சொய்களும் தீவினிமேல்விசைப்ப
டாமல் சுகமாயிருமம்மாதாயே ராஜபரமேஸ்வரி

சாரணன், கீமராஜனுக்குச்சொல் விருத்தம்

மாமுடிமன்னர்குழந்து வணங்குமாந்ததண்டாரேநான்
பூ பியிலகேதேசம் போய்பார்த்தோம்களையக்கானோம்
கேஷமாயுனதுபுத்ரி சிநியதாய்விட்டித்கண்டு
சாபிங்குவந்தோருரைத்தோ மையனையநிகுவிசே

[வ-ம்] அகோசிரஞ்சிவி ஆசிர்பாதமையா கீமராஜனே இந்த அனாத
கையிப்பத்தா ஹதேசம் காடு மலை வனம் வனந்திரங்க ளெல்லாந் தேடி
க்காணாமல் கலாகுபட்டனம் கோங்கலாதேயி யம்மலிடமாகத்தமயத்தி
யார்தான் தாதிவேலைசெய்துக்கொண்டிருக்கக்கண்டு வந்தோர் ஐயாராச
னே

கீமராசன் புலமமல்-தரு-இ-ம் புன்னுகவரானி-ஆதிதானம்.

என்னசெய்குவேனையோ-இத்தவிதிக்கு

என்னசெய்குவேனையோ

என்னசெய்குவேனெத்தன்கண்ணிகைதமயத்தி

மன்னவரானென்ன மாகவிருந்திருரோ

நீனைத்தான்றுயர்பெருகுதே-மனம்பதறி

நீனையுமந்து போகுதே

சனிக்கொத்ததால்வந்தசர்ப்பனைதானேயுந்த

வனத்திறகுப்போனோரே மனத்தரைப்பிரிந்தாரே

தேசப்புகழ்க்கெம் தோன்சொகருமுதும்

செக்கொல்செலுத்துத் தீரன்

ஈசன்செயலோமறு வேஷமாகியேயங்கம்

சேமகடத்தின்னொரு ராஜர்க்கெல்லச் சய்வாரோ

தஞ்சமென்றோனாவை- தேனோ-மகாகொடிய

பஞ்சமாபாநகஞ்செய் தேனோ

[என்ன]

[என்ன]

[என்ன]

மஞ்சான்மனையியுந் வனத்தில்கிட வர்போக
வஞ்சகமெண்ணினாநேடி மயக்கிடவைதாரேயோடி [என்ன]

கீமராசன்சொல்-விருத்தம்

சொன்னசொற்படி கடக்குந்தோரையோய்க்கிரோ

உன்மகன்கவாகுபட்ட மிருப்பதாலவடமேகி

இன்னவாறெனவேகோத்தி லாதேயிக்கென்னுஞ்சொல்லிப்

பொய்க்கினையயிலெவைத்துப் புத்திரியையழைத்துவாரி

வ-ம் அகோவாரும்பெண்ணோ சகிமார்களை நீங்கள் கலாகுபட்ட ன
ம்போய் வன்கொழுத்தியானான கோங்கலாதேயிவினிடத்தினிற் தமய
க்கிராமம்வந்திருந்திறைநாத் தெரிவித்து சகல சம்பிரமதத்துடனேயு
வந்ததுவாரும்பெண்ணோ சகிமார்களை

தமயத்தினிடம்-சகிமார்கன்வருதிரு-தரு

இராகம்-கீரி-ரதானம்

தமயத்திதேயிபிடச்சகிமார்கன்வக்கனாரே

அய்யசம்போலேனென்று ஆரணியங்கடத்து

கிரப்பப்பிரியைவிட்டுவெய்சிவவதிப்பட்டு

கலாகுபட்டனம் பாததகடியவடினம்

கோங்கலாதேயிடம் குர்பிட்டிரையாகா

பாங்கலாமாதேவிதார்பாங்கலாய்சலுதியாகத்

சகிமன் விருத்தம்

இத்திராங்கிடாய்வாரு இராஜபத்தினியேனேர்

சகிசாருவந்திவந்த தமயத்திதேவிபுத்தன்

சொந்தமாமகன்தானயிரி சொல்லொழியித்தபார்த்து

தந்தையார்விமாரதன் றுங்கடப்பிவரச்சொனனாரே

வ-ம் அகோ சாரஞ்சாரணம்மாதாயே ராசபரமேஸ்வரர்களின் வி
மாராவானவர் தக்கனிடமாகத்தமயத்திதேவி வந்து வளர்செய்துக்கொ
ண்டிருந்திறைநாத் உக்கலுக்குப் தெரியப்படுத்தி அழைத்துவரச்
சொன்னாரும்மாதாயே

கோங்கலாதேவி-விருத்தம்

தாதியர்கொல்லக்கோங்கு லாதேயிமெய்யமந்த்ரு

கால்நீலமுத்தந்தையாராய் கவனித்துப்பார்க்கும்போது

தாதியசொல்லச்செய்த தாயேவுந்தயிலேவைத்

எதுக்கெய்தொழுனோனோ வெய்தவன் புலம்புலானோ

கோங்கலாதேவி புலம்பல் கண்ணிகள்

இ-ம் புல்லுகவரானி-ஆதிதானம்

என்னசொல்வெனெதுசெய்வே என்னிதிக்கென்னசெய்வேன்

இத்தவிதிவந்துதோமரின்

கண்ணியர்க்காசியான மன்னவன்விவாரோந்திரன்

அருதியாத்தவந்தவந்த கண்ணிப்பனியோ

இத்தேவர்களை ஸ்ரீமத் தன்யசெய்தேவனாரும்
ஏக்கச்சேஸ்பரியாப் சந்தனமகளை
சந்திரகுலனோந்திரன் தனக்குன்னைப்பரியாகத்
தந்தகாரணமிதுவோ எந்தனமகளை
பட்டணஞ்செளபாங்கியுள் பவிசுபண்டாரமுடன்
பாஸ்யுப்பதாஷ்டமெங்கே பாவிகளோ
சிட்டுநீலையாயிந்த வேஷமென்னிட வந்த
விதமொன்றுமறியேனே பிரமதேவனே
ஆயிரந்தாதிமாருன்னை யமுசத்தாளிமெதனையே
லமத்தியுபசரிப்பார் ஐயோமகளை
பூமிதழிநகரலிற்பட்டால் பொருக்காமற்கொப்பனிற்கும்
பொன்னடிகள்கொப்புகளிகப் புறப்பட்டாயே
பொற்சரிகைக்கேஜையிடன் பொன்பட்டினடப்பலிகள்
புனைநனவூழ்த்திருந்தாயோபூங்கொடியே
நூர்ப்பலமாய்க்கேவலமாய்த் துலிதுமில்லாபவிக்வே
தோணிநொன்றுவந்தாயேதோகையிடலே
பாஸியென்கண்ணிலேபார்த்தும் பாக்கியெவன்கொண்டேனையே
பற்றுதேவ பிரதான நெற்றமகளே

கோங்கிலாதேவி விருத்தம்

அன்னமேதேனெய்க்க னுருந்தவகொழுந்தேயம்மா
என்னகாரணத்தினாலே பிவ்வேஷமாகிவந்தாய்
உன்மனத்தன்னிற்சங்மை யொன்றுமென்னுமழிப்போ
என்மனத்தேவந்தேவியாய்வாயியம்புளாயே

ஊம் அகோவாருமமா என்னிருகண்மணியானமகளை சர்வலோகே
ஸ்பரியாகவாழ்த்து மகாபாஸியாகிய என்னிடத்தில் தாதிபென்றுபெரி
ட்டுக்கொண்டு இந்தவேஷமாக வந்தாயே என்னருமைமகளே நியாகச
ன்றுக்கும் சஞ்சலப்பட்டாமல் நடந்தகாரணத்தைக் சலிந்ததோமர்சு
சொல்லடிப்பதாயே

தமயந்திசொல்லிருத்தம்

காசனியான்கொழிந்த ஆசனியன்கொச்சியாற்றுகு
ஆசனியத்தில்கொழு ஆசனியமெனையுந் தாக்கத்தில்
பூணமாகிட்டுப் போகினுந் தனக்கேதக்
காசனத்தனக்காளாகித் தன்னிராஸ்கேதேனமமா

(ஊம்) அகோசானஞ் சாணமம்மாதாயே என்னை இத்தவேஷமானவி
தம் என்ன காரண மென்று கேட்க எந்திர களே நானும் இராசனும்
பிள்ளைகளும் கருத்துடன்வாழ்க்காலத்திற்சரிசுகாணுமாய்நாயயினு
லே ராசிய மிழந்து வணவாசம் போன விடத்தில் இராசன் என்
னை நித்தினையில் விடபெ டிரிந்துபோனார் அவரைத்தேடிக்காணுமல்
அகேசனுப்பட்டுத்த ப்ப ஓரிடத்திற்சரிபாசுசங்க

யாதமாதியென்று பேசிட்டென்கொண்டு உங்கன்சமுத்தருக்குவந்தேன்ற
ன் தமயந்திதானமமாதாயே

கோங்கிலாதேவிசொல்லிருத்தம்

தாயேயென்மைபாகேளாய்ச்சுநியனுவதிப்பட்டு
நாயகன்னைப்பிரிந்துமயமிடம்வந்துசோந்தாய்
நேயுமாயவந்தத்தாலே நீகலங்காமலுந்தன்
தேசத்திந்தந்தபக்கஞ்சென் துவாழ்த்திருந்திடாயே

(ஊம்) அகோவாருமமா என்னுபுத்திரியாகிய தமயந்திநீங்கள்சரிப
கவான் மானையினுலே ராசியமிழந்து புருஷனாயுமின்கைகோயுமிட
பெயிரிந்து எந்திரமுந் துக்கப்படுகிறாய் உன் தந்தையாகிய விமராஜனி
டம்போந்தன்னினைவளைப்பார் தாவதுகங்காயிருமமமா தாயே

பொதுவிருத்தம்

மகன்களாலி மராஜன்மாளிகைக்கவனப்பவெண்ணிச
கலவாபாணவஸ்திரகதண்டுகைசகிமாருழப்
புகழ்பெருநிதாப்பதேசம் போய்வாருமென்றனுப்ப
அகமகிழ்வினாந்தந்தை யவரிடன்வருகின்றனே

தமயந்தி-தன் தகப்பனிடம் வருகிற - தரு இ ம்-அசாவேரி - ஆதிதாளம்

தந்தளிமசென்னதல்பதமநாடிபேதமயந்திதேவிவந்தான்
சகிமாருழத்த-தமயந்திதேவிவந்தான்
அந்தமாந்தா தியார் அருநினிறபுண்டருழ்ச
சின்னதமிழ்ச்சேறிச்சகிவிறையதனிலேயே [தந்தை]

சிறியதாய்கொங்கிலாதேவிபுத்தாசககொண்டு
விறப்பாதாஜனினித்தெருக்கள்பலவுக்கண்டு
அரியமலைவானக வாரணியத்தையாடி
அழகுதமயந்திப்பெண்ணருவையா தன்கேடடி [தந்தை]

பயில்கள்புருணினங்கள் வாரிதனிலன்னங்கள்
மலி லுக்குபிலினங்கள் பகர்வண்டுபூஷணங்கள்
நயமாய்க்கிதம்பாடநரிகளமுயல்களோடோ
கயல்விழிமதாடக்கவரிசாமலாயோட [தந்தை]

மன்னநனைவெண்ணி மகன்கமன துக்குண்ணி
அன்னமாகாந்தண்ணீரால்கொள்ளாமற்சண்ணி
முன்னஞ்செய்தனனை முடிந்ததிப்படியென்று
என்னமாகத்தந்தையிடத்திற்போய்ச்சேவதென்ன [தந்தை]

விமராஜன் தமயந்தியைப்பார்த்துசொல்லிருத்தம்
வேரத்தினமேயெந்தன்சீரோமணியோயன்பெற்ற
பாணவையொருஞ்செய்தபாவபாகியமொவுந்தன்

தாயகன்றனைப்பிரிந்து நமமிடவந்துசேர்ந்தாய்
கேவலமாகவந்து கிலேசமவிட்டுக்கொசெய்வாயே

[வ-ம] அனோவாரும்மமா எனது புத்திரியாயி உவந்தகமோகம்
செய்தபாவமோ அல்லது நீங்கள்செய்த பூசாபலமோ தாச்சியத்தையும்
பின்னையோயும் விட்டுப்பிரிந்து வனவாசம் போனீர்களே உன்னிடமிரா
ணாயககொக்கபோனார் ஒண்டியாய் அநாதபோலவந்து வவல்செய்துக்
கொண்டிருப்பானேன் உன் தலையிசைப்படிக்குப்பிரித்தேவனெழுதினோ
ல்லது [நி] யாசெய்த பூஜாபலத்தினால் என்னிடம் வந்துசேர்ந்தாய்
இனிமேல் நீசஞ்சலப்படவேண்டாம் நீவனவாசம்போனான் முதற்கொ
ண்டு கடந்ததைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுமமமாதாயே

தமிழ்நதி வீமராஜனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

தந்தையேவீமராஜா தயாபாசொல்லக் கொளும்
எந்தனை நீயேன்பெற்று விந்தகன்கா ஊறிக்கோதான்
சொந்தநாயகனுமென்னைச் சோதிக்கவிட்டுப்போனார்
அந்தாப்பகிழ்போல் வலைத்துநான்வந்தேனைமோ

தமிழ்நதி தந்தகப்பவிடத்தில் முறைபிடல்கண்ணிகள்

இ-ம். முகாரி-சம்பபதாளம்

ஆதிமுதலின் தளவிலியனேகடந்தகதை
சூதினாற்பதியிறுத்தேன் றுணைவருடன்காட்டில்வந்து
காதலன்னப்பகிழ்தன்னைக் காலவழிக்குப்பிரிப்பின்னை
சோதனை செய்யவேயனந்துகிலைபந்ததேகவின்னம்
அரசனும்நாணும்வந்து அடிவிதனிலெயுசந்து
ஒருதுகிலையொருமுடித்துகித்தனாசெய்தோம்பாரும்
பெருவனத்திலென்னைவிட்டென்பிராணகாதன்பிரிப்பிட்டு
அருவையென்னையோண்டியாகவரசனும் பிரிந்துபோக
மயங்கித்தியங்கிவரும்வழியில்மறித்தாழ்வொரு
புயங்கவென்னைக் கொல்லவந்தபோது வனவெடைனெந்தன்
நயந்தருவிவந்திருந்தானங்கையெந்தது லெலிந்தான்
மாதவரிஷியைக்கண்டேன் வணிகாதுணையக்கொண்டேன்
சேதஞ்செய்யசெட்டிதன்னைச்சினந்தானேசெல்லப்பின்னை
பாதைகடிச்சுவாருநாடுபாவியத்தேவப்பட்டபாடு
செய்தாதுடனெய்யாய்ச் செப்பியிருவந்தேனையா

வீமராஜன் சொல்-விருத்தம்

பாவினிலெய்களைப்போற்பாவளைப்பெற்றோநிந்தக்
காணங்கண்டாருண்டோகத்தனேசமலவாழ்வே
ஆணன்முன்னஞ்செய்தபோபகவனுக்குதம
காசிக்குவகீரிப்பாய்ச்செய்தகன்காசுகிளானேனே

வீமராசன்-தமயந்தியைப்பார்த்து புலம்பல்-தரு

இ-ம்-காவேதி-நிரிபுடைதாளம்.

வென்செய்வெனாமா என்கண்ணேஎன்

என்செய்வெனாமா

உன்சகம்பார்த்தவு மென்றுயந்திக்கவும்

உள்ளத்தவிலென்னி வருகுதுடலங்குண்ணி

பொன்னே கண்டவையிலெல்லாப்படிண்ணப்பவியே

அன்னமேதேனே யமுதே யழகுயர்மானே

முன்னோர்மயந்திரிதாழ்வந்தவோஷினை

என்வயிற்றினிலெவதெனப்படைத்தான்குறன்

கனனான்கைக்கொண்டான் உன்னைவிட்டுக்கொட்டித்தென்னான்

கிளிமொழிமாதே மனநிந்திலசம்மையாதே

அழகாதேபுலம்பாதே யநாபயப்பட்டாதே

விழுகாதேதயங்காதே விதிரிப்பமன்னிடாதே

பஞ்சகிவிட்டே உன்னம்மா இப்பாகென்பட்டே

மஞ்சகிவிட்டே மிப்பாட்டி வந்தாயேபரித்தே

அஞ்சகமே பெருசன் அன்னமேகொன்னமே

தெஞ்சகமேகொனே தின்றுபுலம்பாதே

தமிழ்நதிகொல்கிருத்தம்

அன்னவெய்வென்னைப்பெற்ற வையனையயுனம்பாகப்

பெண்ணெனாவளர்த்திரிந்தான் பிரிந்தவென்கணவன்வன்னை

கண்ணிலே காணோமெத்த காலங்களைச்சதென்ன

பண்ணுவென்மேலிட பத்தாவவரக்கண்ணே

(வ-ம) அனோவாரும்மமா கவாயி என் தந்தையாயி வீமரா
ஜனே காங்கள் தாச்சியபதம் விட்டு வனவாசம் வந்தவிடத்தில் என்
னை விட்டுப்பிரிந்துபோனா எனது பிராணநாயகாதுவனவாசம்வரக்கா
னோம் இனிமேல் உம்மாரேருந்தால் அபகித்தவரும் ஆகையால் கம்பி
டராரணபுரோகிகரானவர்களை இந்தனுப்பத்தாது தேசங்ககிதம காடு
மலைவனத்திரம் சித்திரகாரகனாசிரம் இதுமுதலானதக் தோழப்பார்த
துவரச்சொல்லுகையா கவாயி

வீமராஜன்-விருத்தம்

சண்டமாருதத்தையொத்த சாரணுனேசிரிந்த

மண்டலத்தவிலெயுன்ன மாணகத்தனிலென்கும்

கண்டிழல்கனேத்திரசாரண காணக்கடாதவேஷம்

கொண்டிருப்பார்தான்கள் குமயந்தினைச்செய்விரே

வசனம்-அனோவாரும்மமோ சாரணபுரோகிதானே இந்தஅவனின்
ம்பத்தாயு தேசங்ககும் சாரணவனத்திரங்கன் சிவிரிசாரண சூசியம்
இன்கனிலெங்கன் கொடினல் அப்பிராது அவர்முன்னிருந்த பாதி
யாதிருக்கமாட்டா வெஷம் உருமாறியோருப்பார் அகிலுங்ககும்

பேர்ப்பட்டவிடங்களிலே மெள்ளதந்தர வுபாயமாணசரிந்து அவநு
பண்கலந்துபெரி அந்நகருநி குணங்கொழும் அந்நிநுவநதுசொல்லுங்
கறையாசாரணப்புரோகிரகனே

சுரணைநளராஜனைதேடிவருகுதல்

இ-ம்-மோகவம்-ஆததாளம்

தேடிப்பார்த்தவருவோமவாரிர் நளராஜனைத்

தேடிப்பார்த்தவருவோம்

தேடிப்பார்த்தவருவோம் செய்கிடதபதினாக்

கடிநடவுங்காணுங் குச்சாதேயம்வந்தோம்

தேடிப்

வசனம்-ஒய்சுப்பையரே ஒய்சுப்பையரே இவடதில்லங்ககாராசா
ர் இருக்குறா பாருங்காணும் ஒய்இவடத்தில்லாணும்காணும்காணு
ம் இல்லாவிட்டால் அளந்தாதான் குருணிகாணும்

(தரு)வங்கணதேசஞ்செல்வோம் வாரும்மாராட்டிலங்க)

மாருவதேசத்தேயாரும்

கொங்கணதேசத்திலுந்தேடிக்குறியான

கொற்றவ களன்மன்னையாடி

மங்களுச்சேரலிங்க மாநகர்தன்னிலோடி

எங்கினாருணைக்காணு தேயியெழுமுகழும்வாடி

தேடிப்

(கோண)

வசனம்-ஒய் அப்பணிப்பட்டரே ஒய்சுப்பணிப்பட்டரே எங்கேகா
ணும் இந்தத் தேசங்களைல்லாம்போய்த்தேடிக்காரும்மலைவனமலந்தினு
சங்கள எல்லாம் பார்த்தோமே நாம் என்னகாணுஞ்செய்தெது வீமரா
சுன்புகத்தில் எப்படிக்காணும் விழிக்கிறவனுய்யோவோம் வாருங்காணு
ம் அப்படியல்லாணும் அல்ல இன்னபுண்ணிய தேசங்களைல்லாத
தேடிப்பார்த்துக் கண்டவங்கோமேயானால் ஒய்மோகனமாலைகண்டதா
ப்பளி இதுகளைல்லாம் வெகுமதிக்கொடுப்பார் காணும் ஆய்வும் அல்ல
காணுமளந்தருவருகிறதற்கு மனதில்லைகாணும் ஆனால்போய்வாருங்
காணும் குத்திரப்பொட்டிமகனே

நடந்துவாரைக்குச் செல்வோம்அயோத்தியிற்போர்

நன்றாய்விசாரணைசெய்வோம்

அட்டமாய்களனைத்திட்டிவைய்யோம் அதுகண்டங்கு

ஆர்வந்தேடிப்பாரதைப்பார்ப்போம்

பட்டபவேபுகாததால் பார்த்துக்கொள்ளுவோம்குளன்

இடம்விட்டுவெண்மாரி விருப்பாரதுவேசிம்

தேடிப்

(வசனம்) ஒய்வெங்கட ராமகுருக்களையுய்க்குணகுருக்களே இ அதி
யோத்தியாபுரிப்பட்டணங்காணும்இவடதில்அங்கேபார்த்ததுபோலபா
ர்க்கலாநாயகாணும் ஒய் அந்தாளராசா தமயந்தியை விட்டுப்பிறிந்து
போனதிலும் அவனைத்தாஷணித்துப் பேசினோமேயானால் எப்படியு
வெளிப்படுகாணும்இதற்குசந்தேயமில்லைஆருவதுவந்துஅந்நகுப்பதி

லத்திரவுகொடுத்தால் பார்த்துக்கொண்டுபோய்த் தெரிவித்தபேரறி
வோங்காணும் ஒய் ஆம்ஆம் மெய்காங்காணும் சபாக நலருயேசகா
செய்தாய் சரிசரி ஆனால் அந்தரிதுபன்னராசன் சனபயிற்போய் துஷி
ப்போம் வாருங்காணும்

சாரணன்-விருத்தம்.

மண்டலத்தனிலேகாணும் மன்னராயிருந்தபேர்கள்
கொண்டபெண்டிணைப்பிரிந்த கொடுமைபயதாண்டதுண்டோ
விண்டிட்டுப்பார்த்துநல்ல வீரமல்லர்க்குவேறு
பெண்டிருமபிள்ளைவேண்டாம் பெரிதோதன்வயிறுதாமே.

(வம்) அகோகேளும்கனையா அயோத்தியாபுரியிலிருந்தறி துபர்ன
மகாராஜா சபையோர்களை கேளுங்கள் அதன்னவெனில் உலகத்திலா
ன்பிள்ளையாகப்பிறந்தால் கொஞ்சமாவது ரோலும் வெட்கம் இதுமுத
லானமகனும் வேணும் இல்லையென்றுவிஷதாபுரியாளப்பட்ட களச்ச
ங்காவர்த்தி மகாராஜன்செய்தஅன்னிசந்தனக்கொருங்கள் ஆபவ்வாங்கா
லத்தில் தன்பெண்ணாதி பிள்ளைகளுக்கே ஒருபக்கமும் பெண்கா
ண்டியது அப்படிக்கில்லாமல் தன்பிள்ளைகளை ஒருபக்கமும் பெண்கா
நியைக்கட அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் கடிபுடி மிருகசாதிகளிருக்
கப்பட்ட கட்டிலேதமயந்தியை நித்திரையில் ஒண்டியாய் விட்டுவிட்டு
ஒடிப்போய்விட்டார் இதுவோகத்தாருக்கெல்லாம் இப்படிக்குச் செய்
யல்லமே சொல்லுங்கனையா புண்ணியபுருஷர்களே

பாகவன் விருத்தம்

என்காவனாரானே யித்திலினெவராணும்
நிதினூரேகத்தெரல்லைச் சிறுமையால் மனைவிகங்கள்
காதலமந்துபோனார் காணாதிடத்திலிங்கன்
பேதமாய்க்கத்திபேசப் பித்தரோசொல்லுயிரே

(வம்) அகோவாருங்கன் சாரணப்புரோகிரகனே உலகத்தில்ராஜாதி
புகளுக்கு அபநவருங்காலத்தில் பெண்காதி பிள்ளைகளைவிட்டுப்போ
வதுவருவதும் ஒருபிடியல்ல ஆகிலும்கிங்கள் ராசாக்கள் கிறைந்தச
பையிலே அத்தகையராசனை மாசம் வெட்கமிடவேண்டும் இப்ப
டிநாஷணிப்பது எந்ததருமசாஸ்த்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது மே
லும் அந்தராஜா என்ன அன்னிதற்கு செய்திருக்கிறார் தன்னுடனே க
டப்பெண்காதியானவள் காட்டில் கஷ்டப்படலாகாதென்று தாய்விடு
போய்ச்சேர்த்துவிட்டு விட்டுப்போனால் இதுநப்பிதனாஇந்தச்செய்தி
பொல்லாம்அந்தகவராஜா விருந்து தேட்டதேயுண்டானால் உங்களை நாக
வாசிபிடி விட்டுப்போடுவாச சிபோபைத்தியம் கொண்டசாரணப் புரோகி
காடே.

சாரணன்விமராகனக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மண்டலத்திபனே மன்னர் மதிபனேசொல்லக்கேளும்
என்னுரைத்தனினென்னேழு தேசங்களைல்லாஞ்சுதரி

கண்ணென்போர்களைத்தான் கருத்தித்துரைப்பார்களேம்
கண்ணென்போர்களைத்தான் நாடிவைவருகுகிறேன்.

வம் அகோசரனாளுநீவினியப்பதேசமானப்பட்ட விமராசனே தேவ
ரித்தருவளப்பிறகாரம் பீம்பத்தாது தேசங்களும் காடுமலைவளவன
கதிரங்குநெல்லாம் போய்த்தேடி அவ்விடத்தில் துணிந்துமருபடியும்
அயோத்தியாபுரிநிதுபர்ன மகாராசன்சனையினும்பின்று அந்தகன்கா
ராசனைத்தாண்டிவிட்டுவரும்போது அவ்விடத்தில் பாகவனென் அம்மரு
வரவந்து எங்களைத்தடுத்துப் பேசாதெல்லாம் பேசிப்போனார் அவரை
ப்பார்த்தால் மெத்தவும் விகாரரூபமுள்ளவராயிருக்கிறார் இதுதான்நா
ககன்போய்க் கண்ணென்தோமையாராசனே

தமயந்திக்கு-விமராசன். சொல்லிருத்தம்
தினமேனமுதத்தினுளே செவ்வியேரென்றதுதான்
பந்துப்போய் ப்பார்த்தபோத்தி வினையிதுபர்னன்பக்கல்
நங்கையயருக்கக்கண்டு கவினாவந்தாரங்கேட்டு
இங்கினோவந்தாரம்மா யினியிதற்கென்னசெய்வோம்

[வம்] அகோசரனும் எனதுபுத்தராகாமனியாகிய தமயந்தி நானு
ப்பினகாரணப்பிரோகிதான்செருமுழுதுந்தேடிக்கானுமல் அயோத்தியா
புப்பட்டணத்திற்போய் அந்தகனாராசனைத் துணித்தாரகனாம்அப்போ
து அவ்விடத்தில் சேத்துப்பேசினவர் ஒருவருமில்லை திருப்புக்காணில்
யாரோ ஒருவிகித்தமுள்ளவன்வந்து இவர்களைமறித்துப்பேசாதெல்லாம்
பேசிப்போனானும் ஆனால்எனக்குச்சந்தேகமில்லை உன்பருஷனாகவேயி
ருக்கவேணும் இதைகென்னயயோசனை செய்கிறதுசொல்லுமம்மாநா
யே.

தமயந்திசொல்லிருத்தம்

தலையெடுத்துபெற்றெடுத்த தந்தையேசரணங்கேளீர்
நிலத்தென்றதமயந்திக்கு இரண்டாம்விவாகமென்று
சயமாம்பாட்டி னும்யார்கருக்கினிலிதுபர்னெந்திரன்
வருகவேவிரூபாதுதான் வசத்தினிலனுப்புயிரே

[வம்] அகோசரனாளு சரணமையாகவாயி எனதுதந்தையாகியவி
ராசனேஇப்படிஎன்மகள் தமயந்திக்கு இரண்டாவது சயமாம்பாட்டி
ருப்பபால் சகலதேர்த்துராசாக்களும் வந்திருக்கிறார்கள்நானேநீயோ
கயத்துக்கு முகத்தமான்படியால் தாமும் அகிசெக்கிரத்தில் யதுசே
ருமென்றுரிதுபர்னமகாராசனுக்கு கிருபாணப்பினால் அவருடனே
எனதுயாரும் வந்தேருவானாயாகவாயி

விமராசன். விருத்தம்

நிப்பெருமயோத்தியானுஞ் செயரிதுபர்னெந்திரற்கு
யிப்பெருமவிமராசனெழுதியிருப்பங்கேளீர்

பாரினிலெனதுபுத்திரி பாய்ந்துதமயந்திக்குச்
குரியவுதயத்திற்குச்சயமாம்பெனச்சொல்லியே

[வம்] அகோவாரூமையா சாரானுளே இத்தகிருபந்தைப்போத்தியா
புரியாளப்பட்ட சிதாம்பலமகாராஜனிடத்திற் கொடுத்துவதப்பதேச
த்தில் தமயந்திக்கு இரண்டாவது விவாகமான படியால்சகலதேர்தாம்
முரியவுதயத்துரு பகாத்தமென்றுசொல்லி சலிதையால் வருமபடி தெரி
யப்படுத்திவாருக்கோபம்சாணபுரோகிதாளே

சாரானு-ரிதுபர்னராஜனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

தலமெலாம்புகழாநிருத்ததயரிதுபர்னராஜே
சலமறுவிமராஜன்சாரானுளவந்தோமையா
கிலமெலாம்பியசெண்டார்விவாகமென்மசொருக்கென்று
உவனகயாய்ச்செய்திசொல்லிலையைத்தரச்சொன்னாரே

[வம்] அகோவாரூமையா ரிதுபர்னமகாராஜனே விதர்ப்பதேசத்தை
யாளப்பட்ட விமராஜன்புத்திரியாகிய தமயந்திக்கு இரண்டாவதுசயமா
ம் காட்டியிருப்பதால் சகலதேசத்து ராஜாக்களும் வந்திருக்கொச்ச
தாமும் அகிசெக்கிரத்தில்வரவேண்டியது நானே குரியவுதயத்துக்குரு
கத்தமான்படியால் வந்தேரவேணும்மயாமகாராஜனே

பொதுவிருத்தம்

கரத்தலிசெங்கோல்கொண்டகாலகாலிமராஜன்
வாவிட்டகிருபந்தனை மன்னவரிதுபர்கேக்கொள்
தாயிருஞ்சனையிலோகிதன்னிலைவாசித்துபார்த்துச்
கிரவனுனத்தக்கொண்டு ஜெயபேரிமுழக்கினுளே

ரிதுபர்னராஜன். சொல்லிருத்தம்

கொண்டதோச்சக்கிரவந்தி கொடுத்துவனயாம்போனார்
பெண்டவள்கமக்கில்லாமற் பின்னொருவருக்குமுண்டோ
இன்னவள்கவிதற்பதேசயிந்தசனாளுக்கெல்லெனும்
செருகாதததைப்பூட்டி உட்கருவார்தொல்லிரே

[வம்] அகோவாரூம்பிள்ளையகாரதிமாக்களே விதர்ப்பதேசத்திற் த
மயந்திக்குஇரண்டாவது முகத்தமான்படியால்சகலதேர்தாம்
வேளை அகத்தப்பெண்ணுணவன் கமக்குக்கிடைத்தாலும் திடைக்குக்கிடை
குரியவுதயத்துக்கு கபலமக்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறவர்கள் ஆர்சொ
லுமபிள்ளைய சாரதிமாக்களே

சாரதிசொல்லிருத்தம்

வாழ்வினியமிருத்ததென்கள் மகாராசனெந்திரனும்
தாழ்வினியமிருத்ததென்கள் தலைப்பேர்தமயந்தி
தெனையாத்தென்கள் துமினியாபிட்டுவாம்போச
துமினியானுதமேக அருணாலமுடியானாயா

வசனம்,

அகோர நகரணமையாகவாயி ரிதுபர்ணமகாராஜனே தங்க
ஹத்தரவின்படிக்கு விதர்ப்பதேசத்துக்கு வந்ததவேணுமா ஹல்
பிரம் யோசனை தூரமிருக்குது ஆனபடியால்நாளை ருரியவதயத்துக்கு
ம்போகவேணுமென்றால்வகைகளேயும் சூரியபகவான் சாரதியான அ
ருண னுலேயும் முடியாதையாகவாயி

பாகவன் சொல்லி ருத்தம்

போதபுரியர்கள் போத மும்புரவலாசரணங்கேளும்
தாக்காளொட்டி யிற்தேவாந் தானடத்துவரானந்தர்
வேகமாய்ந்த நட நடத்தும்கித்தையென்னிடத்திலுண்டு
புகவேனமிருந்தாலேகுளொம்புருகுயிரே

பாகவன் சொல்-தரு இ-ம்-மோனம்-வகதாளம்

சரணஞ்சரண வமயனே தயாபரவிருபகரா
சாரத்தியஞ்செய்வேனையனே
அருணன்மேரோட்டி வவனெனக்கிணையாமோ
தரணையோசனைவழிதேவச் சொல்லுப் பொய்போமோ

ரிதுபர்ணம் சொல்தரு

சொல்லுமென்பாகவனே சொகுசா அவசர
கலாயாகியோதொகை சொல்லும்பாகவனே
தொல்லுலகறியவேகமாமெனவிமன்
கருக்காய்வரச்சொன்னதால் தொலைதூரமிருக்குதே (சொல்)

இருந்தால்நாளை யேருவோமினிதாய்நிதா
விதமாய்ப்பதமாய்நிதிவேனையனே
வருந்தவேண்டாமோரு முகூர்த்தந்தனிலவிமன்
மாநகர்த்தேயுமமைநானேகொண்டேருவன் [இருந்தால்]

(இராசன்) நான்கொண்டுசெல்வேனென்றாய் நல்லாய்வல்லாய்

நில்லாய்சொல்லாய் நாமுமப்படிசொல்வோம்

தேன்மலரணி துழந் தமயந்திக்குமணஞ்

செய்யமோகங்குடி கூணத்தினில்விதர்ப்புரி (நான்)

ரிதுபர்ணராஜன் சொல்வசனம்

அகோவாரும்பிள்ளையபாகவனே நம்முடைகுதிலாலாயத்தில் போய்
நல்லபுரவியைப் பார்த்துவந்து நம்பிடதேனா அலங்காரஞ்செய்துக்கட
டிசவாரிக்கேதுவாகவந்து சொல்லும்பிள்ளையபாகவனே

பாகவன் சொல்-விருத்தம்

அரிகரிபுரிவிவாசா அகாதரகூடகரையானம்

நிருவிளசெயலினுலே செகமொருகுடையிலாண்டு
கரியவனுமெந்தன் கண்ணிசெய்கபடத்தாலும்
செய்யையாரதசாரத்தியஞ் செய்வதற்காளானேனே

பாகவன் புலம்பல்-கண்ணிகள்-தி-ம்-கீலாம்புரி-ஹதிதாளம்

என்னசெய்குவேனையோ என்மலிவிதிவசம்

இப்படிக்கிடுக்குதோஎன்னசெய்வோன்

மன்னர்மன்னவர்கட்கு மன்னவனுய்விருந்து

வாழ்த்தபலனிதவோமாதவனே

சுவாயி

தன்னைப்பணித்தவர்க்குத் தானேபணித்தாத

சாரதயஞ்செய்யாவுமென் நலிவிதியோ

சுவாயி

முன்னஞ்செய்தபலமோ இரகர்செய்யுத்தலமோ

முடிந்ததப்படியோதான் முரகரியே

சுவாயி

திக்கெங்கும்புகழ்மென்ற சக்ரபுகத்தரித்த

செய்வலுமையுதுகன்றச்செய்ருவாளோஎன்றேவி

சுவாயி

விக்கம்பெரிசென்றெண்ணிக்ககதையிரும்பினுளோ

சோதனைசெய்குறாளோ ருசுத்தானே

சுவாயி

தெற்குவடக்காய்திங்கன் திண்கர்ணமாறினும்

சித்தங்கலங்கிடாளோ தேவிதியோ

சுவாயி

விதநினைவிதுமிமந்தன் நினைவுமந்தியாளோ

செய்யுதியாய்ச்சேரிசெய்யலோ

சுவாயி

பாகவன்-விருத்தம்.

ஐயனேயசாரகோவே அடியேனாரதிகாரம்

செய்யவேயுரைத்தாப்பிரை சிவகாரஞ்செய்துக்கதேன்

மெய்யாகவிதற்கும்விமன் விதர்ப்பதேசத்தினுக்கும்

ஐயாரிங்காதற்காண் ஆண்டவாசொல்லுவோமே.

(வ-ம்) அகோவாருக்கனையாகவாயி ரிதுபர்ணமகாராஜனே தேவரீர
காரப்படிக்குத் தேனா அலங்காரஞ்செய்தவந்தேன் இதற்கும்விசய
தேசத்தன்கும அயிரம்யோசனை தூரமிருப்பதினேகாலதாசஞ்செய்
பாமல் தேவரீர் சேரிலெழுந்தருளவேணுமையாகவாயி.

பொதுவிருத்தம்.

சாதிக்கொண்டேவந்த தங்கமாரத்திலேதான்

வாரிதகவாமென்கிண மண்டலமோடுங்க

மேருகவையோத்ததிண்டோளன் லெச்சனாத்தேமேற்கொன்

கிதுபர்விதர்ப்பேசஞ்சேரேபுறப்பட்டுமே.

நபர்வாராஜன் விதர்ப்பதேசம்முகமென்று இ-ம்-மோகவ-நகர-
ராஜனரிதபர்ணன் ருபேறியென்றாய் நகர்க்குடதேசனை

ஆடுக்கவிவாணர் ஆரியர்

ஆலமச்சாரதாணிக்ருபெரிந்தேயே

வாசயிகுமபலவீர் வரடைகளிசெயே

மன்னாதிசையவந்து நன்னயம்பேசவே

(சாஜன்)

தேயத்தனிலேவிமரஜக்புத்திரிளன்-தேவிதமயந்திக்கே

மீட

கூஅ

தமயந்திநாடகம்

முவுலகுநாடியகயமாநாட்டியே-முகூர்த்தத்துக்கேருத்தகே

மாசேகமாமகதேதிபூவுலஞ்செய்ய வே

வானவாய்வரு மகர்மாரிபெய்ய வே

கோருத்துடனேகன் வர்பரிசுண்ட வே

குறின்களனுமாசித்தேதலிண்ணிற்றாண்ட வே [ராஜன்]

ரிதபர்னன்சொல்-விருத்தம்.

தேநீரிநிதபர்னேந்திரன் செல்லுப்போதினேதான்

சாகராநுலிவிழ்ச் சாகரிகைக்குவரத்து

தேவையிலிடமிறுத்திச் சிகிரிக்குள்ளிந்தென்று

வாய்குஞ்சாநறுவன் பெய்துவிருகுவாயே.

(வ-ம) அகோவாரும்பிள்ளையாகவாராந்தமேலி வருகிறவேகத்தி
னே மேலேபேட்டிருந்த சாகராநுலிபூமியிலேவிழ்ந்து விட்டது.
சற்றுமேலேதொடங்கிவிடத்திடவிடப்போய்பார்த்தெடுத்துவா
ரும்பிள்ளையாகவாரியே.

பாகவன்சொல்-விருத்தம்.

தேந்தேநிறுத்துமென்றுசெப்பியவிதற்குள்ளாக

பாறுமயோசனைதான்மூன்றுபார்க்குதுமிய்ப்போ

காரியம்பெரிதூர்முல்கைக்கேவெல்லவேனும

வாருமென்றுவந்ததேதவகவையாமகத்தினே.

(வ-ம) அகோவாரும்பிள்ளையாகவாரி ரிதபர்னமகாராஜனே தேவரீ
வர்கள் தேவரீநிறுத்தவேனுமென்றுசொன்னதற்குள்ளாகத்தேவரானது
மூன்றுமயோசனைதூர்மவாதுவிட்டது.தாம் வந்தாரியம் பெரிதெயொ
ழியதுவபோனது பெரிதல்லகாலதாமிசமாவிகிம்மதுகையால் தேவரோ
ட்கிடுகெனையாகவாரி.

ரிதபர்னார்ஜன்-தரு.

அண்டபுலனரின்கெதிர்பதியும் அகிரகந்தக்கிரமும்

விண்டலன்உளிநபரி பாய்நின்றவேகத்தால் மேலவொருபுறமும்

கண்கிரகெகிக் கித்திடென்றேயிவன்

காவலனன்றேப்போலே காணுதுவன்

என்குபெசிக்கொள்ள விற்றரிதபர்னார்ஜன்

மண்டலாதிபலுத்தண்டலிப்பாகவன்

[ராசனரிதி]

பொது-விருத்தம்.

அதிமலும்ரிதபர்னேந்திரனேதூரக்கள்செல்லக்

குதுவாகளினேப்பாயாகுது குறிகண்டிப்பாணப்போ

அதிதூரையாயிழந்து அகவமந்திரம்போதித்து

எதிர்நிற்கிதிபர்னேந்திரனியப் புலவனார்திக்கே

(வ-ம) அகோதெம்படியென்றதுநிற்ப்பிரகாரம் ரிதபர்னார்ஜனது
வந்தேரிலேநிற்குகொண்டிருப்போதுமேலேபேட்டிருந்தசாகராய்நி
ந்துபோக அதை எடுத்துவருபடியெல்ல அப்போது பாகவன்அதிம

தமயந்திநாடகம்

கூஅ

ன்றுயோசனை தூர்த்துக்கப்பறம் விழித்தபோசுகதென்றுசமா தானஞ்
சொல்லியவழத்துக் கொண்டுவர அப்போதுகுறின்கள் அனை கம்பேர
சனை தூரம்வந்தி னுலுளப்படைந்து தத்தளிக்கிறதைப்பார்த்துபாகவன்
குறின்களை யவிழ்த்துதண்ணிரிகாட்டி அவவத்துக்கு அகவமந்திரங்க
னோப்போதித்துகுறின்களைகடவுட்கொடுத்துக்கொண்டே நிறகிறபாகவனை
ப்பார்த்து ரிதபர்னார்ஜன்சொல்லுகிறவிதம் எப்படியென்று

ரிதபர்னார்ஜன்சொல்-விருத்தம்.

என்கமெழும்பல்லவிரதசாரதியேளைய

வனமிதிவ்வாழ்த்தானிமரக்கைழக்கரிதாய்பூக்கள்

கணிதமொன்றுரைப்பேக்கோய்காய்பழவலகாக்கம்

புனிதமாயிலைகங்கோடிபோய்பார்த்துவருகுவீரே.

(வ-ம) அகோவாரும்பிள்ளையாகவாரரதியே இந்த அகவமந்திரமா
னதுஇப்பேர்க்கொக்கேவெழுள்ள அகவத்திற்குப்போதித்து இவ்வள
வுதூரம்வந்ததான் என்குக்கண்டதுமிலே கேட்டதுமிலேஆறல்ச
னெரும்கிரகெசெய்கிறென்ருமீதா எதிரேநிற்கிற தானிமரத்தில
பூவகம்மகாயலகம் கலிலகம்மலிலைகள் கோடியிருக்கிறதீர்ப்போய்
ண்ணிப்பார்த்து வாரும்பிள்ளையாகவாரியே.

பொது-விருத்தம்.

கனிமொழிபார்க்கமயந்திமதுகவாணக்

கருத்தறிவோமென்றுரிதபர்னன்றேனா

அனிலமதமெ கண்டகவையாடத்தும்போது

அரசனாத்திடுகண்க்கையாய்த்துபார்க்கத்

தனிலலனும்வாந்துமரத்தின்கீழ்கின்றது

தான்றிக்காவொன்றிகெத்தன்னக்காணக்

சனிபகவாளேழையுஞ்சரியாய்ச்சென்று

சக்கரவத்திருமுன் நெழ்த்துசாநதுவானே.

சனிபகவான் நளராஜனுக்கு முன்வருதன்-தரு

இ-ம-கலியாணி-திருபுடைசாளம்.

கொடுக்களை தாண்டித்தேடிசேர களாரஜேதிரன் ஓர்சா
காவலி

ருகுவாகெடுத்த சோசனேசோதித்து

மாருதியையுடன்றாணி மரத்தடியிர்க்குதித்து (காணி

த்திரிவிழுவார் சித்தார்த்தேசுவரம்

ஜனகாதிபர்னிலை தளர்ச்செய்தபாண

அக்களாஸ்பிரமன் சித்தகலகம்பல

சகரகைநெருங்கும்படி பாடித்தெனாதாநர்

உதவலக்களிலுள்ளஜை முகத்திற்கெனயும்

எனப்புகழ்க்கொட யானாயிச்செய்யும்

தமயந்திநாடகம்

பத்திப்பிடித்துத்தாழ வாழவைத்தமிழ்தீரன்

நத்திப்பணிசுவோலாசட்சிக்குழப்பகாரன்.

(காசு)

ஆதிபிலேதமயந்தி நனைக்கொள்ள

ஆசைகொண்டாசவன் வேண்டாமென்றுதள்ள

வேதனைசெய்ய மனந்தனிவேயெண்ணி

வெருகாலமாயநளன் விடுசெய்தேகண்ணி

பாதத்திலேநீர் ஊதவிடந்நைதப்பற்றி

பதிருவியச்செய்த சகிபகவான்வெற்றி

கோபத்தையுடனக் குறையைபெல்லாம்விட்டு

கொடுத்திடவரம்நான் நனக்கேயுடன்பட்டே.

(காசு)

வித்தனைபாரும் பறித்திவைப்பீதாநி

பிசான்செய்வசெய லென்றிருந்தானளவியி

பத்தினித்தமயந்தி பதிவிருதாக்கினி

பத்தித்தவிக்குதே யென்செய்குவோமியி

அத்தமயமாய்வு மரசாதிபயனிம்.

அவுனக்குண்டாக வறள்செய்தறித்பமும்

வைத்துவிஷமா புரிவாளமுடிசூட்டி

வருகுவோமென்றெண்ணித் திருவுளத்திங்காட்டி

(காசு)

எளரஜன் சகிபகவான் தத்தித்தல-கண்ணிமர்.

இ-ம-மத்தியமரவி-ஆதிதாளம்.

ஆதிபகவானே யருளாளநமஸ்காரம்

வேதமுதலோ தத்திக்கும் மேலாநஸ்காரம்

கந்தனமுதலுக்கொழிந்தாமன்சுராமன்

முத்தத்துயர்ப்பிலேசெய்த முத்திநமஸ்காரம்

வித்தன்கேரவித்தன் அரித்தகதிரன்சுராதத்தன்

எந்தாயிடாகொள்ளசெய்த பிறைவாநமஸ்காரம்

கனகம்நனினைகன்புகழ கனத்தமாபுரியும்

ஜனகிநிறைபிருக்கச்செய்த கலாபிசமஸ்காரம்

சசன் அளமேசனிர்திர சசவிக்கிவினசன்

நிசமலையலுமேசெய்த-கீலாநமஸ்காரம்

மமளின்மறைதேவாமுகம் வணங்குஞ்செயல்பெற்றேன்

தாராநகலாசகி யிசாநமஸ்காரம்.

எளரஜன்சொல்-விருத்தம்

சோதியெகட்டேவெண்ணத் தயரதுத்தின்பகல்கும்

ஆகவக்கொழுந்தேயென்னை யானாருளசெய்யுமாய

வறுகுற்றஞ்செய்தவ மின்பாபொருத்துக்கப்பீர்

வசமாருளதுபாத மலாடிசாணத்தானே.

(வ-ம-) அகோசாணஞ்சாணமையாகவாசரி சகிசாரகவானே

கரிவாசன் கந்தபேதேநான் தணையனாதினென்குமரபயந்திர

தமயந்திநாடகம்

பெற்றேன் அடியெய்தீர்நன்னகுற்றஞ்செய்திருத்தபோதிலும் தேவரீர
க்கள் பொறுத்ததுடக்கிக்கவேனுமையாகவாயி.

சகிபகவான்சொல்-விருத்தம்.

எத்தனைப்பணித்தபோற்ற மிராஜாஜேந்திராகேள்

வந்தனைசெய்ததெல்லா மனதுசுத்தோஷமாச்ச

உந்தனைச்சேதித்தோம்நர்;முமக்கொருகுறையிலில்லை

வந்தநானுனக்குவேண்டும் வந்தனைபருளுவோமே.

(வ-ம-) அகோவாருமையா எளரஜனே நானுனக்குச்செய்தவருசின்

பிணலும் கொடுமைபிணலும் நீர் யனம்பொருத்த சத்தியந்தவறிடாமலும்

ம் பெரியோர்களை கித்தியாமலும் இனகாலனாயின்படாதபாடெல்லாம்

பட்டுவெதப்பயினிலே உக்களபதித்தாக்கினி கம்மை பிரவும் தறிக்குற

ஆகையால் கொடுகுணமாபிதும் உக்களிடத்திலிருக்கமுடியாத உம

குத்தவேளையான வாதனக்கேனும் தருகிறோம்பின்னாராஜனே.

இராஜன்சொல்-தரு-தி-ம-பத்தவாளி-அடைதாளம்.

கவாயிசான் மெய்களையானாய்

சகிபகவானே தத்தத்தாளைய

கெமத்தேரீனுடலா-உம்மை

நினையாதபேர்க்கு;மாத்திரங்குலகாலா

(கவாயி)

சொஞ்சியேளநீரா-கிருவய

செய்தேன்செய்தேனினோரோ

வாமெல்லாந்தருகுவென்பாதுயுத்தன்

மனதறித்தேனினியாய்

(சொஞ்சியி)

பண்மசெய்ததவந்தானே-வித்தப்

வாரிக்குறையெய்தெய்தேனே

தொண்டகாமுமக் கொதிர்சுரே-என்னைத்

தொட்டுவிட்டாஸ்காயே

(கவாயி)

உன்னுளாகிவினியேது-உக்க

விடாரிக்குத்தமுடியாத

சொல்லுந்தேனாமல்வாத-எதிர்

சொல்லவொண்ணாது இருக்காவிப்போது (சொஞ்சியி)

காரணனைக்கிராஜா-யும்மைக்

கருதுவாரளன்பர்கோ

தாரணியிச்சகிபீசா-சர்வ

ஜீவாசுத்தானியாரா

(கவாயி)

சாமிக்கச்செல்லுமகானும்-இதோ

நாதனைத்தேவியாரும்

சோடுகத்தருக்குறையாம-கத

மாதவுன்னுட்டனைக்கட்டும்

(சொஞ்சியி)

சொல்லுதல்-விருத்தம்

பாணியிற்றவந்தித்தபகலானேசாணமயா
தானவனுனம் புதாசினவெகச்செய்த
மாறுபாடென்றும் வாழவுசமக்கிணடாகத்
தினாக்கூட்டேதொகிறவடித்திணையெயே.

(வ-ம) சாணஞ் சாணமயா கவாமி சகியிகரபகலானே தேவரீவாகி
ன் திரிமூத்திகளையும் கெடுக்கதக்கதாகச் செய்தவைவந்த மகாபா
வரே அடியென்பேசில் கிருபையைத்த என்னிடசரிக்கிரகையும கொ
ண்டபட்டபேனாயும் கெட்டபேனாயும் இதுமுதல் தாங்கனணுநா
மல் தவம்பிசைத்தா வேணுமயா கவாமி.

சகியிகரவசொல்-வசனம்.

அகோவாரும் பிள்ளைய ராஜனே கீ: கேட்டுக்கொண்டபடியே வர்
பரசாதமுத்தேதாம் ஆனால் இந்த தாணிவிருகத்தினிழவிலே வாதவ
ர்களைத்தவிர மற்றொருவாகிடைக்கிலும் காண் அணுகிறதில்லை கீர் இந்த
கூணமே அந்த புய்காராஜாவிலிடத்தில் போய் குகாடினால் அவனைத்
தேர்த்தவைவது உமமைக்கெலிக்கவைவது உளக்குச்சகலாரம்பிராசியி
க்களும் வரும்படிக்குச்செய்த உமக்கு பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவைக்கி
றேன் போய்வாரும் பிள்ளைய ராஜனே.

பாதவன் ரிதபர்னாஜன்சொல்-விருத்தம்.

எத்தனைவைத்தேயாளு மிறைவனெனெலக்கீளீர்
உத்தன்வாய்மொழிப்படிக்கு வுபர்தாணியின்புஞ்சாயும்
சாதேகமில்லக்கஞ்சரியாகிறுக்குகிப்போ
கிந்தையும்கிழந்தா முகு சொல்லுவோமெழுந்திரே.

(உ-ம) அகோசாணஞ்சாணமயா கவாமி தாங்கன்சொல்லிய கண
க்குப்பிரகாரம் அந்தத்தாணிவிருகத்திப்பிழை காய் பழம் இதுமு
தலானதுகளும் சரியாகிறுக்கிறது இது மகா அருமையான வித்தையா
கிருக்குதயா கவாமி.

ரிதபர்னாஜன்சொல்-விருத்தம்.

அருமையாமரதாரதய மதுசெயுமார்க்காகேள்
அருமையாகவமத்திர மனதமக்கருளிக்கெய்தால்
அருமையாமென தவித்தை புதன்காணுகருரைப்பேன்
அருமையாமெனியகல்ல வசவமத்திரசொல்லவாயே

(வ-ம) அகோ வாரும் பிள்ளைய ராஜனே உம்பிட அவமத்திரம் கமக்
கூக்காண்பித்தால் உஷுக்குகாணிவிருகத்திக்கு சொல்லுவேன் பி
ளைய பாசுவனே.

பாசுவன்சொல்-விருத்தம்.

செங்கிருவனஞ்செல் சொகாஜநிபோதறி
வைத்திருவாழ்ந்தேவ பாயுபாயிசரித்த

ம் நிராமுக்குதாப்பேன் மனிதனிலிருந்துகொள்ளி
வந்தநோய்களாச்சுறுருதுவிச்சொல்லுவோமே.

(வ-ம) அகோவாருமயா ரிதபர்னமகாராஜாவே அத்தும்முத்திக
ளாலும் தங்குடாத மத்திரம் உமக்குத்தெரிவித்தேன் அடியெனக்கு
துணவிருஷத்தமத்திரமும் தெரிவித்த காசநாமசமாகாமங்கம்வாத
காரித்ததை கடிப்போவோம் வாருமயா ராஜனே.

பொத-வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் ரிதபர்னாஜாவானவர் தாணிவிருகத்த மத்திரம்
சாதிக்கு வுபதேசஞ்செய்ய அப்போதுபாவவனு னொராவும் ரித
பர்னாஜனுக்கு அவமத்திரம் போதிக்க இருவரும் சம்மதப்பட்டுத்
தப்பதேசத்தைகடி தெனாயிடக்கொண்டு வருகிறவேகத்தை தமயன்
தயாவளவ்பாத்த தம்மதப்பனாசிய விமாராஜனுக்குச்சொல்லுகிறே
நிம அப்படியென்றால்

விமாராஜனுக்குத்-தமயந்திசொல்-விருத்தம்

தந்தையையானக்கேளிந்தாணிவிண்ணாக்கி

வந்தும் தெரினவேகமகாராஜனேதீர்பாரும்

வந்தபாகவன்றுனெத்தனமனவானவல்லாள்வெது

இத்தவாது வருதன்னிலிசெனெருவரைக்கானேனே

(வ-ம) அகோசாணஞ்சாணமயா கவாமி என்னத்தையாயி விமார
காராஜனேஇதேதேவகிருகிறவேகத்தையும் தகவகோதையையும் த
தாளஎன்புடி ணுனஎளச்சகிரவத்திமகாராசோயல்லாமல் வேதன்
அத்தரிதபர்னாஜாவை எதிசென்றபழத்தவந்தால் அத்தசாதிவா
ருக்கப்பட்ட னொசையும் ஒருவர் அப்போது எல்லாபத்திக் கொ
ளவாமையாவே கவாமி.

பொத-விருத்தம்.

மகன் தமயந்திசொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டுமென்
அதிமகிழ்ச்செழுந்தவந்து அரதநாடுகொண்டென
தகனமயாயமுததக் தாருத்தனதரணயினிலைத்ததச்
ககிருத்தமதநாட்டுபெரித்தவாலிமன்குத்தானதே.

இதுவுமது.

சத்தோஷமாயிருத்த ரிதபர்கேத்திரங்

தமயந்தினைநாதுவிகைக்கெய்து

வத்தோமென்னதயுபகாரேனெரிந்தைப்போது

மத்தியிருத்திருகோ மாரமொலைய

பாதத்சோகணையுமிடம் முவந்த சீதத்தம்

பாதநுக்காரேனாபு. பப்பெய்து

புத்திவென னாரிதபர்னாஜன

போசனஞ்செய்தே பெருகதப்போத்தினே.

பொது-சாணம்

அதோதெப்படியென்றால் தீக்கப்பிரகாரம் நிறுப்பினாலாவான் அநிகையோக சதாரதத்தி வருகிறவேகத்தைத் தமயந்தியானபா ரதனத்தகப்பனாசிய விமாரஜனுக்குத் தெரிவித்து எதிர்த்தென்றவழி தவறும்படி சொல்ல அப்போது விமாரஜனாவர் நிறுப்பினாசனை எதிர்த்தென்றதலத்த லுட்காரச்செய்து கேதமகாரியத்தினைப்பெரிக்கொண்டிருக்க அப்போது நிறுப்பினாஜன் தமயந்திக்குமறுமுகத்தமென்று சொல்லியனுப்பினார்களே இவடத்தில் பந்தலஜைக்க விடவேதே சதேசத்தாஜாக்களும் வாலில்லை இன்றையவையிலிருந்து பார்ப்பமென்றுபோசித்திருக்க அதற்குள் பாகவனாகிய சாதிபானவர் ரததனையி னுதறி குறிகாக்கையிழத்துக்கொண்டுபோய் குறிகாட்டிமே டேறாவி ண்டுவிட்டிருக்க அதற்குமேல்தமயந்தி யானவன்செய்திறவிதமெப்படியென்றால்,

தமயந்தி தாதிக்குச்சொல்-விருத்தம்,

வாகுமென்றதெனினோ வார்த்தையென்றுகூங்கக்கேவீர்

சாநிக்குகிலையம் தனிவிறுப்பார்போய்நீங்கள்

கடறியென்னவெனயெல்லால் கடவேகலத்தபேசிப்

பாருநீயவாசொல்வார்த்தைப் பயனாகியநிறுவாயே.

(வ-ம்) அதோவாரும்பெண்ணேசகிமார்களுமயிடகுறிகாலாயத்தி லேநிறுப்பினாஜவுக்கு ரதசாரதியாக வேருருவாநிலத்திருக்குறோ அவரன்னையில் வெகுதகதிர வுபாயமாகப்போயஎனவெனப்பகையேயும் வருத்தங்களைபுஞ்சொல்லி அவர்குறிக்குணங்கையநிதவருகோமென னானேசகிமார்களு.

தாதிக்க-சாதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சாலமெல்லாமறித்தசாரதியானபாவா

காலங்கடேக்கிரிந்தக்கபடமாநிறுப்பதேனோ

மேலவர்களினோரும்மெச்சவாசதிராரத்யம்

காலமுமநியார்போலக்கலக்கையிடுக்கென்றோ.

தாதிசொல்-குறும்-ஆகிரி திரிபுடைதாளம்

என்னகணைய-நீ-வகொன்றுநியார்போலருக்கின்றோ

மன்னவரும்நித பானாஜனிடம்

உன்னிதமாய்தம் ஒட்டுஞ்சாரதியைநீர்

வினவியில்லாதெனவெனத்தமயந்திய

முன்னத்தனியிடடார மோசததக்குடன்பட்டார் (என்ன)

கொண்டபெண்ணேளேநீராமொண்டியவாவிட்டு

மண்டலத்தனிலென்கேயுறைநிறுக்குறையோ

ரணதேவகனெல்லாம்பாணிகொணந்துசெய்ய

விடைமொழிதாக்காரகொண்டிடமெனற்தார். [என்ன]

பிள்ளைபெண்டளையிடபிரித்தபேர்களுக்கு
எள்ளத்தனையிரக்கம்உள்ளத்திமிலிராதே
எள்ளத்தனையுசெய்தாலுங்காண்குந்தியபாய்பு
ஷக்காமற்போருவோனுபாவே (என்ன)
பாதித்தபிழுவேளாவனத்திவிட்ட
காதனைத்தேய்வாய்பிபாவியோ
ஆடுபிலேகொண்டனூஞ்செய்ததனன்
ஆகிபிள்ளையல்லவோனுபாவே

பாசவன்விருத்தம்

கண்டியேளேந்திரன்செய்தகதையெனமென்னிடத்தில்
அன்னிதமெனவேசொல்லியவன்செய்யவகதென்ன
உன்னிடதமயந்திக்கு உபகாரஞ்செய்யவந்த
மன்னகாரிதபர்கேதிரன் பாய்மொழிவந்தியாதே

[வ-ம்] அதோவாரும் பெண்ணே சகிமார்களை நீங்கள் என்னிடத்தி ல்வந்து அந்தளாஜிச்செய்த அக்கிரமத்தையும்மோசகனையும் சொல் லுவதிற்பயனென்ன காரணநிறுப்பின சாதிக்குச் சாரதியாகவந்த வ ன், என்னாளென்று பவித்த தமயந்திக்குச் செய்த பிழையோசந தைச்சொல்லவந்தீர்கள் இதெல்லாமல அந்த நிறுப்பினாஜவாண்டையி லேமோர்க்கொல்லால் அவர் அதற்குத்தகுந்த வுக்கிரவுசொல்லுவர் நீங்கள் என்னுடைய பேசுவதை என்னாஜா கண்டால் கொடுப்பார் போய்வாரும் பெண்ணே சகிமார்களை.

தாதிக்க-தமயந்திக்குச்சொல்-விருத்தம்.

காரியக்காரியான கற்றையத்தித்தாயே

கூறியமொழிப்படிக்கு குறிகாலாயத்திந்தென்ற

செருடனாகவந்ததை செப்பினும்என்க்காட்சு

எறுமாறுகப்பேசி எவ்வையனுப்பினோ.

[வ-ம்] அதோ சாணஞ் சாணமமமாதபே சாணாமேஸ்பரி தங்கள் திருவுளப்பிரகாரம் கண்டாராண்டிப்போல அலகாப்பாய்க்கசெய்த தங்கள் வளப்பம் வருத்தக்கையெல்லாரு சொல்லினும் அவர் ஒப்பா மல் வெருப்பாகப்பேசினாரும்மா தாயே.

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

கல்லதென்கசகியேயெந்த னுயனளேந்திரபுரன்

வல்லவனுனதானே மர்மமாயவார்த்தைசொல்லார்

சென்றுவிட்டப்பன்னிக்குத் தினுந் கையாநிதன்தன்

தல்லிதமெல்லாருமுபாயத்தையறிந்தியாதே

மறு

(வ-ம்) அகோவாரும் பெண்ணை சகிமார்களை சீக்கன் சொன்னவர்
தனைக்கு அகரிடங்கொடாத்தினால் சமயம்செய்யாது முதலானதுகுசெ
யதிறவிதங்களை உறித்தவாரும்பெண்ணை சகிமார்களை

தாதினசொல்லிநுத்தம்

என்னதான் சொல்லம்மையே திறைக்கையாரே
கனலில்தனிமேலாத் தரணபு கமெனகேசொல்லம்
உன்னிகையுபுந் தாதினசொல்லாக்கெய்யும்
அன்னமுக்கற்புதார்த்தமமர்க்குமப்பபாடுத
சகிமாசபயலசெய்திறிதஞ் சொல்லகண்ணிகள்

இ-ம்-சுறாஅ. ஆதிதா'ளம்

சொல்லுவோமம்மா அநியமசொல்லுவோமம்மா
அல்லியங்குழலம்மடலார்க்கதிபதியேயன் புடன்கேளம்மா
காளிலத்தனிவிதம்வாறுவததிலும் நாகுக்கண்டய்யோமம்மா
ததாரதியஞ்செய்யுஞ்சமயவலிதோதார்பதமாபிறுக்குதமமா
மாயமாயுப்பெரியுத நெருப்பிலிடைக்கதவகனையமமா
ஆயிராவளவொருசெடனாலுமகா தனாக்கவம்மா
தண்ணிலலாதுலெபுக்கப்பாணியில்கா தங்கொதிக்குதம்மா
விண்ணோர்மேலோரவர்கெய்யஞ்சமயலெச்சகாராளம்மா
காய்கிரகையுஞ்சாதமு மெரியலுங்கமென்றலாசம்
தாயேவிகுதாயகன்போலகேதானேதான் தமம்மா
தெயல்புதாத் தனின் முதற்பாசாதேவகதானபாகம்
மெய்யொய்யும்கந்திருவளமறிவும்கெகுதிரேஷ்டம்மா
வேளாறியென்குதர்ப்பாயமெதவுக வேலமாயிந்தக்
காவினிலைவாசஞ்செய்யுமு அபநாடகம்மா
சகைசெயலவ்வாணனே துணைவாசலேறி ந்தால்
ஆசையுடனானளிப் பக்த சோக்தாலுமெனதவம்மா
பாசமின்னபேலேருகநிலா டோலப் பழனமாய் வறியார்போல்
பாசவன்போலவாதிருப்பதன்சொல்லியந்தனம்மா

சமயத்திறிததம்

ஆதலையான்களியெய் வாமமாசே
சாதிகன்பாசெனதார்புதகற்புதார்த்தம்
திரைத்திரைகொக்கெடுக்கெய்யுதிரை
ரெய்கெய்யுதிரை துபாபுதனைசெய்கெனே

(வ-ம்) அகோவாரும் பெண்ணை சகிமார்களை அலர்னமக்கொத
முதற்பதார்த்தங்களில் மெளனத்திமாக்கக் கொஞ்சகேட்டுவங்கிற
த்திரையினாலுல் கார்போசனஞ்செய்துசொல்லுதறென்கொர்களை

சகிமாசலிநுத்தம்

ஐயாசாதிரேயென்ககையாய்க் தமயாதிப்பெண்
வயக்கதனலில்முதற் துருளுயோசனபுதநினா
செய்யாமகமெய்வகசெய்குருளபுதித்தவுத்தன்
மகையு:லித்தாதுவாய்க்கெடுக்கெய்யுதிரை

(வ-ம்) அகோவாரும் பெண்ணை சகிமார்களை அலர்னமக்கொத
முதற்பதார்த்தங்களில் மெளனத்திமாக்கக் கொஞ்சகேட்டுவங்கிற
த்திரையினாலுல் கார்போசனஞ்செய்துசொல்லுதறென்கொர்களை
மெய்யொய்யும்கந்திருவளமறிவும்கெகுதிரேஷ்டம்மா
வேளாறியென்குதர்ப்பாயமெதவுக வேலமாயிந்தக்
காவினிலைவாசஞ்செய்யுமு அபநாடகம்மா
சகைசெயலவ்வாணனே துணைவாசலேறி ந்தால்
ஆசையுடனானளிப் பக்த சோக்தாலுமெனதவம்மா
பாசமின்னபேலேருகநிலா டோலப் பழனமாய் வறியார்போல்
பாசவன்போலவாதிருப்பதன்சொல்லியந்தனம்மா

சாதிரேயென்ககையாய்க் தமயாதிப்பெண்

தாதிமாநேருக்ககையாய்க் தமயாதிப்பெண்
சாதிரேயென்ககையாய்க் தமயாதிப்பெண்
தோதமானதெய்யும்கந்திருவளமறிவும்கெகுதிரேஷ்டம்மா
வேளாறியென்குதர்ப்பாயமெதவுக வேலமாயிந்தக்
காவினிலைவாசஞ்செய்யுமு அபநாடகம்மா
சகைசெயலவ்வாணனே துணைவாசலேறி ந்தால்
ஆசையுடனானளிப் பக்த சோக்தாலுமெனதவம்மா
பாசமின்னபேலேருகநிலா டோலப் பழனமாய் வறியார்போல்
பாசவன்போலவாதிருப்பதன்சொல்லியந்தனம்மா

(வ-ம்) அகோவாரும் பெண்ணை சகிமார்களை அலர்னமக்கொத
முதற்பதார்த்தங்களில் மெளனத்திமாக்கக் கொஞ்சகேட்டுவங்கிற
த்திரையினாலுல் கார்போசனஞ்செய்துசொல்லுதறென்கொர்களை
மெய்யொய்யும்கந்திருவளமறிவும்கெகுதிரேஷ்டம்மா
வேளாறியென்குதர்ப்பாயமெதவுக வேலமாயிந்தக்
காவினிலைவாசஞ்செய்யுமு அபநாடகம்மா
சகைசெயலவ்வாணனே துணைவாசலேறி ந்தால்
ஆசையுடனானளிப் பக்த சோக்தாலுமெனதவம்மா
பாசமின்னபேலேருகநிலா டோலப் பழனமாய் வறியார்போல்
பாசவன்போலவாதிருப்பதன்சொல்லியந்தனம்மா

சகைசெயலவ்வாணனே துணைவாசலேறி ந்தால்

பொதுமையென்குதர்ப்பாயமெதவுக வேலமாயிந்தக்
காவினிலைவாசஞ்செய்யுமு அபநாடகம்மா
சகைசெயலவ்வாணனே துணைவாசலேறி ந்தால்
ஆசையுடனானளிப் பக்த சோக்தாலுமெனதவம்மா
பாசமின்னபேலேருகநிலா டோலப் பழனமாய் வறியார்போல்
பாசவன்போலவாதிருப்பதன்சொல்லியந்தனம்மா

(வ-ம்) அகோவாரும் பெண்ணை சகிமார்களை அலர்னமக்கொத
முதற்பதார்த்தங்களில் மெளனத்திமாக்கக் கொஞ்சகேட்டுவங்கிற
த்திரையினாலுல் கார்போசனஞ்செய்துசொல்லுதறென்கொர்களை
மெய்யொய்யும்கந்திருவளமறிவும்கெகுதிரேஷ்டம்மா
வேளாறியென்குதர்ப்பாயமெதவுக வேலமாயிந்தக்
காவினிலைவாசஞ்செய்யுமு அபநாடகம்மா
சகைசெயலவ்வாணனே துணைவாசலேறி ந்தால்
ஆசையுடனானளிப் பக்த சோக்தாலுமெனதவம்மா
பாசமின்னபேலேருகநிலா டோலப் பழனமாய் வறியார்போல்
பாசவன்போலவாதிருப்பதன்சொல்லியந்தனம்மா

தமயந்திசொல்லிஞ்சம்

ஆர்வலனாதீமாயோகட்டிமர்வகனெஞ்சன்
செல்வனாகட்டிக்கட்டிச்சென்றவாழ்வனெனவிட்டால்
சொல்வனதயந்திநகனகருசெவிலவந்தரேவிர
இல்லையோபுத்திரசோபமெந்தயக்குரைசெய்விரே
(ஊ-ம) அகோலாரும்பெண்ணை சகிமார்களை நீங்கள்வாக்கிவந்த ச
தமயந்திபதார்த்தங்கனும் என்வததாலாடிய நளராஜன்செய்த சரப்ப
டேயசகலமல் யெறல்ல ஆகிலும் இன்னமொருதரம் பிள்ளைகளைக்கூட
நக்கென்கிபேயானது அவர் ஆந்தப் பிள்ளைகளைக்கண்டவுடனே புத்திர
வர்களுகுயிருப்பதம் இல்லாமலும் பார்த்தவருந்த சொல்லும்பெண்
னைசகிமார்களை

சகிகள்-பாலரைக்கட்டிகருதருதல்-தரு-இ-ம்

சகிகார்பாணம்-ஆகிதாளம்

பாலரையழைத்தவந்தரே-சாரதிபிடம்

பாலரையழைத்தவந்தரே

ஞாலமெங்கும்புழைளராகவனவாசஞ்செல்ல

செவியும்விமனவசெவியுதையந்திசொல்ல

(பா)

வாலவயதிந்திரிந்தே-நக்கதையவிட்டு

வந்ததாதையிடமிருந்தே

காலங்கழித்திவந்தகாலிசெய்தபடத்தாலிந்த

கோலமாயிருக்கும்விந்தகொற்றவனிடத்திநகொந்தப் (பா)

மாயச்சுதாழ்க்கெடுத்தே-கெடுத்தும்

மனைவியையபுங்காய்ந்தலவித்தே

யோய்வனத்தில்கொண்டிப்புரவலர்க்காளாகத்தேறி

சேவிலும்மனமேவசரித்திரியுறையென்னகூறி (பா)

சாரதி-பிள்ளைகளைக்கண்டுபுலம்பா-கனலிகள்

இ-ம்-யிலவா-ரி-கிரிபுடைதாளம்

ஆகிலும்செவியுச்சுதானந்தகொவந்தா

ஆர்வலன்கெல்லாநாழகாகப்பிறந்தேனே

இவ்வந்தவிமலபுருகொலைபிரந்தேனே

புண்ணியமே விரப்பயனமபெல்லாமபார்க்க

வந்தகுவிந்தவுழைபெருந்தே-னெந்ததேனரி

இந்தக்கனக-ஆக்கோ இந்ந்தேனிருந்தேனரி

காமலமலியுமித்தவா-நினைப்ப-ஆரி

கருமலசமோவிதவசமோகாங்கொனேனே

நாணனே - இத்த

நாணனே

நாணனே - பூர்வ

நாணனே

வாகுதேவா - நான்

வாகுதேவா

வாகுதேவா - செயத்

வாகுதேவா

கலைத்தரும்பதபோல்மேலுபுதேமனதைய கொணுகோபா என்ன
கிட்டகுழையோலிந்தகேலுமாகினேனைய கொணுகோபா
புலவசனமகந்தப் பகவதிஸ்சேயா ஆரி கொணுகோபா கொணு
காவையப்பிரி-கலாவதங்கசெயல் கொணுகோபா
மன்னாசப்பெறந்த வாழ்த்துபோதம்போதும் மாந்தனே இத்த
பாருகலெயுபிரி வலத்திருத்தவருண்டோ மாதகனே
பொருகொருசாரத்திபுத்திரொயும்விட்டேன் மாதகனே இத்தப்
தள்ளுககயிர்கொடுக்கப் பொருளொன்றுமில்லையே மாதகனே (ஆதி)

பிள்ளையம்பார்த்த தாஜம்சொல்லிஞ்சம்,

அப்பாவெல்லாமியையயா யாட்டெற்றபாலர்க்கை

கட்டாகெல்லும்வந்தி-க-கொருசொந்தருண்டோ

ஒப்பாருமுண்டாப்போ வுண்டகங்குழந்தையென்கை

இப்போதுதிந்ததங்க விரும்பிடமேருவீரே,

(ஊ-ம) அகோலாரும் வனகிரு கனவனியான செல்வனமத்த்களே
நீங்கள்வெற்றபாலர்களை உகனைப்போல எள்கிவாண்டு குழந்தை
கலிருத்தவ அதுகளை விட்டுப்பிரிந்த அரோகனாசகிது இசெய்வனெ
ன்மம காமமுடையவரிது தெரிதென்றுபிள்ளைமென்ச-திலயும் விட்டு
விட்ட நிறுவின தாஜனிடத்தில் வளசெய்துக்கொண்டருந்த பிம்பதே
வன் கலையி னெழுதிருவே உக்கனைக்கண்டவுடன பிள்ளைகள் குடபகம்
கந்த அகேக விதமனடத்த உகனைக்கண்டமாதந்தரம் மறபதயுரு
சந்தோஷமாகினேன் இப்போது ஏதாவதவகஞ்சுருக்கொடுப்போமெ
ன்றால்வகயிலொன்றுமில்லையேபோய்வாருக்களப்பா மைந்தர்களே

சகிசன்-தூரஜனைத்தந்தித்தல்வண்ணிகர்,

இ-ம்-தூரகேரி-ஆகிதாளம்

என்னகாணுமுகத்தி-தயாங்கன்

எவ்வருழந்தவயக்கண்டேதுகண்ணயா

கண்ணியமெனக்குப் பிள்ளைகிரண்மென்று

கண்ணெருநாலசச்செய்வனாராசே

தமயந்திநாடகம் சம்பவங்கோத்திஞல்

தாங்குக்காரவனவாச மேனியுத்தியா

காமலசெய்யவும் சாரதபகுசெய்யவும்

நகலிதிருக்கையில் நகலிமமெனவேன

மாமியிலமலிக்கப் படிக்கக்களசனும்

மக்களாலிடிலயிதுவளக்கக்கொன்றாவா

தனந்தொடுநவரிடத்திற்செலவதாக
இருபதாயிதகவிதன் ஏந்திழைப்பெண்ணோ
தந்திரமாகவந்த நளினிகரையிடுல்
தமயந்திபிழையானகாண சாரதியேபாபா
இத்தம்பிரதாபத்தை பென்னிடங்கி விதசொன்னால்
எனக்கென்னவெரியுங்கா னேந்திழையேபெண்ண,
நாடிகள் தமயந்திக்குச்சொல்லிஞ்சுத்தம்,
அவ்வையர்க்குக்கொல்ல வாயாளேசசணந்தாகன்
சொன்ன சொற்படிக்குவாங்கன் சுதையுமதிடுவிட்டு
பன்னியேழுவந்த பர்க்குழம்பால் தம்மைத்
தன்னிடமார்பிறசேத்துத் தழுவி யேபனுப்படுகே.

(வ-ம்) தகோசேனமம்மா ராஜபாமேஸ்வரிதங்கள் இருவாய்மொழிப்ப
றுமே பின்னோகளை உவந்தவொண்டு அவர்முன்பு பரப் பேசுமேயுது
அதற்குமுன்னதாக ஓங்குது பின்னோகைக்கண்டு வாரியெடுத்து உச்சி
வையமொத்தமழுது புலம்பி அப்பாவுக்குக் கொடுக்க எவ்வகை
நெய்யுறையிலேயே - போய்வாருங்களை மன அனுப்ப அப்பேதநாங்கள்
வனமலிக்கு எங்கள் பின்னோகைக்கண்டு அழகென்றயதாசனமென்ன
வென்றுகேட்ட அவரதந்திடுல் கொடாமல் னக்கிரகண்டு பின்னோகளுண்
டு அகதவிட்டுவந்து அகேக்காளச்சென்று தொல்லி அவர் ஒப்பாமல்
வெறுப்பாகப்பேசுறப்பொதாயே

தமயந்திவிமலாஜினைக்குச்சொல்-விரும்பம்

தந்திரமாகவந்த சாரயவிரலாறெல்லாரு
சந்தரமாவந்திசேக்கிண்பாங்ககெத்தன்
வார்த்தையவாக்குக்காட்ட மவமெலிச்செழுக்காரிப்போ
எந்தொருபாடுபாபோ பிவிவிடாழைத்தமே.

(வ-ம்) தகோசேனமம்மா ராஜபாமேஸ்வரிதங்கள் இருவாய்மொழிப்ப
றுமே பின்னோகளை உவந்தவொண்டு அவர்முன்பு பரப் பேசுமேயுது
அதற்குமுன்னதாக ஓங்குது பின்னோகைக்கண்டு வாரியெடுத்து உச்சி
வையமொத்தமழுது புலம்பி அப்பாவுக்குக் கொடுக்க எவ்வகை
நெய்யுறையிலேயே - போய்வாருங்களை மன அனுப்ப அப்பேதநாங்கள்
வனமலிக்கு எங்கள் பின்னோகைக்கண்டு அழகென்றயதாசனமென்ன
வென்றுகேட்ட அவரதந்திடுல் கொடாமல் னக்கிரகண்டு பின்னோகளுண்
டு அகதவிட்டுவந்து அகேக்காளச்சென்று தொல்லி அவர் ஒப்பாமல்
வெறுப்பாகப்பேசுறப்பொதாயே

சந்திரமாமேஸ்வரிதங்கள் இருவாய்மொழிப்ப

சந்திரமாமேஸ்வரிதங்கள் இருவாய்மொழிப்ப

வந்தராதையப்பர்க்கவாஞ்சையாடுப்பதாலே
எந்தராதையப்பர்க்கவாஞ்சையாடுப்பதாலே
(வ-ம்) தகோசேனமம்மா ராஜபாமேஸ்வரிதங்கள் இருவாய்மொழிப்ப
றுமே பின்னோகளை உவந்தவொண்டு அவர்முன்பு பரப் பேசுமேயுது
அதற்குமுன்னதாக ஓங்குது பின்னோகைக்கண்டு வாரியெடுத்து உச்சி
வையமொத்தமழுது புலம்பி அப்பாவுக்குக் கொடுக்க எவ்வகை
நெய்யுறையிலேயே - போய்வாருங்களை மன அனுப்ப அப்பேதநாங்கள்
வனமலிக்கு எங்கள் பின்னோகைக்கண்டு அழகென்றயதாசனமென்ன
வென்றுகேட்ட அவரதந்திடுல் கொடாமல் னக்கிரகண்டு பின்னோகளுண்
டு அகதவிட்டுவந்து அகேக்காளச்சென்று தொல்லி அவர் ஒப்பாமல்
வெறுப்பாகப்பேசுறப்பொதாயே

சிறப்பின் சாதிக்குச்சொல்-விரும்பம்,
ஜெயமலாய்ப்புலுமெத்தம் தேர்ப்பாசனசேனாக்கள்
மகிழ்விராட்டன் வரவழிந்திருப்பதாலே
அகமதிக்குறையாம வளசமுக்கித்தெய்து
கருமடவாங்குமேகித் தந்திரவாழ்வாயே.
(வ-ம்) தகோசேனமம்மா ராஜபாமேஸ்வரிதங்கள் இருவாய்மொழிப்ப
றுமே பின்னோகளை உவந்தவொண்டு அவர்முன்பு பரப் பேசுமேயுது
அதற்குமுன்னதாக ஓங்குது பின்னோகைக்கண்டு வாரியெடுத்து உச்சி
வையமொத்தமழுது புலம்பி அப்பாவுக்குக் கொடுக்க எவ்வகை
நெய்யுறையிலேயே - போய்வாருங்களை மன அனுப்ப அப்பேதநாங்கள்
வனமலிக்கு எங்கள் பின்னோகைக்கண்டு அழகென்றயதாசனமென்ன
வென்றுகேட்ட அவரதந்திடுல் கொடாமல் னக்கிரகண்டு பின்னோகளுண்
டு அகதவிட்டுவந்து அகேக்காளச்சென்று தொல்லி அவர் ஒப்பாமல்
வெறுப்பாகப்பேசுறப்பொதாயே

சாதி விமலாஜினைக்குச்சொல்-விரும்பம்,
தேவத்திரையப்பாக்கள் சிவந்திரையாருருமெத்தம்
வாகத்தார்பறிக்குமபாவி திரைப்பொய்ப்பாபென்னித்
தாமவளமுத்தவா தாரவென்றவாத்தாலும்
பாகவளமுத்தவா தாரவென்றவாத்தாலும்

(வ-ம்) தகோசேனமம்மா ராஜபாமேஸ்வரிதங்கள் இருவாய்மொழிப்ப
றுமே பின்னோகளை உவந்தவொண்டு அவர்முன்பு பரப் பேசுமேயுது
அதற்குமுன்னதாக ஓங்குது பின்னோகைக்கண்டு வாரியெடுத்து உச்சி
வையமொத்தமழுது புலம்பி அப்பாவுக்குக் கொடுக்க எவ்வகை
நெய்யுறையிலேயே - போய்வாருங்களை மன அனுப்ப அப்பேதநாங்கள்
வனமலிக்கு எங்கள் பின்னோகைக்கண்டு அழகென்றயதாசனமென்ன
வென்றுகேட்ட அவரதந்திடுல் கொடாமல் னக்கிரகண்டு பின்னோகளுண்
டு அகதவிட்டுவந்து அகேக்காளச்சென்று தொல்லி அவர் ஒப்பாமல்
வெறுப்பாகப்பேசுறப்பொதாயே

விமலாஜினைக்குச்சொல்-விரும்பம்,
பாலகங்கித்தெய்தா பாலகங்கித்தெய்தா
தேவத்திரையப்பாக்கள் சிவந்திரையாருருமெத்தம்
வாகத்தார்பறிக்குமபாவி திரைப்பொய்ப்பாபென்னித்
தாமவளமுத்தவா தாரவென்றவாத்தாலும்
பாகவளமுத்தவா தாரவென்றவாத்தாலும்

(வ-ம்) தகோசேனமம்மா ராஜபாமேஸ்வரிதங்கள் இருவாய்மொழிப்ப
றுமே பின்னோகளை உவந்தவொண்டு அவர்முன்பு பரப் பேசுமேயுது
அதற்குமுன்னதாக ஓங்குது பின்னோகைக்கண்டு வாரியெடுத்து உச்சி
வையமொத்தமழுது புலம்பி அப்பாவுக்குக் கொடுக்க எவ்வகை
நெய்யுறையிலேயே - போய்வாருங்களை மன அனுப்ப அப்பேதநாங்கள்
வனமலிக்கு எங்கள் பின்னோகைக்கண்டு அழகென்றயதாசனமென்ன
வென்றுகேட்ட அவரதந்திடுல் கொடாமல் னக்கிரகண்டு பின்னோகளுண்
டு அகதவிட்டுவந்து அகேக்காளச்சென்று தொல்லி அவர் ஒப்பாமல்
வெறுப்பாகப்பேசுறப்பொதாயே

சந்திரமாமேஸ்வரிதங்கள் இருவாய்மொழிப்ப

ககீழ்

தமயந்திநாடகம்

தோஷமான் வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருப்போமையா சாதி சி
போஷ்டரே

சாதிசொல்-கண் கரிநன்-இ-ம்-காம்போதி-வக்தாளம்,
கிம்மாசனவொடுக்கத்தகாது தேரோட்டுஞ்சாதினான்
உம்முடவ்சரிபானா ஆனோமருகனே சம்மத்தியோகவாயி
உம்பிடபெண்டனக் கேசுமயலோகைவத்தினுலே
எம்மிடசாவுப்பியே விதபாகவனுக்கிதகுமோகவாயி
எவகன் தன்ராஜ்வும் மத்திரிதுணையிலாமலேயொண்டியாச்
சங்கையாலவித்திருப்பயோன்போகவே தான்விதைதாருமையா
மங்களகமென்ன அநிலேகமாகவத்தினுலே
ஆவதமலேசாபியதாலெனக்குத் தரவதுசெப்வீர்வாரினையா
சுதென்னகாரணக்கா னென்னையிந்தபாக்கியசாவி
வாதைப்பட்டமுதலிழுத்த புலம்பிசும்புறொன்றுமறியேனையா
சுதென்தகக்குறையோதிரிகரி எந்தவ்விதிதானே
போதம்பேரதுமையா இத்தகவன்மன் லபோகவிடைதருவீர்,

விமராவன்-விருத்தம்,

குழியதித்தகாததபாகன் கொற்றவனானிருனென்று
தெறித்துமேவிமராவன் ஐயநளனிருகைத்தாவி
அருமையாமபேர்தன்னை யவாமடிதன்வினைவத்து
ஒருகையாய்த்மதுபெண்ணு னுடனழுதுனாசெய்வாரே,
விமராவன்புலம்பல்-கண்ணிசன். இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்
ஐயநளனாஜத்தா யானும்மைவரவாழைக்கச்
செய்தவுபாயத்த விது செயலமதசாகியாக
வையசமுழுதாதேடி மன்னநிதபர்வனிடம்
மேக்கருதியேவல்செய்த விதமுமிகத்தெரிந்தோம்
இக்கவெத்தினங்களுசெய்தே யிவ்விதித்தினைமுப்பித்தோம்
சுத்தேகமாய்த்நினைந்தோ சம்பதிப்ப னெனத்தேவி
எத்தன்மேந்தோபவனவயம் லென்மகளைத்தேர்த்தவாழ்வீர்
மாமநர்முதம்பாருமையா மன தறியவாமரு ண்டோ (அய்ய)

சாதிசொல்-விருத்தம்,

புலம்புதமுல்ல பிளவையப்பெற்றபேரன்
காலல்லரிஞ்சுததித்தி கனிப்புயலிடகிதோன்றம்
நிதபர்வகனானுல செகத்திலிவகையுண்டாகும்
சுதெந்தகைத்தித்தொன்னு வியாதொன் தாத்திலேனே

தமயந்திநாடகம்

நாயக

(க-ம்) ஆகோசானஞ்சான்றமையா கையி உலகத்திலேவென்னை
ய்மென்றவர்களுக்கும் வித்தியுண்டாகும் செந்நியாலித்திற மின்போ
கோப்பெற்றவர்களுக்கு அபவித்தியுண்டாகும் ஆகையால் காலேரிது
யானாஜாவுக்கு பூழிறகு செய்யப்பட்டவன்கேவலமாயி வக்திசான்
கென்று பாயித்த சன்னிப்பெகவது தருமமல்ல இப்பிப்பப்பட்டபா
சியமதிவைப்பெற்ற லுமக்கு என்னகுறதச்சல் அக்க கனாசாகவான
தான் என் அயருக்கத்தகமான ரிதுபர்வரானவ வாகவறத்திருக்கி
நீர் அயருக்கே மருகலியானஞ்செய்தவையும் எக்கனாஜுல் தனியே
யிருப்பார் கன்போய் வகுக்கிறையாகையி.

தமயந்தி-சாதிக்குச்சொல்-விருத்தம்

வல்லகாகுதமெத்தன் மன்வாவகவாநியாதா
சொல்கிறமொழியைக்கேட்டுத் துடிக்குமெத்தனாபி
கெல்லுபேயர்மொய்வுழக்கை மெய்ப்போலபெகவார்தன்
பொல்லாதபாபியெய்க்கு புன்கலுத்தனாத்தினாயிர்,
தமயந்திசொல்-கண்ணிசன்-இ-ம்-புண்ணுவாராபி-வக்தாளம்

என்னவாத்தைசொல்லத்தனித்திர்-பிசானாதனே

இதாதகுமோகிவீர்

கண்ணியெத்தகா யாரென்றென்னியே

சுடமாயுனாத்திர் கதைமிகவேளிரித்திர்

பொன்மும்மொருளும் பூமிமெனையும்

கிண்ணையும்கிரித்தி ரித்தமேலுமாயிருத்திர்

மன்னநிதபர்வன் வாராசிட்டாரிக்கு

வெறுவோசாபியத்தம் அநித்தோகவாபி

பெண்டனாயிட்டுத்த மனடலஞ்சத்திப்

புரித்திருப்பாருமுண்டே தாகுக்கேகவதங்கனே

கொண்டபுருஷனும கொண்டசுஞ்செய்திமக்

தோதைமெய்செய்வானே தேவக்காயெய்னானே

சன்னடாவிவான்பெய்க்கிவகையிடச்

சம்மித்தியோவாநாதுவாயே தர்மமாமோயித்துவாயே

பொது-விருத்தம்

ய்த்தகவம்பாசிரிடத் கொடாந்செய்வ

மன்னுவெய்தகாததே வாதாமியோது

மரு

கந்தமலர்க்குழையே தமயந்திமாது

கண்ணனுருமாறுபுன்மக்கூற்றம்வாடிச்

சீர்தையன்ஸ்மெழுதெனவேறிநிச்சோபக்

திராமலொருவையாய்த்தன்பமெய்திச்

சுந்தரமாயிருந்திருமுடம்பேதித்தது

ஐயாருந்துகோபமுடன்கொல்லுவாரே

சாரதிதமயந்தியைப்பார்த்து-கோபமாய்ச்சொல்-தரு

இ-மபுன்னுலவாளி-அட்டாளம்

என்னைக்கண்டமுயதிதேத-பெண்ணே

என்னைக்கண்டமுயதிதேது

இதற்குமுயறொத்தமுண்டோவதையோது

உன்மனக்குறையெல்லாந்திர-நின்றே

உன்றன்வாய்துணர்க்கேகபரித

மன்னரிதுபர்னாக்கோபெண்ணே-கிட்டி

மறுகளியாண்மென்றனுப்பினத்தாலே

இன்னம்விசாரமென்னையோனே-திது

சொன்னேனுன்றன்வாய்க்கேக்காதுதானே

(என்னை)

நளரான்சொல்-விருத்தம்.

நளனெனவெனயெண்ணுதேநற்றமயந்திமா-தே

அழகுமாய்ப்பினாய்க்கிம்-என்னைப்பித்தாரநாணுக்கொப்பாய்

வளர்மதிமுத்ததினாமேமறுகளியாணஞ்செய்து

வளமகிழ்ந்திருக்கலாமேவனக்குண்டோகிலேசத்தானே

(க-ம.) அகோவாராய்பெண்ணே தமயந்தி என்னையுன்புருஷனின்

துநினைத்தாயிகவும்வருகப்படுகிறாய் நூதே வனதகப்பனாகியவிம

ராதன் நளனுக்குமேலாவநாயகனையுறவது உனக்கு மது-விமணஞ்

செய்யப்படுகிறார் இனிமேலுனக்குக் கிலேசம் வேண்டியதென்ன சொ

ல்லும்பெண்ணே தமயந்தி

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

அன்னியப்போலெவன்வையத்திரிப்போலாமோ

உன்னையின்கழைக்கயித வயாயுஞ்செய்தோமென்கவாமி

வள்ளிடபுடவையாதி மிடைமியினிநகருதேதான்

மன்னவாபோதுப்போது மிழைசெய்வாய்நொயே

தமயந்திக்கும்-நாணுகுறந்தக்கம்-தரு

இ-ம-தா-கதி-ஆதி-தாளம்.

சொல்லு வுரியாயாமோ-என்கவாமிபோதீர்

சொல்லுதுவரியாயாமோ

தல்லவப்பெரியோரிக்கா-விவந்தன்-வினெழுந்த

வல்லவா-னுஞ்சொத்த மனையவன்-கண்ணினாச்சித்த

(சொல்ல)

வெல்லதுவெருகடினமே-மெல்லியர்சொல்லே

வெல்லதுகெருகடினமே

வல்லமைரிஞ்சக்காலன் வார்த்தையறியாதவான்

சொல்லைமயலாய்சொபஞ்சம் தேவையா-மறுபுறம்

[வெண்]

சொல்லையிதயாதோ-உன்னையிதரி

காலமியா தவரோ

புலகாலிடம்போலே யா-பாரித்தெ-மெலே

ஞாலத்திலேயுமிமலேவான்மக-தத்தினுலே

(சொல்ல)

சொல்லையிதயாதோ-பரண-தயா

சொல்லுகிறார்-மெல்லமேலே

தொத்தமிடமிடாருக்காலே தோளவப்போருத்தம்மேலே

வந்தவர்க்கு-ருக்காலே-தொத்தினுஞ்சொல்லவாயே

(வெண்)

புத்திரவா-ருக்காலே-மெல்லமேலே

மெத்தவர்க்கு-மெல்லமேலே

ருத்தமிடமிடாருக்காலே தோளவப்போருத்தம்மேலே

மித்தமிடமிடாருக்காலே தோளவப்போருத்தம்மேலே

(சொல்ல)

தொண்டபு-ருக்காலே-தொத்தினுஞ்சொல்லவாயே

ருக்காலே-தொத்தினுஞ்சொல்லவாயே

மெல்லமேலே-தொத்தினுஞ்சொல்லவாயே

பெண்ணு-மெல்லமேலே-தொத்தினுஞ்சொல்லவாயே

(கெ)

தொத்தமிடமிடாருக்காலே தோளவப்போருத்தம்மேலே

மித்தமிடமிடாருக்காலே தோளவப்போருத்தம்மேலே

தொண்டபு-ருக்காலே-தொத்தினுஞ்சொல்லவாயே

ருக்காலே-தொத்தினுஞ்சொல்லவாயே

பெண்ணு-மெல்லமேலே-தொத்தினுஞ்சொல்லவாயே

மித்தமிடமிடாருக்காலே தோளவப்போருத்தம்மேலே

தொண்டபு-ருக்காலே-தொத்தினுஞ்சொல்லவாயே

(கெ)

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

என்-மிடமதந்தி-வினெழுந்த

தன்னையின்கழைக்கயித வயாயுஞ்செய்தோமென்கவாமி

வள்ளிடபுடவையாதி மிடைமியினிநகருதேதான்

மன்னவாபோதுப்போது மிழைசெய்வாய்நொயே

[க-ம்] அகோசனாஞ் சாணமையச சுவாமிதேவர் என்னுடையவன் தமயந்திநாட்டும் இப்படிக்குச்சொல்லவது கியாயமல்ல அப்படிக்கு ம தமயயனாஞ் செயயசெனத்தனத்தால் ஆகாயவாணி பூமிதேவி யதி யர்களை இரண்டாவதுதமயமாய்மட்டி மீருக்குதாபாரும்கலைதேசத்தா ராசாக்கள் வந்திருக்குறாகளோ சொல்லும் கிரிது பள்ளாலுவினிடமா யேவற்பணிவினை செய்துக்கொண்டிருக்குறது தெரிந்து உம்மைநிலை த்துக்கொழக்க வேண்டியகாரணமாயழைத்தேழியவேநல் லமனத்திலா னது வாக்கிலான்னு கினைத்திருந்தது தங்களுக்குச் சர்க்கேமிருக்கால் முப்பத்துமுகத்தோடுதேவர்க்கும் பூமிக்காராயணமூர்த்தி பாநசாக்ஷியா கஜைக்கடிக்கினியில் மூழ்கியிருந்து ஸயகிதேன் பிற்பாடாநிலும் தேவரீ ரிருமயவைத்து என்னை இரகசிக்கவேணுமையா சுவாமி.

தேவர்கள்கருகிற-பொதவிருத்தம்.

தந்தையுடன்றயந்தி மயிலாந்தானல்
தனையசெய்களாராஜன்னுள்ளின்பு-
சந்தியசெயனையறவைதனஞ்சேர்த்துத்
தாமசையினிலேசீர்பேற்றயங்கும்போது
இந்திரனுத்திராணிபிற்றேவன்வாணி
யிலக்குமிசாணாசனீஸ்பரியுதேவர்
வந்துவாகனாருடாகவானில்
மகிழ்துள்ளவற்றைக்கண்டெவசனித்தாரே.

[க-ம்] அகோசனாஞ் செய்ஞால் இத்தப்பிரகாரம் தமையத்தியான வளகுதிகளாதித்திரிசூத்த சாநிகையகாலழைத்து வந்தப்பார்த்தத ன்னுடைய வள்திர அமையாளத்தையுள் கண்டிப்பித்து தன்புருஷனே பெனதுகிச்சரித்த அகோசனமாய் சாநினைப்போக கற்பிடாமல் மடி யைப்பிடித்துக்கொண்டுநுழைந்தொருவா சம்மந்தாகம் மத்தியிலா மல் இடங்கொட்டாமல் களாரான் திடத்தெத்தாருகிருக் கிறதகத்தமயந்தி யார்தலை ஒப்பிராணாதா கம்மயுகியானாஞ்செய்வளத்தனித்ததல்ல உம்மைமயமுக்க இக்கயோசனை செய்ததெல்லாமல் கேதநல்ல அப்படிக்குச் சர்க்கேமிருந்தால் இத்தகத்தென்குழியில்மூழ்கியொழுகிவருகிறதென ன்னு அக்கடையில்மூழ்கி கீழ்வினையாடி கருகாகியில் அப்பிறாறுப்பத் துறங்கோடி தேவர்க்களும் காற்பத்தென்குழியில் கீழ்வினையாடி ஆகா யவாணிபூமிதேவியார் இரமூர்த்திக்கும் அவரகர்களே அநிறவாகனாநிச னிலேறிகொண்டே ஆகாயமார்க்கமாயவந்து னளாராஜனுக்குச் சமரவாந குசெய்வளகுதென்தவகாராக.

தேவர்கள்கருகிற-தரு-இ-ம்-மோனம்-ரகதாளம்.

கந்தாநாணம்வந்தா-மயிலாநிலும்
கந்தாநாணம்வந்தா
பங்கயத்திருமர்வம் பார்வதிவேனியும்
ஐக்காக்குரிசிறு மதுராசுறாநடல் (கந்தாநாணம்)
இந்திராநிகேவரவா நிஷிமுலெ செழுந்துகையாகுதா
சந்திராதித்திரதொழ அஷ்டவகக்கள் தருமதேவனதகங்குற
கந்தாத்தமப்பிறு காநதரூர்கித்
தோனாமேனகையாமைபதிவேந்தமைகடனமாடக் (கந்தா)
ஆரபவாணிபுடன் விரை வுமையேனாடனகேனும்
தகாநிருத்தாருந் துக்கணவகையிலமாவதாநும்
போகருயியறமேகாநிபரும
புளிபாஞ்சகவுடன்புலிசரிஷ்-குடன் (கந்தா)
தேவரீசனாராஜனம்-இனையுமேதாத்திராஞ்செய்-தரு
இம்மாதகையத்திரியை ஆதோமள.

அரகாசுவரன் காராரவன் அம்பிகைகாராசனம்
கிய சம்போசனகாராசனம்
பாநிசெயிர் பக்கொகக்க
மாலலோசுரு கியசாணமகிற குலபாணிமேலிசாணம்
தவகையகத்துதி காதா சீதா
கம்பப்பொற்பாசா சிவசாணம்-லோக
காமகிரிதா சிவசாணம் பகாரகா பகாடகிசாசா
பஞ்சவதிசுந்தரிசாணம் கெல்லஞ்செயுண்டவாசிகசாணம்
இராமஞ்செய்-விருத்தம்.
கெசிகவேனேபோற்றி செங்குறானேபோதறி
பலமறத்தான்டபிக்குப் பத்தகாரனேபோதறி
நல்லதிசுதகப்போற்றம் கம்பனேயவாநாழிலே
ஆவமறத்தாளகையெக்க ளாண்டவாபோதறிபோற்றி

[க-ம்] அகோசனாஞ் சாணமையசுவாமி முப்பத்துமுகத்தோடு தே வர்கள் காற்பத்தென்குழியில் கீழி களரன் மெய்யமிபுருடர் கீத்தவி யாதார் நமபுநாசகர் இத்த அண்டவிடை சாசாண்களி சிருக்கம்ப ட எதம்புண்டவாநொழுக்களாபத்தாநகருலகத்தமயோநிக்குக்கே ளாம் தேவருகிருகசம்பட்ட திரிநாத்திகளே சாணஞ் சாணமைய சுவாமி.

தேவர்கள்கருகிற-விருத்தம்.

தருமமேசொருபமாந சகாலாசகரீந்திரா
பாதகம்படவே மேண்டம் பத்தி யுந் திறேவி

ஒரு குறையுட்கில்லை யுன்கெலாம் ரீயோனாய்
கரியம் கர்க்கோடகசெப்தகாரணமகலுந்தாரே

(வ-ம்) அகோவாரும் பிள்ளாய்ச்சத்தியக்கப்பாத நளனமகாராஜாவேதி
க்காய்சாககிருப்பாய் உன் தேனியாகிய தமயந்தியின்பேரில் ஒரு அணு
வனவாகியும் நீராமியம் எண்ணத்தகாது இத்தப்பதிவிரதையானபத்
தினியும் நீயும் உன்பிள்ளைகளுந் கூடிவாழ்த்துக் கொண்டிருந் துதே
வர்க்கோடான் தன்விருத்தருபகவை வங்கலத்திருக்குறார் ஆனதால் உ
ம்முடைய சிசுருபத்தை வெளிப்படுத்தி எப்போதும்போலே அரகாசுநீ
செய்துகொண்டிருந்து அத்தியகாலவேளையில் நம்மிடமதவிவந்து சே
ரும்பிள்ளாய் நளாஜவே

சகியகரன் சொல் விருத்தம்.

சத்யவாசகமென்கூளுத் தலறுதலேதபூபா
இத்தனைநாளுமுன்ன யிடுக்கென்கமிகவேசெய்தேன்
சித்தமுமறிந்துவுன்றன் செல்வருத்தேயியோம்
சுததமுஞ்ஞழவாழ்த்து கவித்தரகாளுவாயே

(வ-ம்) அகோவாரும் பிள்ளாய் நளாஜவே அத்தத்தமயந்தியைநா
ன்கரியானாளுசெய்யவேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கேன் நீவந்து கலி
யானஞ்செய்யப்படியால் உன்மனைப்பாத பாக்கெள்ளம் பறித்திவைக்க
வேண்டுமென்று உம்மனடையில் புகிரணவேஷித் கார்த்திருத்தேன்
இத்தப்பதிவிரத வகுநாய் உம்மிடத்தில் அனுபிததற்கு ஏதானில்
லாம் விருத்தவிட்டது ஆவிலும்கான் நினைத்தகிரிதிக்கினை நிறையேற
வேண்டாவதால் உம்மிடருதிக்காலில் ஒரு எள்ளுமுனை நீயா யாமலி
ருத்தவிட்டது அதின்பழிபாக உன்னுடைய சகலகலத்தினைப் பேத
ளித்த இவ்வளவு அலங்கோலஞ் செய்தவிட்டேன் நீரிதுவகையாலு
தருமேஜய மென்று நம்பி விருத்தப்படியான உன்பேரிலும் மறுபடியும்
காமேழ ம்மகத்தவிட்டது ஆகியினுலே நீரித்தகாணமே உம்மிட சூ
ரவதகப்பென்று உன்பென்சாதி பிள்ளைகளுடன் கலந்து அத்தப்பு
ட்டாராஜ விட்டதில் போய்மறு குதாடி உம்மிடாச்சிர மெல்லாகனக
கொண்டு முன்பே லபதின் மடகதகமாய் தாங்கியபரிபாணஞ் செய
துக்கொண்டி ககலாவிருப்பிள்ளாய் நளாஜவே.

கர்க்கோடகன் விருத்தம்.

கடல்நெஞ்சையுண்டவிசுக் கலக்கிட்ச்செய்தேதவன்
மடமகனாகித்தகொண்டமபலகவித்தவானை
கடலென்க ண்டாய் நளாசேந்திராவுந் துண்டலுந் போலாநான்
விடவென்கடசியந்தோர்தகலமேனயெழும்பித் தகயாநே

வசனம்

அகோவாரும் பிள்ளாய் நளாஜவே திரிமூர்த்தி கனைப் பங்கப்படு
த்திவைத்த சகியகரபகலான் அத்தத்தமயந்தி பேரில்வைத்ததுகாசரினா
ல்உம்மை இவளவுபாட பாடுகெள்ளம் பறித்திவைத்தார்களென்பேரில்
நீர் ஆபாசப்படவேண்டாம் உம்மிடச்சத்யகத்தியமானது சாத்தியமோகி
லிகரவோகை நெஞ்சுப்படியாகச் செய்தவிட்டது அத்தகிரிகாபகலான்
பயத்துளக்கேசாபக்கொடுக்கிறாரே வென்று எண்ணக் கொண்டிருக்கிற
காணமுன்னமே என் லிஷ்த்தினுலே விருத்தருபம்வரும்படி செய்திருத்த
தை இத்தோகான் வாக்கிக்கொண்டி உம்மிடபூரவ ரூபகதைத் தந்து விட்
டேன் நீயும் உன்பென்சாதி பிள்ளைகளுந் கூடிவாழ்த்து எக் சக்கிராதி
பத்யாயிருத்த அரகாட்சி செய்துகொண்டுகொண்டியில் அடியிலிடபா
தாராவித்தகமலவகனிலே வந்துசேரும்பிள்ளாய் நளாஜவே

பொது-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் இத்தத்தகாரம் தமயந்தியுள்ளதான
ந் தர்க்கஞ்செய்து அக்கிரியில் தமயந்தி மூட்டிக் கொடுத்தவா அப்போது
முய்யத்தமூக்கோடிதேவர்களும்கத்தகம் தானஞ்செய்தகர்க்கோடக
ஞ்முன்பு பூரவ ரூபத்தைப்பெற்றுக்கொள்ள பிறகுசகலதேவதானும்
அவாகிரிடக்கலுக்குச்செல்ல அதின்பிறகு சகலாசாக்கலும் தமயந்தி
யும் விமரகனும் பிள்ளைகளும தவனாயிவ்வந்த இடம்புரி வன்புரிபாக
நளாசனதுக்குச் சாணமகாததநிக அப்போது அயோத்திகையானப
ட்டரிதபர்நளாஜன் இத்தச்செய்தினை யெல்லா கேட்டு திடுக்கிடும்
பயத்துகெடுக்கிவழப்பணிவிடைகளைச் செய்யச்சொன்னோமென்று
நளாசனனைடைவத்த காலில்விழுந்த அறதபுலம்போன்செய்தஅபசா
சத்தையெல்லாபொதுத்ததான் மனமறியாமற்செய்தபிழையைப்பெ
றுக்கவேண்டுமென்றுமிஷகத்தித்ததச் சரவாஞ்செய்திவீதமெப்படியெ
ன்றால்.

பொது-விருத்தம்.

தேவிராசருளாக்கண்டிசென்றார்
திண்டியகர்க்கோடகன்தன்னுருவவமாற்ற
மாயமாயவக்துவின்று தன்னுபத்தை
வாங்கிக்கொண்டேயியின் னளாசேந்திரன்
சாருருபத்துடவேவிளக்கக்கண்டு
காயகியும்பணிந்துமகிழ்கருகில்நித்த
ஆதரணெய்தரிதுபர்வன்னகர
அடிபணிக்தவணங்கியுலாபிகாரே

நளராஜன் நிறுவனம் - தோத்திரஞ்செய்தி - கண்ணின்

இருந்தோடும் - திரிபுடையான்

சாணஞ்சாணமாய் நளராஜன்

தாயாதிதியேசானம்

வருவாயினதா லாயாமலுமையே

வாயினேனெனவாய்

ஆதித்தேவரையவவசெய்யச்சொல்லவும்

ஆருமே ஆண்டவனே

தேவரையவவசெய்யத்தோஷமனுபவிப்பேன்

தேவரையவவசெய்யத்தோஷமனுபவிப்பேன்

வருத்தியேனெனவென்கோருதேவென்கொல்லேன்

மன்னக்குமன்னக்கோவே - பிது

மெருத்தமோவுலகொர்க்குமறித்தவஞ்சையல்ல

மெருத்தமோவுலகொர்க்குமறித்தவஞ்சையல்ல

நிறுவனவிருத்தம்

விக்காமலிதகாணிகலெந்தர்க்காசேலோக

சகலவந்தியஞ்செய்யத்தலைகனெனிடதர்கோலே

இக்கனெனிடதர்கோலே - தலைகனெனிடதர்கோலே

அக்கனெனிடதர்கோலே - தலைகனெனிடதர்கோலே

நளராஜன் விருத்தம்

உம்மைகைத்தாதிக்க ராசேனரி நிறுவனத்திரா

உம்மிடபேரிருந்த மொருபினைவளவுமில்லை

உம்மிடபேரிருந்த மொருபினைவளவுமில்லை

தமிழிடைகிறதென்குதோஷமாய்வழிவோ

(வ-ம்) அகோவாருமையா நிறுவனமகாராஜனே இதுதாலவையே

இக்கனெனிடதர்கோலே - தலைகனெனிடதர்கோலே

இக்கனெனிடதர்கோலே - தலைகனெனிடதர்கோலே

இக்கனெனிடதர்கோலே - தலைகனெனிடதர்கோலே

இக்கனெனிடதர்கோலே - தலைகனெனிடதர்கோலே

மொருபினைவளவுமில்லை

அய்யோத்திரிதயர்வாய்

அய்யோத்திரிதயர்வாய் - தலைகனெனிடதர்கோலே

அய்யோத்திரிதயர்வாய் - தலைகனெனிடதர்கோலே

அய்யோத்திரிதயர்வாய் - தலைகனெனிடதர்கோலே

சையோகோவிருத்த ரதமேற்கொண்டி

தமயந்தியினாலுத்தானங்குட

தமயந்தியினாலுத்தானங்குட - தலைகனெனிடதர்கோலே

தமயந்தியினாலுத்தானங்குட - தலைகனெனிடதர்கோலே

தமயந்தியினாலுத்தானங்குட - தலைகனெனிடதர்கோலே

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச் (தேசம்)

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச் (தேசம்)

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச் (தேசம்)

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச்

தேசம்புருஷ னுஜமுதகுதாடச் (தேசம்)

நளராஜன் சொல்லிவிருத்தம்

நளராஜன் சொல்லிவிருத்தம்

நளராஜன் சொல்லிவிருத்தம்

நளராஜன் சொல்லிவிருத்தம்

(வ-ம்) அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

அகோவாருமையா புன்யலொகிபுட்குமகாராசனே

மொருபினைவளவுமில்லை

புட்காஜன்சொல்விருத்தம்.

என்னைகண்ணனேனே யென்பாய்வதத்தினுலே
தன்விடாகத்தோர்தீர் தானேவந்தேருகாடி.
உன்விடாகத்திலே முர்விட்டுப்போயிருத்தும்
இக்கள்ளுக்காய்மலர்நீடுண்டோவதைச்செர்வீரே

(வ-ம்) அகோவாருமையா னளராஜனை முன்னம்மயிருவரும்மனது
சமீபத்தமாகப்பச்சயம்வைத்தருகாடியேன்உம்முடையவிதிப்பயனால்தீர்
தோர்த்தவிட்டிட்டுப்போன மறுபடியும்வந்தருகாடவேனுமென்றிதீர்
பத்தயமென்ன கொணடுவந்தீர்கொல்வமையாசனே.

நளராஜன்சொல்-விருத்தம்.

பத்தயமென்தனுக்குமென்ன பத்தியமிருக்குமென்றிதீர்
எத்தனாயினையாடிடா யனைகட்டிவைத்தேனிப்போ.
உத்தனன்னகருகாடி மொருமிக்ககொல்லாஞ்சேர்த்து
வந்ததீரெந்தனோடே மறுகூதையாநீவீரே

(வ-ம்) அகோவாருமையா புஷ்கராசனே நாயிருக்கும் இன்னமொ
தாம் குகாமனேனுமென் றுசேர்வதற்கு பத்தயங்கட்ட வும்மிடத்
தில்ல வ்வைவந்தீர்த்தகருதென்றுகேட்டிட்டுமுடையகாநிரோமராச்சி
யவகனும் அத்தினுள்ளொருகையானேசேனாககெஜதாசகபாதிசுருக்கு
ப்படுகின்றனட்டேவியாகிய தம்ப தியை யீடாகக்கட்டிவைத்தேன்
யிருவரும் குகாமனோம்வாருமையாஜசனே.

புஷ்கராஜனுக்கும்-ளராஜனும்-உவத-கூடல்-தரு

இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஏகதாளம்.

சொக்கட்டாளுடுவோம்வாரீர்நளமகிப
சொக்கட்டாளுடுவோம்வாரீர்
திக்கெட்டிமதிவே மறுகு டாடலத்தீர்.
வந்தகொட்டிப்பாசனிகையைவைத்தெடுத்தருட்டியே (சொக்)
பாடியபுஷ்கராஜ தீராவகென்முதல்
மனிகொண்டென்குவிழ்துக்கே அகாசச்
சோமநாவிருத்தம் திருக்காசுருபகமை
கொம்பொருத்தியே
இக்கெட்டிமதிக்கொண்டவர்க்குளிர்-வகாண்
சோமனென்கையாய் பத்தயங்கட்டயாத

[பாசா]

கட்டாமலென்கையாய் வெட்டுப்பட்டாலே கன
கட்டுவதெனினீதா நளமகிப
தொட்டாசனென்கையாய் விருத்தம்வந்திருவதம்
சோயிக்கெட்டிதீரே
கட்டொன்னனிலே குட்டுப்படுத்தோயில்
விட்டவுத்தம்பாச்சினக-எட்டிப்போச்சுதபார் (சொக்)
மஞ்சட்காய்க்குக்கால் மறுக்காய்பண்ணெட்டெட்டிம்
மாராமல்குத்தமீதே-புஷ்கரன்
கெஞ்சுதவ்கமப்புகாய சுகப்பஞ்சோசேட்டாமல்
கிடப்பகைப்பாறும்மீதே
பஞ்சகையென்றெனனாதே பச்சகமஞ்சாறும்மீதே
மஞ்சாமற்புருக்கத்து தோர்க்குமந்தனாட்டம் (பாசா)

நளராஜன்சொல்-விருத்தம்

பத்தயம்வைத்ததேர்த்த பாடிபுஷ்கரனேனேயாய்
உத்தனனானென்த உபகாரம்பெறாக்கொண்டேன்
எத்தனன்னகருகாடி மிப்போதென்கையாய்விட்டி
இத்தனனானென்தே மேருவிதேருவீரே

(வ-ம்) அகோவாருமையா புஷ்கரனேயாய் புஷ்கராசனே நாயிருக்
கும் உவதம்வருவாய்பே வதம் விசையென ஆதிரையென் உம்மு
டையே குகாடி என்னுடையகாராசனிகையைவைத்தெடுத்தருட்டியே
தத்தயிட்டிகொண்ட ன்நீர்புருஷா விரிசெடுபெரும் திருக்கும்போது
கொஞ்சமாவிலும் குரியவகாத்த சாஜாவச்சகே என்றெனனார்பாசா
மல் எககையெய்ப்பட்டனத்தில்குக்கெட்டாருக்கெனியேதாசனிட
டமகாதுபவனென்கையாய் தீர்ப்போதுநீர் வினியென்கையாய்ப்போதுநீர்
ஆதிவென்கையாய்ப்புத்த சபைதாசுதன் மிலாதகையிருக்காதம்
பன் உன்பேரில் மிகவும் அகிகாரியமாசுருக்கிமன் இப்போதும திக
தவந்திராபாண புஷ்கரனேயாய் வைத்தகொண்டேன் புஷ்கரனென உம்மு
டையபுட்காசோசமபோய் சேர்த்தகையாய் அகாசனியாதவாரு
மையாசனே.

புஷ்கராசன்சொல்-விருத்தம்.

சக்காயுதகேனேசுர தாபாசாணம்மோனும்
இக்கனமென்துதேச மீருகையதாடமென்கையாய்
அக்காலத்திருக்கலாது ஆககிண்ப்புடையதன்
எக்காமென்கையாய் தீர்த்தகையாய்விட்டிதீரே

(வ-ம்) அகோசரணஞ் சாணமையசுவாமி ஏகசங்கிரஹிபதியினமகா
சாஜனே என்பேரிலொருக்காணும் குற்றமில்லை அந்தசனியுடையகாவின்
மாயையால் நடந்ததல்லால் லேஷல்ல, கான் மனமறியச்செய்ததில்லை
என்பேரில் தமையசெய்து எப்போதும்போல இரகஸித்திட வேண்டி
வாசுவாமி.

பொதுவிருத்தம்.

குரியகுலத்தனிலுதித்தகனரஜேந்திரன்
சூகிசெய்யபுஷ்கரணையனுப்பிவிட்டுக்
தாரியஸ்தர்மந்திரிபிரதானிமரீகன்
கனத்தகுடியானபேர்தமையழைத்த
சீருடனேன்கனையலங்காரஞ்செய்தத்
தினமுமுடிந்ததம்பாத்துத்தான்மீது
பாரிலுள்ளோர்தெண்டலிடப்பணிந்துபோற்றப்
பரிவொழிபட்டபிஷேகமுடிக்கொண்டாரே

தரு-இ-ம்-பூபாளம்-ஏதாளம்

பொக்குஞ்செறிக்க நளேந்திரன்சிமமாசனாதி

பதியாகவாழ்தனை

பேரணிமன்னர் மறையோர்க்கிவானர்

பெரும்புகழ்கூடியே சிக்குவித்தேயிற்

நாரியர்மஞ்சனி ராலமெடுக்கவே.

ரஜதிராஜர்க்குணிக்கைமெடுக்கவே(பாபொக்கும்)

பட்டவர்க்குஞ் மருடவர்க்குஞ்சன்

பழமைபேசித்துறக்க

மெய்யியர்வானவர்க ளாரியர்குஞ்சொல்லி

விமப்புடனேமதிக்க

கிட்டிவந்துவின்று சாரதிபெளஷீயன்

கீர்த்திபிரதாபஞ்சொல்ல

அஷ்டவிக்காஞ்செய்து ஆறிலொருகடமை

கோசாமற்கொண்டேநல்ல

சிஷ்யப்பிரபானஞ் செய்துதன்மங்களுந்

நினைக்குறையாய்வே தனதானிக்கொளும்

அஷ்ட ஸ்டகரியாக காரமல்லிளக்கதானும்

நிஷ்டைவோகப்பதிநிஷ்டையுடன்மென்மேலும்(பா)

சத்தமதினேச்சன்ருப்பத்திரண்டு

தானதருமங்கெடுக்க

பத்தியுடனேதேவாலயம்முசைகள்

பாங்குடனேடெக்க

கத்தத்தாருக்குவ நூலிவர்க்கியாவர்க்குஞ்

சொர்னுக்கேகஞ்செய்ய

தொல்புவிவாவுஞ் சொழிசுப்பழாமுத்த

சொரித்தரும் மாரிபெய்ய

புதரமித்தரதயர் பொய்க்கமாக்ககடி

புத்திமெய்யுடன் பட்டகாரிஷேகஞ்சுடி

உத்தமன்சகிபகா வறனெக்கொண்டடி

ஓமலெக்கிமஞ்செய்ய பூமையெக்கும்பெய்ய

வாழி-விருத்தம்.

இவ்வாழிவிருத்தஞ்குடையமேழி

தேவருடம்முத்தாத்தத்திருக்கொழி

பார்க்காழிகடலாவிமதிப்புக்காழி

பாமாதபூமாயிழைத்தாங்காழி

கார்வாழிமறையோர்க்குணமையும்காழி

கள்ளிகமயக்கிள்ளி கைகயும்காழி

வர்க்காழிபிராஜாக்கிராஜாக்காழி

இதைப்படித்துஉடம்போர்க்கென்துயிர்.

தமயந்திநாடகம்.

முற்றித்து